

1984 ஏப்ரல் 9]

பார்க்கிறபோது மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தகுந்த வகையில் வளர்ந்து விட்ட நாடாகவே மாறிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

விஞ்ஞான அற்புதங்களை விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிற சோவியத் நாடு இந்த விஞ்ஞான கருத்துக்களை மற்ற நாடுகளோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு நட்பு, நேசக்கரம் நீட்டி, நம்முடைய தோழர்களையும் அழைத்து தங்களுக்குத் தெரிந்த விஞ்ஞான உலகத்தை அவர்களுக்கும் தெரிவிக்கிற வகையில் பயிற்சி அளித்து திரு. ராகேஷ் சர்மா அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காக அந்த நாட்டிற்கும் நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக்கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நட்புறவுகள் வளரவேண்டும். உலகத்தில் சமாதானம் தழைக்க இந்த நட்புறவு பயன்படும் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். ஆகவே உலக சமாதானத்திற்கு எதிர்காலத்திற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கும் இந்திய-சோவியத் நட்புறவு வளர்வதோடு மட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட விஞ்ஞான வளர்ச்சி உலகத்தின் எந்தப் பகுதியில் ஏற்படுமானாலும் அதிலே மற்ற நாடுகள் பங்குகொள்வது எதிர்கால அமைதிக்கு வழிகோலும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, திரு. ராகேஷ் சர்மா வெற்றிக்கு தமிழக சட்டமன்றத்தின் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண். 15 — காவல்துறை தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள் ,,

(இ) கோரிக்கை எண். 2 — மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை. ,,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்கு பதிலுரை அளிக்கவேண்டியிருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரத்திற்குள் தங்கள் உரைகளை முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

\* திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை தீயணைப்புத் துறை மற்றும் மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். காவல்துறை கொள்கை சம்பந்தமாக கூறும் போது, சமூக நலனை முன்நிறுத்தி, நாட்டு நலனுக்கு உழைப்பது காவல்துறையின் பணியாகும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு காவல் துறையினிடத்திலே இருக்கிறது என்றாலும், தமிழகத்திலே அந்தப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு காவல்துறையினர் எவ்வாறு செயல்படுகிறார்கள், எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் இன்றைய தினம் இருக்கும் பிரதான கேள்வியாக அமைந்து இருக்கிறது.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

மாணவர்கள், இளைஞர்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், வியாபாரிகள் மற்றும் இதர பகுதி மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு, பெறுவதற்கு போராடக்கூடிய காலங்களில் அந்தப் போராட்டங்களை அடக்கக்கூடிய அடக்குமுறைக் கருவியாகத்தான் இன்றையதினம் காவல்துறை பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கும் அனைத்து மக்களும் தங்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக இயக்கம் நடத்தும் நேரத்திலும், எதிர்க்கட்சிகள் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை விமர்சிப்பதற்காக ஜனநாயக உரிமைகளைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நேரத்தில், அந்த ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கும் விதத்தில்தான் இன்றையதினம் காவல்துறையின் கொள்கை செயல்படுகிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இது வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்து தொடர்ந்து வரும் ஒரே நிகழ்ச்சி. இன்றையதினமும் அது தொடர்ந்து வருகிறது என்பதை நான் கூறிக் கொள்கிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் குற்றவியல் பிரிவு 107, 110 ஆகியவற்றின் கீழ் வழக்குகள் போடப்பட்டு, ஜாமீனில் வெளியே வரமுடியாத நிலையில் வழக்குகளைப் பதிவு செய்வார்கள். தொடர்ந்து இன்றைக்கும் அந்த முறைதான் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு தமிழக அரசு அதே கொள்கையை எவ்வாறு கடைபிடிக்கிறார்கள் என்றால், சாதாரண போராட்டங்கள் நடத்துவது என்றால் கூட, அந்தப் போராட்டங்களை அடக்குவதற்கு கொலை செய்ய முயற்சித்தார்கள், கொலை செய்தார்கள் என்ற முறையில் வழக்குகளைத் தொடர்ந்து போட்டு வருகிறது என்பதை நான் கூறவிரும்புகிறேன். இதற்கு பல்வேறு உதாரணங்களை நான் கூறமுடியும்.

இன்றையதினம் காவல்துறை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை உச்ச நீதிமன்றத்தின் நீதிபதி, ஏற்கனவே அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாக இருந்த ஜஸ்டிஸ் முல்லா அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். There is no Organisation in India as lawless as Polic. என்கிற முறையிலே அவர்களே காவல்துறையை விமரிசிக்கின்ற அளவுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-10)

காவல்துறையின் மிருகத்தனமான நடவடிக்கையைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய முறையிலே, நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீதி என்பது ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இன்றைக்கு இல்லை. ஏழை எளிய மக்களுக்கு



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

அது மிகவும் கீழாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வழக்குகள் சம்பந்தமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் காலம் தாழ்த்தி வழக்குகளை நடத்துவது என்ற நடைமுறை இன்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முறைகள் தொடர்ந்து நீடிப்பதன் மூலம் இன்றையதினம் தொழிற்சங்கங்களையும் மற்ற இயக்கங்களையும் அடக்குவது என்ற அளவில் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஜனநாயக உரிமை என்று வரக்கூடிய முறையில், நம்முடைய சட்டமன்றம் கூடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னாலும் சட்டமன்றம் கூடக்கூடிய நேரங்களிலும் சட்டமன்றத்திற்கு அருகே கூட்டங்கள், ஊர்வலங்களை முறைப்படுத்துவதற்கு அனுமதி பெற்று வரவேண்டுமென்று தடை உத்தரவு பிறப்பிப்பது வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் நிரந்தரமாக இந்தப் பகுதியிலே ஊர்வலங்கள் நடத்தக் கூடாது என்ற அடிப்படையிலே தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 1969 ஆம் ஆண்டு விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம் ஒரு மாபெரும் பேரணியை நடத்தியது. இன்றைக்கு நிதியமைச்சராக இருக்கிற நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் அன்றையதினம் அந்த விவசாயத் தொழிலாளர் பேரணியை, நேரடியாகக் கோட்டைக்கு முன்னால் சந்தித்து, அவர்களுடைய கோரிக்கை மகஜரைப் பெற்று வந்தார்கள். இது பழைய நிலை. ஆனால் இன்றையதினம் யாரும் கோட்டைக்கு ஊர்வலமே வரக்கூடாது என்று நிரந்தரமாக தடை உத்தரவுப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த முறையிலே இன்றையதினம் நிரந்தரமாக ஒரு தடை உத்தரவு எல்லா இடங்களிலும், எல்லா நகரங்களிலும் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் ஜனநாயக இயக்கங்கள் என்று சொல்லும்போது மதுரையிலே முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதியை தார்குண்டே தாக்கப் பட்ட சம்பவம் அனைவருக்கும் தெரியும். நுழைவு வரியை எதிர்த்து, வர்த்தகர்கள் அமைதியாக கடையடைப்பு செய்தார்கள். அந்தப் போராட்டத்தில் பலர் கைது செய்யப்பட்டு கொடுமைப்படுத்தப் பட்டார்கள். அவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகள் இன்னும் முடியவில்லை. அவர்களை எவ்வாறு காவல் துறையினர் கொடுமைப்படுத்தினார்கள் என்ற விவரம் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு காந்தி காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. நெடுமான். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. நல்லசிவம், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. இராமமூர்த்தி போன்றவர்கள் எல்லாம் அப்போது கைது செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டன. இன்றைக்கும் அந்த வழக்குகள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

அதே அடிப்படையில் தான் சென்ற 3-ந் தேதி அன்று இந்தியா முழுவதும் இருக்கிற இளைஞர்கள் தங்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும்; அதற்கு அரசாங்கம் சட்ட பூர்வமான உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு பெரிய போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். இந்தியா முழுவதிலும் இளைஞர்கள் நடத்திய போராட்டம் என்ற அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிலும் போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஏறத்தாழ 5000-க்கு மேற்பட்ட இளைஞர்கள் அந்தப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டார்கள். அந்தப் போராட்டத்தை அடக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் கையாண்ட முறை என்ன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பலர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் இருக்கிறார்கள். கைது செய்ய வேண்டுமென்று தான் வருகிறார்கள்; அவர்களைக் கைது செய்யக் கூடாது என்பது அல்ல நோக்கம். அதே நேரத்தில் மாநிலம் முழுவதிலும் காவல் துறைக்கு ஒரே கொள்கைதான் இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கை எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்றால் திருச்சி மாவட்டத்திலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலும் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ரிமாண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். ஜனநாயக உணர்வோடு நேர்மையான முறையிலே ஒரு இயக்கம் போராட்டம் நடத்துகிறபோது இப்படிப்பட்ட கொள்கை கடைபிடிக்கப்படுவது ஏன் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வழக்குகள் சம்பந்தமாக சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் எவ்வாறு நடத்தப்படுகின்றன என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1978 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 13-ந் தேதி அன்று அனைத்திந்திய இளைஞர் பெருமன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோட்டைக்கு முன் வந்து, அமைச்சர்கள் முன் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தி கோரிக்கையை சமர்ப்பிக்க வந்தார்கள். அன்றையதினம் அவர்கள் நாங்கள் உழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம், எங்களுக்கு வேலை கொடு என்ற கோரிக்கையோடு அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள். அவர்கள் வழி மறிக்கப்பட்டு, கொடூரமாக தாக்கப்பட்டு அன்றையதினம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதுபெரும் தலைவரான தோழர் கே.முருகேசன் அவர்களும் மற்றும் தா.பாண்டியன் உட்பட 9 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, 1978-ம் ஆண்டு வழக்குத் தொடரப்பட்டது. 1978 ஆம் ஆண்டு தொடரப்பட்ட வழக்கு 1983 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்திலே முடிவடைகிறது. அந்த வழக்கிலே அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். 1978-ம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டு 1983 ஆம் ஆண்டு வரை—அதாவது ஐந்தாண்டுகளுக்கு மேல் ஒரு வழக்கு நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்குப்பொறுப்பாளிகள் யார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு இன்றைக்கும் அதே கொள்கையைத்தான் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1982-ஆம் மாதம் 19-ந் தேதி இந்தியா முழுமையிலும் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடிய தங்களது உரிமையை பறிக்கக் கூடாது என்பதற்காக இந்தியா முழுமையும் நடத்திய ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்திற்கு, தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆதரவு தெரிவித்தார்கள் என்கிற காரணத்திற்காக அவர்கள்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. 2 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் அந்த வழக்கிலே கைது செய்யப்பட்டு தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள சாதாரண அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள்மீது இன்றைக்கும் வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரியாக பல்வேறு உதாரணங்களை நாள் கூற முடியும். அடுத்து மாணவர்கள் போராடினால் அவர்களை அடிப்பது, உதைப்பது, சித்திரவதை செய்வது என்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கையாக இருக்கிறது. சமீபத்திலே மதுரை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் சென்ற பிப்ரவரி மாதம் 3-ந் தேதி அமைதியாக தங்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினார்கள். ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலையைப் போன்று எவ்வாறு அவர்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டார்கள் என்கிற செய்தியை இந்த மன்றத்திலே விவரமாக நாம் விவாதித்து இருக்கிறோம். அதேமாதிரி மார்ச் 10-ந் தேதி சிவகாசியிலே சினிமாவுக்குச் சென்று வந்த மாணவர்களை குடிபோதையில் இருந்த காவல் துறை போலீசார் தாக்குகின்றனர். அந்தக் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைதியான முறையிலே மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் இடத்திலேயும், மற்றவர்களிடமும் கோரிக்கை வைக்கச் சென்ற மாணவர்கள்மீது அடக்குமுறையை ஏவி அவர்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டார்கள் என்ற விவரத்தையும், அமைதியாகச் சென்ற மாணவர்கள்மீது காவல் துறையினர் எவ்வாறு கொடுமையாக நடந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி, மார்ச்சு 27-ந் தேதி செங்கல்பட்டிலே இருந்து 2 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலே உள்ள பரனூர் என்ற இடத்தில் தொழுநோயாளிகள் தங்களுக்கு உணவுக்காக கொடுக்கப்படுகின்ற படியை ஓரளவு உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று போராடினார்கள் என்பதற்காக அவர்களை அடித்து நொறுக்கினார்கள். இம்மாதிரியான முறையில் காவல் துறை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்காக போராடக் கூடிய தொழிலாளர்கள்மீது இன்றையதினம் 302 மற்றும் 307 ஆகிய பிரிவுகளின்கீழ் வழக்குப் போடுவது என்பது சாதாரணமாக நடைபெறும் நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. கருர்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

மில் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கும் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் ரௌடிகளை வைத்து தொழிலாளர்களை அடிக்கிறார்கள். போராடக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. ரௌடிகளை வைத்து அடிக்கின்ற முதலாளிகளை எதிர்த்து எந்த நடவடிக்கைகளையும் காவல் துறை எடுப்பதில்லை. ஆனால் முதலாளிகள் புகார் செய்தால் தொழிலாளர்கள்மீது 307 பிரிவின்படி வழக்குப் போடுகிறார்கள். 50-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள்மீது 307 செக்ஷன்படி வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஏற்கனவே எல்லா ஆட்சிக் காலத்திலும் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த முறை தொழிலாளர் போராட்டம் நடத்துகின்ற காலத்தில் அந்தத் தொழிலாளர்கள்மீது தொடரப்படும் வழக்குகள் அந்தப் போராட்டம் முடிந்த பின்னர் வாபஸ் பெறுவது என்பதுஆகும். தொழில அமைதி ஏற்பட்ட பிறகு, அந்தத் தொழிலாளர்கள் நல்லுறவு வளர்க்கப்பட வேண்டும், பலப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற சொள்கை கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு அந்தக்கொள்கைகைவிடப்பட்டு, போராட்டம் நடத்திய தொழிலாளர்கள்மீது வஞ்சம் தீர்ப்பது என்ற அடிப்படையில் இன்றைய தினம் அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

1978 ஆம் ஆண்டு டி.ஜி. சைக்கிள் தொழிலாளர்கள் போராடினார்கள். 56 பேர்கள் பழி வாங்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அன்றையதினம் கைது செய்யப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள்மீது வழக்கு போடப்பட்டு இன்றைக்கு நடைபெறுகிறது. அவர்கள் பழி வாங்கப்பட்டு வேலை இழந்து விட்டிற்கு வந்து விட்டார்கள். வேலையை இழந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள்மீது வழக்கு போடப்பட்டு நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அந்தத் தொழிலாளர்கள்மீது போடப்பட்டு இருக்கக்கூடிய வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அளித்து இருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே கூட அவ்வாறு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதற்கு நேர் எதிர்மாறான முறையில் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி, அம்பத்தூர் இந்திய போர்ஜ் தொழிலாளர்கள் 273 பேர்கள்மீது 1977-ல் வழக்கு போடப்பட்டது. தொழில் அமைதி உள்ளது என்று கூறி அந்த வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று நிர்வாகத்தினர்



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து மனுவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வரையிலும் வழக்கு வர்பஸ் பெறப்படவில்லை. சென்ற ஒரு வார காலத்திற்கு முன்னாள் அவர்களைக் கைது செய்து கோர்ட்டுக்கு கொண்டு செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதேமாதிரி, ஈரோடு கந்தசாமி மில் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில்—அங்கே நடைபெற்ற கொல்லைய யாரும் விரும்பவில்லை. ஆனால் அதேநேரத்தில் இன்றையதினம் 158 தொழிலாளர்களமீது 302 செக்ஷன் 302 வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வழக்கில் கோர்ட்டில் சென்று நிரூபிக்க முடியுமா, என்ன நிலை ஏற்படும் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அந்நிலையில் 158 தொழிலாளர்கள் மீது வழக்கு போடப்பட்டு இருப்பது, தொழிலாளர்களை பழி வாங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையின் ஒரு பகுதிதான் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, காவல் நிலையங்களில் காவல் கைதிகளிடம் காவல் துறையினரின் அத்துமீறிய மிருகத்தனமான நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக இந்த மன்றத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசியிருக்கிறோம். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

சேலம், கிச்சிப்பாளையம் போலீஸ் காவல் நிலையத்தில் தெய்வமணி என்கிற இளம் பெண் கற்பழித்து கொலை செய்யப்பட்டுள்ள சம்பவம் குறித்து இந்த அவையில் அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான பல்வேறு சம்பவங்களைப் பற்றி பேசியிருக்கிறோம். சென்னை மீன்கூர் காவல் நிலையத்தில் ஏழுமலை என்பவர் மரணம் சம்பந்தமாக நடந்திருக்கின்ற விவரங்கள்பற்றி பேசியிருக்கிறோம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வால்பாறை தாலுக்காவில் வாட்டர் பால்ஸ் என்ற காவல் நிலையத்தில் திருமதி சிலம்பாவி என்பவர் ஒருவர், அவருடைய பக்கத்து தோட்டத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற தகராறு சம்பந்தமாக அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு சென்றபோது காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், தாயின் முன்பு அவருடைய மகனை நிர்வாணமாக நிறுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைய தினம் காவல் துறையினர் மிகவும் கேவலமான முறையில் நடந்து தொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு இருக்கின்றது. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் போராட்டத்தை அடக்கி ஒடுக்குவதே காவல் துறையினர் நடவடிக்கையாக உள்ளது.

இன்றைய தினம் சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாப்பதிலே எவ்வாறு செயல்படுகிறார்கள் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

திருச்சி நகரத்தில் சென்ற 2 மாத காலமாக சட்டம் ஒழுங்கு இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் சட்ட மன்றக் கூட்டம் துவங்குகிற நேரத்தில், திருச்சி நகரத்தில் சமூக விரோதிகள் சட்டத்தையும் அதிகாரத்தையும் தங்களுடைய கையிலே எடுத்து வைத்துக் கொண்டு எவ்வாறு அங்கே அக்கிரமங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டேன். காவல்துறை இன்றைய தினம் திருச்சி நகரத்திலே செயல்பற்ற நிலையிலே இருக்கின்றது. இதைப்பற்றி தொடர்ச்சியாக பல்வேறு பத்திரிகையிலே விவரங்கள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. திருச்சி நகரத்தில், சென்ற பிப்ரவரி 28-29 தேதிகளில், அங்கு நடைபெற்ற கலைவிழாவில் தம்போலா என்ற பெயரால் சூதாட்டம் நடைபெறக்கூடிய நிலைமையை ஒட்டி சமூக விரோதிகளுக்கிடையே 2 ரௌடிக் கும்பல்களுக்கு இடையே சண்டை ஏற்பட்டு, கலவரம் ஏற்பட்டு, மக்களிடையே பீதி ஏற்பட்டு சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்தது. இன்றைய தினம் திருச்சி நகரத்தின் அமைதி கெட்டு, அதன் காரணமாக, அந்த நகரத்திலே உள்ள மக்கள் அமைதியாக வாழ முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வியாபாரிகள் முறையீடுகள் செய்கிறார்கள் வர்த்தகம் நடைபெறவில்லை என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் புகார் செய்கிறார்கள். அரசியல் கட்சிகள், இன்றையதினம் நகரத்தினுடைய அமைதி கெட்டிருக்கிறது என்ற முறையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், ஹிந்து ஆகிய முக்கிய நாளேடுகளும் குறிப்பிட்டுள்ளன.

மார்ச் 4 ஆம் தேதி காந்தி மார்க்கெட்டில் கலவரம்; மார்ச் மாதம் 11 ஆம் தேதியன்று உறையூரில் கலவரம். அதற்குப் பிறகு, மார்ச் 11 தேதி ராமுஜி நகரிலே கலவரம், அதற்குப் பிறகு சென்ற மார்ச் மாதம் 31 ஆம் தேதி திருச்சி நகரத்தில் முக்கியமான பகுதியாக இருக்கின்ற கோர்ட் வளாகத்தின் முன்பு, கன்ட்டோன் மெண்டிலே இருக்கின்ற மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் முன்பு கன்ட்டோன்மெண்ட் காவல் நிலையத்திற்கு 100 கெஜ தூரத்திற்கு முன்பு அம்லாஜ் என்பவரின் கொலை பயங்கரமாக நடந்திருக்கிறது. ஏப்ரல் 2 ஆம் தேதி மிளகு பாதையிலே கலவரம். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களின் தொடர்ச்சியாக பல்வேறு விஷயங்கள் இன்றைக்கு வெளியே பகிரங்கமாகக் கூறப்படுகின்றன. இந்தச் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் இன்றையதினம் காவல் துறையினர் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் செயல்பட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்படுகிறது. இன்னும் முழுமையான விவரங்கள், பல்வேறு விஷயங்களை நான் எடுத்துக்கூற முடியும் என்றாலும் அதுபற்றி பேசுவதற்கு நேரமில்லாத காரணத்தினால் நான் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

இன்றையதினம் அமைதியையும் சட்டத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிற காவல் துறையினர் தங்கள் கடமையை முழுமையாகச் செய்ய முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான காரணங்களை நீங்கள் பரிசீலித்து உடனடியாக திருச்சி நகரத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு, சமூக விரோதிகளை ஒடுக்குவதற்கும் ஏற்ற முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், நிபந்தனை ஜாமீனில் இருக்கக்கூடிய ஒரு நபர் கொலை செய்கிறார். அந்த அளவிற்கு இன்றையதினம் காவல்துறை அங்கே செயலற்ற முறையில் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சந்திரன் என்பவர் மீதும் மற்றும் 10 நபர்கள் மீதும் இன்று வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதுபற்றிய முழுமையான விவரங்களை வரவழைத்து திருச்சி நகரத்திலுள்ள மக்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் 22 நிமிடங்கள் பேசியாகிவிட்டது. இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. இரா. கருப்பையா: அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், எட்டையபுரத்தில் சென்ற மார்ச் 2-ம் தேதி சுண்ணாம்பு வாங்கச் சென்ற முத்து என்பவர் வீடு திரும்பவில்லை. இரண்டு தினங்கள் கழித்து அவருடைய பிணம் தட்டான்குளத்தில் மிதக்கிறது. தொடர்ச்சியாக ஆறு மாதத்தில் நான்கு கொலைகள் நடந்து அந்தக் குளத்தில் பிணங்கள் மிதந்ததாக அங்குள்ள மக்கள் கூறுகிறார்கள். அங்கே ஒரு பாதுகாப்பற்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காவல் நிலையத்திற்கு எதிரே நடந்திருக்கிறது என்ற முறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அது சம்பந்தமாகவும் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற குற்றங்கள் சம்பந்தமாக ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு 72.5% ஆக இருந்த குற்றக் கண்டுபிடிப்பு இந்த ஆண்டு 65.5% ஆகக் குறைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் நம் மாநிலத்தில் காவல்துறை எந்த அளவிற்கு சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது.

காவலர் நலன் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், 1980-ல் 24 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றையதினம் ஆறு கிலோ தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றையதினம் காவலர்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகள் கொடுப்பதாகக் கூறினாலும் நடைமுறையில் அந்தச் சலுகைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

கடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவெனில், இன்றையதினம் காவல்துறையில் பல்வேறு இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. இன்று 35 டி.எஸ்.பி. போஸ்டல் இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. 60 ஆய்வாளர்கள் காலியிடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஐயாயிரம் காவலர் இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. முதல்நிலை காவலர்கள் தலைமைக் காவலர்களாக பதவி உயர்த்தப்பட்டு ஆயிரம் இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டும் இன்றையதினம் அவை பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக தொடர்ச்சியான அறிவிப்புகள் வந்திருந்தாலும் அவை பூர்த்தி செய்யப்படாது நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் காலி இடங்களை விரைவில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் நான்கு தடவை கடைசியாக, கடைசியாக என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். எது கடைசி என்று எனக்குப் புரியவில்லை. முடித்துக் கொள்ளுங்கள், ஒரு வரன்முறை வேண்டும்.

திரு. இரா. கருப்பையா: கடைசியாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிச் செயலாளர் வீடு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. காவல்துறையினர் என்ன செய்து, கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. இம்மாதிரியான சம்பவங்களில் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எதிராக காவல்துறையினர் கண்டும் காணாதது போன்ற போக்கை கடைபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-30)

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, இங்கே காவல் துறை தீயணைப்புப்பணிகள், மாநில ஆயத்தீர்வைத்துறை ஆகிய கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த அவையில் பல குற்றச்சாட்டுகளை நான் சொன்னேன். அவைகளை நான் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். அவைகளுக்கு அரசாங்கத்திலே பதில் தருவதாக முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சிலவற்றுக்கு பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில கேள்விகளை நான் தபால் மூலம் கேட்க முடியாது. சபையின் மூலம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

சிதம்பரத்திலே ஒரு டி. எஸ்.பி. காவல் நிலையத்திலே, இரண்டு மூன்று பெண்களை ஜீப்பிலே ஏற்றிச் சென்று, கற்பழித்து கொடுமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண் தூக்கிட்டுக் கொண்டு, இறக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அது தற்கொலையா அல்லது கொலை செய்தார்களா என்ற சந்தேகம் எல்லாம் ஏற்பட்டது. அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னது. எனக்கு விவரம்



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

கிடைத்திருக்கிறது. சர்க்காருக்கும் அறிக்கை கிடைத்திருக்கிறது அந்த டி. எஸ். பி. மீது நடவடிக்கை உண்டா? தெரியவில்லை? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஷோபா தற்கொலை. அது தற்கொலையா அல்லது கொலையா என்பது பற்றி நீண்டகாலமாக கேட்கிறேன். புலனாயவிலே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் புலனாய்வு முடிவுக்கு வரவில்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலம், காளியப்பன் நாயக்கன்பட்டியில் தண்ணீர் கேட்ட தாய்மார்களுக்கு எதிராக துப்பாக்கிச் சூடு, தடியடி எல்லாம் நடடை பெற்றது. அவர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டன. ஆர். டி. ஓ. விசாரணை முடிந்து, சர்க்காருக்கு அறிக்கை வந்து இருக்கிறது. அதன்மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், மச்சக்காளை என்பவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டிருந்தபோது, நக்சலைட் என்று குற்றம் சுமத்தி, அவரை மலையிலே இருந்து உருட்டி விட்டு, அவரைக் கொன்று விட்டார்கள் காவல்துறைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது குற்றச் சாட்டு. நீதிமன்றத்திலே வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஹேபி பஸ் கார்பஸ் என்னும் பெட்டிஷனில் அந்த ஆளைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது, நீதிபதியால். ஆனால், போலீஸ் துறை இது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்து, சட்டப்படி நீதிமன்றத்திற்கு தகவல் அனுப்பியிருக்க வேண்டும். இது கோர்ட் உத்தரவு. இப்போது விசாரணை செய்யப்பட்டு, முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அனுப்பப் பட்டுள்ளதாகக் கேள்வி. ஆனால், மச்சக்காளை என்ன ஆனான்? அந்த விவரம் எனக்குத் தபாலில் அனுப்பிய கேள்வி பதிலில் இடம் பெறவில்லை. ஆகவே, கேட்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்காசி பஸ் ஸ்டாண்டிலே நின்று கொண்டிருந்த மாரியம்மா என்று பெண்ணை, போலீஸ் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று கற்பழிக்கப்பட்டாள். அந்த அம்மாள் போலீசிலே புகார் கொடுத்தார்கள். அங்குள்ள இன்ஸ்பெக்டர் வழக்கு பதிவு செய்திருக்கிறார். 'ரேப்' கேஸ் என்று வழக்கு பதிவு செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர் செக்ஷன் 354-லே போட்டு, மான பங்கப்படுத்தப்பட்டதாக வழக்கை பதிவு செய்திருக்கிறார். என்ன ஆயிற்று? இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், சஸ் பெண்ட் செய்யப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகள் மீண்டும் வேலையிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் லாக்காப்பிலே போட்டு, கற்பழிக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்ணின் நிலை இதுதானா? அதுபற்றியும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

அதேபோல், போரூரில் காவல் நிலையத்தில், செல்வி என்ற திருமணமாகாத பெண்ணை போலீஸ் லாக்காப்பில் இரவு நேரத்தில் வைத்து, அந்தப் பெண் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது தற்கொலையா அல்லது கொலையா? விசாரணை உண்டா? விசாரணையில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இரவு நேரத்தில் ஒரு பெண்ணை லாக்காப்பில் வைப்பது தப்பான நடவடிக்கை. அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? சர்க்காருக்கு அறிக்கை ஏதாவது வந்திருக்கிறதா? அது பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோலவே, இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய காவல் துறையில், ஏராளமான போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கை அவர்கள் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆனால், இந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் வீட்டிலேயே திருட்டு நடைபெறுகிறது. ரவீந்திரன், ஐ.பி. எஸ்., வீட்டிலே திருட்டு. டி. ஐ. ஜி. ராகவன், வேப்பேரி வீட்டிலே திருட்டு, மதுவிலக்குப் புலனாய்வுத் துறை அடிஷனல் சூப்பிரின்டென்டென்ட் ராமையா, கடலூர் வீட்டிலே திருட்டு. சிதம்பரம் டி. எஸ். பி. வீட்டிலே திருட்டு. சேலம் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டிலே திருட்டு. தமிழ்நாடு காவல் துறை அதிகாரி ஜே.டி. ஜோசப் வீட்டிலே திருட்டு. ஆவடியிலே விளையாட்டைப் பார்க்கச் சென்ற, சாலிக்கிராமம், தசரதபுரத்தில் பூட்டிவிட்டுச் சென்றிருந்த போலீஸ் அதிகாரி வீட்டிலே திருட்டு. போலீஸ் அதிகாரிகள் வீடாகப் பார்த்து. இந்த இராஜ்யத்திலே திருட்டு நடைபெறுகிறது. அப்படியானால், மற்றவர்கள் கதி என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீதிபதி முன்னால் நிறுத்தப்பட்ட ஒரு குற்றவாளியைப் பார்த்து நீதிபதி, 'நீ ஏன் போலீஸ் அதிகாரிகள் வீடுகளாகப் பார்த்துத் திருடுகிறாய்?' என்று கேட்டதற்கு, குற்றவாளி பதில் சொன்னானாம், 'ஐயா, நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது, உங்கள் வீட்டிற்கு வருவதாக இருந்தேன், நேரம் சரியில்லை, என்றானாம். இன்றைக்கு நிலைமை அப்படி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு கார்ட்டூன் வந்தது, அதைப் பார்த்தேன்.

காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களே வழிப்பறி செய்கிறார்கள். விழுப்புரத்திற்குப் பக்கத்தில், சிங்காரத் தோப்பு என்னுமிடத்தில் சென்று கொண்டிருந்த ஒருவரிடமிருந்து ரூ. 39-ஐ போலீஸ் காரர்களே வழிப்பறி செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்த கிராமத்தில் ரூ. 850 வைத்துக் கொண்டிருந்த ஒருவரிடமிருந்து, ரூ. 500-ஐ பிடுங்கிக் கொண்டு விட்டார்கள், காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள். அவர் பெயர் செல்வராஜ், சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு அ. ரகுமான்கான்]

திருப்பத்தூரிலே சாமி சிலைகளைத் திருடுகிறார்கள். திருடியது யார்? போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர். கதிரிமங்கலம் கிராமம், சுப்பிரமணியம் வீட்டில் இரவு நேரத்தில் புகுந்து, அங்கே பிள்ளையார் சிலைகள் 2, சரஸ்வதி சிலை 1, ஆகியவைகள் திருடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சிலைகள் செம்பு, வெள்ளியால் ஆனவைகள். அந்தச் சிலைகள் சாராயக் கடையில் கொடுக்கப்பட்டு, அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். திருப்பத்தூர் தாலுக்கா போலீஸ்துறை, காவல் பிரிவு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் துரைராஜ், அவர் நண்பர், ஆகியவர்கள் இதற்காக அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கேஸ் போடப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற பாலிஸி நோட்டீஸே பக்கம் 27-லே, தஞ்சாவூரிலே இருக்கக்கூடிய செங்கிப்பட்டி புறக்காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த நாராயணசாமி என்பவர் அந்தப் போலீஸ் துறையிலே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் காவலர். இவர் குடி போதையிலே ஒரு பெண்ணை கெட்ட எண்ணத்தோடு ஒரு தனியான வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றாராம். கூட்டம் கூடிய தாம். உடனே அவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று துப்பாக்கியை தூக்கி வந்து சுட முயற்சி செய்தாராம். அவர் மீது விசாரணை நடக்கிறதாம். அவர்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பாலிஸி நோட்டீஸே சொல்லப்படவில்லை.

அடுத்து, இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே லஞ்சம் என்பது நோட்டீஸே சில இடங்களிலே இருந்தாலும் காவல் துறையிலும் இருக்கிறது. அதற்கு சின்ன ஒரு உதாரணம் சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்த லஞ்சம் என்பது கீழ் மட்டத்திலிருந்து மேல் மட்டம் வரைக்கும் இருப்பதாக தகவல்.

ஆதாரம் ஒன்று, திருவான்மியூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பலராமனும், தலைமை போலீஸ்காரர், சுப்பிரமணியமும் ஒரு வழக்கை பதிவு செய்யாமல் இருக்க ரூபாய் 200-ஐ லஞ்சம் வாங்கினார் என்று லஞ்ச ஒழிப்பு போலீஸ்காரரே கைது செய்து வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி போலீஸ் துறையை சேர்ந்தவர்களாலேயே இந்தத் தவறு நடக்கிறது.

சென்னை மயிலாப்பூரிலே ரிக்ஷாக்காரன் மனைவி சுலோசனாவை, குடித்துவிட்டு பூபாலன் என்ற போலீஸ்காரரும், சுப்பையாவும் சேட்டையும் செய்தார்களாம். சேலியும் செய்தார்களாம். அவர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. தொண்டியத்திலே இருக்கிற காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தலைமை போலீஸ்காரருடைய மகன் பரீட்சை எழுதியிருக்கிறான். காப்பி அடித்திருக்கிறான். வாத்தியார் காப்பி அடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். தன்னுடைய மகனை கீர்ப்பி அடிக்கக்கூடாது என்று எப்படிச் சொல்லலாம் என்று தலைமை

[திரு அ. ரகுமங்கான்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

போலீஸ்காரர் வாத்தியாரைப் போட்டு அடித்து, மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தி, அவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

அதைப்போலவே இன்றைக்கு பாண்டிபஜாரிலே நடைபெற்ற சங்க இலாகா அதிகாரி கொலை, கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அவருடைய மனைவியும் கொல்லப்பட்டார். கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. சென்னையிலே வணிக வரி இலாகா அதிகாரி கொலை, கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அண்ணா நகரில் நடைபெற்ற டாக்ஸி டிரைவர் கொலை, கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. கற்பித்தார் சாக்கடையிலே ஒரு பிணம், அதை அனாதை பிணம் என்று சொல்லி விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் அது கொலை, கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய போலீஸ் கமிஷனர் இவைகளைக் கண்டு பிடிக்க அதிர்ஷ்டம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அதிர்ஷ்டம் எப்போது வருமோ எனக்குத் தெரியாது.

புத்தனார் தண்டு, மதுராந்தகம் ஞான சௌந்தரி, திருத்தணி லட்சுமி கதி என்ன வாயிற்று. போலீஸ் விசாரணை தொடர் கிறதோ என்னமோ புரியவில்லை. மானாமதுரையிலே ஒரு கொலையைப் பற்றி உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிற போது இங்கே சொன்னார்கள். மானாமதுரை சித்ரா டயர் கம்பெனி, இரண்டு இளம் பெண்கள் கற்பழித்து கொல்லப்பட்டார்கள் என்பது அந்த அம்மாவின்னுடைய கம்பனையின்ட், அந்த கம் பனையின்ட் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொடுக்கப்பட்டது. நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. டாக்டருடைய ரிப்போர்ட்டிலே கற்பழித்து கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. அந்த அம்மா முதல்வர் அவர்களுக்குத் கூட பெட்டிஷன் எழுதினார்கள். நடவடிக்கை இல்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு கூட கடிதம் எழுதினார்கள். அதையே அவர்கள் அப்பிடவிட்டாக பாவித்து, சத்தியதேவ், விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, பிறகு ஹைக்கோர்ட்டிலே போட்டார்கள். விசாரிக்கப்பட்டது. அதை திரும்ப விசாரிப்பதற்காக எல்லா தஸ்தாவேஜிகளும் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன நடந்தது என்று பார்த்தால், டி. ஐ. ஜி. ராஜசேகரன் அறிக்கை கொடுக்கிறார்கள். டாக்டர் சொல்லியிருப்பது தப்பு. கற்பழிப்பு என்பது இல்லை. கொலை செய்யப்படவில்லை. எனவே டாக்டரை டிரான்ஸ்பர் செய்ய வேண்டும். டாக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று.

அதன் படி டாக்டர் டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நியாயத் திற்கு எங்கே போவது, அருள் கூர்ந்து நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.



அதைப்போலவே, போலீஸ் லாக்காப்பிலே ஏராளமான சாவு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் இளநீர் வியாபாரி சைதாப்பேட்டையிலே கொல்லப்பட்டதை குறிப்பிட்டார். இளமலை என்பவர் மீன்கூரிலே கொல்லப்பட்ட சம்பவத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 343 க்கும் மேலே பல பேர் போலீஸ் லாக்காப்பிலே கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பது குற்றச் சாட்டு. பல விசாரணைகளை வைத்தார்கள். ஆனால் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள் மீது, அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று சொல்லியதற்குப் பிறகும், ஒரு ஆள் மீதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டால், வழக்கமான சஸ்பென்டே தவிர வேறு அல்ல. 302 செக்ஷனை ஏன் இதிலே போடக்கூடாது. கர்நாடகத்திலே அப்படி போட்டிருக்கிறார்கள், ஏன் கர்ப்பூரி தாகூர் முதல்வராக இருந்தபோது பீகாரிலே போட்டார்களே. ஜப்பானிலே கைதிகள் கண்களைக் குருடாக்கியவர்கள் மீது கோர்ட்டில் வழக்குப் போட்டு கடுங்காவல் தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறதே ஏன் அதை இங்கே செய்யக் கூடாது. ஆகவே தான், போலீஸ் லாக்காப்பிலே டெத்-அதாவது சாவு என்பது சாதாரணமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

செஞ்சி வட்டத்திலே கண்டநல்லூர் கிராமத்திலே எல்லம்மா என்கிற 53 வயது பெண்மணி மீது தேவையில்லாத புகார்களைச் சொல்லி, அவர்களை கட்டி தொங்க விட்டு, அந்த அம்மா வினுடைய மர்மஸ்தானத்திலே இரும்பை விட்டு—நான் சொல்வதற்கு வெட்கப்படுகிறேன், வேதனைப் படுகிறேன். அவ்வளவு பெரிய மனித மிருகங்கள் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். 53 வயதாகிய அந்த அம்மாவை இப்படி கொடுமைப்படுத்தி, கேவலப்படுத்தி, அடித்து நொறுக்கி ரோட்டிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள் முதல்வர் அவர்களுக்கு மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை உண்டா தெரியவில்லை.

(முற்பகல் 10-40)

அதைப்போலவே இன்றைக்கு விபசாரம். தமிழகத்திலிருந்து பல பெண்கள் கடத்தப்படுகிறார்கள். இந்தியாவிலே இருக்கக் கூடிய ரெட் லைட் ஏரியாவிலே 24 ஆயிரம் தமிழ்ப் பெண்கள் இருப்பதாக சபையிலேயே நம்முடைய அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார். இந்த அளவுக்குக் குடும்பப் பெண்கள் கடத்தப்படுகிறார்கள். வரதட்சணைக் கொடுமையால் பல பேர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கூட அடுத்த அசெம்பிளியில் அதற்குச் சட்டம் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். சட்டம் வந்தபாடில்லை. கணவன் மனைவி இருவரும் தூங்குகிறார்கள், இரவு நேரத்திலே உள்ளே நுழைந்து நகைகளை எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அடுத்து 76 வயது கிழவன், 8 வயது சின்னப்பெண்ணு, பெயர் ஜெயசித்ரா, அந்தப் பெண்ணை கோவை அம்மன் கோயில் தெருவிலே கற்பழிக்கிறார்.

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

ஏற்கேனவே ஒரு சம்பவம் சொன்னேன். 70 வயது கிழவியை 20 வயது இளைஞன் கற்பழிக்க முயற்சித்தான் என்று சொல்வி சைதாபேட்டை கோர்ட்டில் ஒரு கேஸ் இருக்கிறது. அடுத்து ஒரு சம்பவம் என்னவென்றால் 76 வயது கிழவன் 8 வயது சிறுமியை கற்பழிக்க முயற்சித்தான். இப்படி கிழவன் கிழவி சங்கதிகள் இன்றைக்கு மிகக் கேவலமாக இந்த ராஜாங்கத்திலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பகலிலே பெண்கள் தனியாக இருக்க முடியவில்லை.

அடுத்து முகமூடிக் கொள்ளை கடுமையாக இருக்கிறது. போலீஸ் அதிகாரியே கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். பாதுகாப்பே இல்லை. கேட்டால் நரிக்குறவர்களைக் கூப்பிட்டு விசாரிக்கிறார்கள். ஆட்டோவிலே போகிறவர்களை நிறுத்தச் சொல்கிறார்கள். போலீசை போலீஸ் வேஷத்தில் இருக்கக்கூடிய முகமூடியோ என்று ஆட்டோவும் ஆனால் ஆட்டோவிலே ஓடுகிறவர்களைப் பார்த்து அவர்களை முகமூடியாக இருப்பார்களோ என்று இந்தப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இருநாளுக்கு மேற்பட்டவர்களை விசாரணை என்ற பெயரால் அழைத்து சென்ட்ரல் ஜெயிலில் வைத்து இருப்பதாக எனக்குப் தகவல். ஆக விசாரிக்கப்படவேண்டிய நிரபராதிகளை தண்டிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. முகமூடி மிகப் பெரிய சேலஞ்சாக இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அதை கவனிக்கவேண்டும்.

தென்காசியிலே 1984 இல் சூதாடுகிற இடத்திலே நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. வினுடைய ஒரு முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவரை கைது செய்தார்கள். அவரைச் சார்ந்த சிலரையும் கைது செய்தார்கள். வழக்குப் போட்டார்கள். அந்த வழக்குப் போட்ட போலீஸ் அதிகாரி டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டார். வழக்குப் போட்டவர் ஏன் டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டார். என்ன காரணம்? அதுதான் காரணம். ஆகவே தலையீடு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சந்தேகம் என்ற பெயரால் கேட்கிறேன். இந்திராகுமாரி உங்கள் கட்சியிலே இருந்தவர். அவர் மீது போடப்பட்ட வழக்கு என்ன ஆயிற்று? 'நீ தொடும்போது' படத்தை எடுத்ததாகக் கேள்வி. அதைப்பற்றிப் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகப் பெரிய பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய சிலருடைய கறுப்புப் பணம் அதிலே இருப்பதாகத் தகவல். இது குறித்து போலீஸ் விசாரிக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தங்கபாலு எம். பி. யாகி இருக்கிறார், நல்வாழ்த்துச் சொல்கிறேன். கூட்டணியில் இருக்கிறார் அவர் மீது போடப்பட்ட வழக்கு என்ன ஆயிற்று? அது இன்றைக்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

குமாரசாமி ரிஜிஸ்திரார் ஆக இருந்தவர், உங்கள் அண்ணா தி.மு.க. வின் வேட்பாளர். நாவலருடைய பாணியிலே சொல்வது என்றால் வெற்றி பெறுகிற வாய்ப்பை இழந்தவர், அவர் மீது சி.ஐ.டி. டிபார்மெண்ட் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்த வழக்கு என்ன ஆயிற்று என்று தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்வீஸ் கமிஷனில் குவஸ்டின் பேப்பர் லீக் ஆகிவிட்டது என்று சொல்லி சிலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். வழக்கு போடப் பட்டது, அந்த வழக்கு என்ன ஆயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நடிகர் ஜெயின் கணேசன், எனக்கு நண்பர் தான். எங்கள் தலைவர் அவர் பாதிக்கப்பட்டபோது பார்த்து வந்தார்கள். ஆனால் சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் சமம். அவர் கூட சத்துணவு தந்தவர் புரட்சித் தலைவர் என்று பாரட்டினார். நோபல் பரிசு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். ஆகவே ஒரு சந்தேகம், அந்த தற்கொலை முயற்சி வழக்கு என்ன ஆயிற்று? விசாரணை நடக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நோபல் பரிசு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னவர் என்பதால் அவருக்கு நீங்கள் ஒரு பரிசு கொடுத்துவிடுவீர்களோ என்ற அச்சத்தில் கேட்கிறேனே தவிர நடந்து விட்டது என்று சொல்லவில்லை.\* ஜனநாயக நாட்டில் எந்தக் கருத்தையும் ஒரு சட்டத்திற்குட் பட்டு முறைகளின்படி மாறுபாடான கருத்தைக் கூடச் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் டேப் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி டேப் செய்தது யார்? அவர்கள் எப்படித் தெரிந்து கொண்டார்கள்? தெரிந்துகொண்டு அவர்மீது வழக்குப் போடலாமே. ஏன் அதைப் போடுவதற்கு அங்கே யோசனை சொல்லவில்லை. இங்கே சொன்னால் நாங்கள் வழக்குப் போடுகிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: எங்களுடைய நாடாளுமன்ற மேலவை உறுப்பினர் திரு. கோபால்சாமி ஒரு உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவந்தார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்டது அங்கே யார் அவருடைய பேச்சை பதிவு செய்தார்கள் நாடாவிடில் என்பதுதான். அது அவருக்குத் தெரிந்தால் சொல்ல வேண்டும். அவர் மேலே பேசுவதை அனுமதிக்கிறீர்களா என்பது உங்களுடைய தீர்ப்பில் இருக்கிறது. ஆனால் எனக்கு அவருடைய பதில் தேவை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, நான் அந்த பதிவை சொல்வதற்குத்தான் வந்தேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ சம்பந்தம் இல்லாமல்

\* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

(திரு. அ. ரகுமன்கான்) [1984 ஏப்ரல் 9]

பேசுகிறேன் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். திரு கோபால் சாமி அந்த உரிமைப் பிரச்சினையை எழுப்புகிற போது சொன்னார், தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டு இருக்கிறது, என்னுடைய கடிதங்களை தணிக்கை செய்யும்படி. அது மட்டுமல்லாமல் அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சு டேப் செய்யப்படுகிறது, என்னுடைய கடிதங்கள் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றது என்று உரிமைப் பிரச்சினை. ....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதே சமயத்தில் அந்த மன்றத்தின் தலைவர் அவர்கள் என்ன தீர்ப்பு வழங்கினார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு திரு. ரகுமன்கான் அவர்கள் தெரிவித்தால் நலமாய் இருக்கும்.

திரு. அ. ரகுமன்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுடைய பேச்சை டேப் செய்வதோ, அவர்கள் கடிதங்களை தணிக்கை செய்கின்ற முறையோ இல்லை. ஆனாலும் சபாநாயகர் என்ற முறையில் இதுபோன்ற உத்தரவு தமிழகத்தில் இருக்குமானால் அதற்கு நான் பாதுகாப்பு தரமுடியாது என்று ஒரு ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறார். வேண்டுமானால் முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு இருந்தால் சொல்லலாம்.

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், என்றைக்கு என்னுடைய பேச்சு கூட டேப் செய்யப்படுமோ என்ற அச்சம் வருகிறது. நாங்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்கிறோம். ஆக டேப் செய்யப்படுகிறதா என்று விசாரிக்க வேண்டும். எங்களுடைய கடிதங்கள் இங்கே தணிக்கைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறதா என்பதை இந்த அரசு விசாரிக்க வேண்டும் என்று நான் உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சொல்கின்ற கருத்து வரவேற்கக் கூடியது. ஆனால் டேப் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்களே, அது எந்த ஆதாரத்தில்?

திரு. அ. ரகுமன்கான்: I understand from reliable sources. சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை உண்டு. காரணம்

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது இந்த மன்றத்தினுடைய மரபுக்கும், வரம்புக்கும் மீறிய பதிலாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். உங்கள் தீர்ப்பு தேவை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டேப் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் அதைச் சொல்லுங்கள். இல்லை என்றால் இல்லை என்று சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. அ. ரகுமன்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் ஒரு பிரச்சினையிலே ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கிறபோது சிலவற்றிற்கு டைரக்ட் எவிடென்ஸ் கொடுக்க முடியும். சிலவற்றிற்கு சர்கம்ஸ்டென்ஷியல் எவிடென்ஸ் தான் கொடுக்க முடியும்.



1984 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை சாட்சியம் என்பதும் நேரடி சாட்சியம் என்பதும் எங்களுக்கும் ஒரளவுக்கு புரியும். தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. டேப் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னால் யாரால்? எங்கு? அதைச் சொல்லியாக வேண்டும். முன்பு இந்திரா நகருக்கு சாட்சி சொல்லியது போல் சொல்லக் கூடாது. (கைதட்டல்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதை மட்டும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன். நேரம் ஆகி விட்டது, சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கீடுகளிலே என்னுடைய டைம் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குறுக்கீட்டில் டைம் போக வில்லை. ஜாக்கிரதையாக நான் கவனித்துக்கொண்டு தான் வருகிறேன். பேசுவதற்கு முன்பாகவே காலையிலேயே நான் சொல்லிவிட்டேன். என் பெயரில் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது.

திரு அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கணேசன் என்ற ஒரு மலேசிய மாணவன் 1982 ஆம் ஆண்டு மருத்துவக் கல்விரி விஷயமாக ஒரு புகார் கொடுத்திருக்கிறார் போலீஸ் அதிகாரி ரமணன் இடத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன் ராமதாஸ் என்பவர் முதலமைச்சருக்கு மிகவும் வேண்டியவர், பொறுப்பில் இருக்கக்கூடியவர். அவரிடத்தில்

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும் வேண்டப்பட்டவர் தான். கலைஞரும் வேண்டப்பட்டவர் தான். எல்லோரும் வேண்டப்பட்டவர்கள் தான். ஆகவே யாராவது ஏதாவது தவறு செய்தால் எனக்கு வேண்டப்பட்டவர் என்று கூறுவதை விட குற்றவாளி யார் என்று சொன்னால் விசாரிக்கலாம்.

திரு அ. ரகுமான்கான். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவரிடத்தில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் மருத்துவ கல்லூரியில் இடம் வாங்கித் தருவதற்காக கொடுக்கப்பட்டு அவர் ஏமாற்றியதாக புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது விசாரிக்கப்படுகிறதா? இதனுடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னும் ஒன்றை நான் இங்கே உங்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே பல பொய் வழக்குகள் போடுகின்ற தோரணைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒன்றை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கருத்துக்களை

(திரு. அ. இரகுமான்கான்)

[1984 ஏப்ரல் 9]

அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதை எதிர்ப்பதற்கு ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் அதற்காக வேண்டும் என்றே வழக்குகளை போடுவது என்பது சரியாக இருக்க முடியாது. ஒரு தொகுதியிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் திருநாவுக்கரசு அவர்களைப் பாராட்டி ஒரு போஸ்ட்டர் போட்டார்கள். சபாஷ் உங்கள் அனுமதியோடு கேட்கிறேன். எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் திறமையாக செயல்படுகின்ற ஆற்றல் படைத்தவர் திருநாவுக்கரசு. முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். இதயம் கவர்ந்தவர். திறமை மிக்கவர். தினந்தோறும் அரசுப் பணிகளை கவனிப்பதை கடமையாகக் கொண்டவர். அவரது திறமையைப் பார்த்து கூட்டுறவுத் துறையை நிர்ணயித்து இருக்கிறார் முதலமைச்சர் இனிமேல் கூட்டுறவுத் துறையிலும் மறு மலர்ச்சி உறுதி என்று அறந்தாங்கித் தொகுதி அ.இ.அ.தி.மு.க. என்று ஒரு போஸ்ட்டர் போடப்பட்டு இருக்கிறது. இது உங்கள் கருத்து. அதிலே ஒன்றும் வேறுபாடு இல்லை, குறுக்கிடுகின்ற வகையில் நாங்கள் இல்லை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இவர்களும் போஸ்டர் போடுகிறார்கள். ஆன்லுக்கர் ஏடு அம்பலப்படுத்திய பலகோடி ரூபாய் லஞ்சப் புகார் எதிரொலி இவர்கள் லுக்கரைச் சொல்கிறார்கள் அமைச்சர் திருநாவுக்கரசு பெருந்தொழில் இலாக்கா பறிமுதல், ஒன்றிய தி.மு.க. அறந்தாங்கி, இந்த நோட்டீஸைப் போட்டதற்காகவே அறந்தாங்கி ராஜன், இன்னும் அந்தப் பத்திரிகை நோட்டீஸ் போட்டுக் கொடுத்தவர்களைக் கைது செய்து, வழக்குப்போட்டு கிறையில் அடைத்தால் என்ன நியாயம்? பத்திரிகைச் சுதந்திரம் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு இது முறைதானா என்று நான் கேட்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் இறுதியில் பேச வேண்டியவன் என்றாலும், பிரச்சனைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே இருப்பதால் நான் நான்கைந்து நாட்கள் தொடர்ந்து பதில் சொல்லுகின்ற அவசியம் வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவே இப்பொழுதே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உங்கள் தலைவர்களையோ, நண்பர்களையோ பாராட்டிப் பேசுவதில் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொல்லும்பொழுது அது ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டும். ஏதோ, பத்திரிகையில் வந்த குற்றச்சாட்டை, அதில் கூறியுள்ளவைகளை இங்கே விளம்பரப்படுத்துவது என்பது எப்படி முறையாகும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி அதை எல்லோரும் கடை பிடிக்க ஆரம்பித்தால் நாட்டிலே அமைதியே இருக்காது



1984 ஏப்ரல் 9]

திரு அ. ரகுமான்கான். மாண்புமிகு மன்றத் தலைவரவர்களே என்னிடத்திலே “ஆன் லுக்கர்” பத்திரிகை இருக்கிறது. இதை நீங்கள் கைது செய்ய முடியுமா? இதிலே என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்றால்...

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, வழக்குப்போடுவது என்பதையும், அதை எப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் நாங்கள் உணர்ந்துதான், நாங்கள் கொண்டு வந்த திருத்தச் சட்டத்தை வாய்ஸ் பெற்றோம், இதே மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் கேட்டதால்தான். இதே பத்திரிகையில் இப்படிப்பட்ட செய்திகள் பல வந்திருக்கின்றன. ‘இந்தியா டுடே’-விலேயும் என்னென்னமோ வருகின்றன. அவையெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய அல்லது மக்களுடைய உண்மையான பிரதிபலிப்பை அல்லது கொள்கையை எதிரொலிக்கின்றன என்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு எதைச் சொன்னாலும் அதற்கு நாங்கள் தலைவணங்கக் காத்திருக்கிறோம்.

திரு அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவரவர்களே இங்கே அவர்கள் சொல்லுவது குற்றச்சாட்டு அல்ல. எப்படிப் பத்திரிகைகளுக்குக் கருத்து சொல்வதற்கு உரிமையிருக்கிறது என்று சொல்கிறோமோ அதேமாதிரி தான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், பத்திரிகையில் சொன்னால் கைது இல்லை வழக்கு இல்லை. ஆனால் அதைப் போஸ்டராகப் போட்டால் கைது....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ரகுமான்கான் அவர்களுடைய பேச்சிலே நேரம் குறைந்தாலும் நான் கொஞ்சம் பதில் சொல்வதற்கு என்னுடைய நேரத்தை வேண்டுமென்றாலும் குறைத்து கொண்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த உரிமை அவருக்குக் கிடைக்கட்டும்.

சமீபத்தில் ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில், ‘இந்தியாவில்’ அதுவும் தமிழ்நாட்டில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு: அதாவது ஈழத் தமிழர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதாகப் படம் எடுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் படம் உண்மை என்று ஒத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்களா? எங்கே அப்படி நடக்கிறது? உங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, இதைப் போன்றவைகளையெல்லாம் நாம் உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் பொய்மைதான் மிஞ்சும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு அ. ரகுமான்கான். மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவரவர்களே, பொய்மை மிஞ்சக் கூடாது என்பதற்காக, வழக்கு போடுகிறபொழுது, அதை எழுதிய அந்தச் சகோதரர் மீது ஏன் வழக்கு போடக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அதுதான் சிரமமாக இருக்கிறது.

(திரு. அ. இரகுமான்கான்)

[1984 ஏப்ரல் 9]

அடுத்து, நான் சொல்ல வருகின்ற பிரச்னை, இன்னொருவர் மீது வழக்கறிஞர் பாண்டியன், இங்கே பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடியவர் இளைஞர் அணியைச் சார்ந்தவர், அவர் தன்னுடைய ஊரிலே கூட்டத்திலே பேசுகின்றபொழுது, செம்பனார் கோவிலில், நம்முடைய முதலமைச்சரையும் அவர்கள் கொள்கை பரப்புச் செயலாளரையும் கேவலமாகப் பேசிவிட்டார் என்று சொல்லி பேசுகின்ற உரிமை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்டு இருக்க வேண்டும், வேண்டுமானால் முதலமைச்சரவர்கள் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக மேடைகளில் என்ன பேசுகிறார் என்று....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருப்பவர்களுடைய பிரச்சனையையடுத்துக்கொள்வது முறையல்ல.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அவர் மீது 505, 506 ஐ.பி.சி கூட்டத்திலே பேசியதற்காக.

அடுத்து, அதைப்போலவே, தூத்துக்குடியில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்டெல்லா... (மணியடிக்கப்பெற்றது) குறுக்கீடுகள் வந்துவிட்டன. எனவே, எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதற்கெல்லாம் சேர்ந்து நேரம் கொடுக்கப்பட்டாகிவிட்டது. குறுக்கீட்டையும் சேர்த்துத் தான் உங்கள் பேச்சுக்கு நேரம் கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அதைப்போலவே ஸ்டெல்லா அவர்கள், தூத்துக்குடியில் பேசுகின்ற போது முதலமைச்சர் அவர்களையும், மற்றவர்களையும் விமரிசிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, துப்பாக்கியைக் கொண்டு வந்தார் கூட்டத்தில் என்று சொல்லித்தடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே ஊட்டியிலே ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அந்தப் போலீஸ்காரர்கள் தப்புச் செய்யவில்லை, பாதுகாப்புக் கொடுக்கத் தவறவில்லை என்று நாவலர் அவர்கள் சொல்கிறார் அப்படியானால் அந்த எஸ்.பி-யை ஏன் ட்ரான்ஸ்பர் செய்கிறீர்கள்? அந்த ஏட்டை ஏன் சஸ்பென்ட் செய்கிறீர்கள் இன்னும் சொல்லப்போனால் திரு. ராஜ்குமாருக்குத் காயம் இல்லை ஒரு இடத்தில் சூட்டிங் நடந்தது. பின்னால் மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது என்றெல்லாம் சொன்னதற்குப் பிறகு அந்தப் போலீஸ்காரர் மீது நடவடிக்கை எடுத்ததில் என்ன நியாயம் இருக்கின்றது இன்னொன்றும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நாவலர் அவர்கள் சொன்னார் அதிகாரிகள்தான் அப்படிச் செய்துவிட்டார்கள் இதிலே முதலமைச்சருக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று. நம்முடைய திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னார் இல்லை, இல்லை முதல்வர் ரீரிலே இருக்கின்றபோது ராஜ்குமாருக்கு காயம் என்ற



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தகவல் கிடைத்தவுடன் நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டார், உடனே இதற்கும் உத்தரவிட்டார்” என்று. அதாவது இந்த ட்ரான்ஸ்பரூக்கும், சஸ்பென்ஷனுக்கும் உத்தரவிட்டார் என்று அவர் சொன்னார். ஆகவே இதில் எது உண்மை? முன்னவர் சொன்னது உண்மையா? பின்னவர் சொன்னது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னவர் சொன்னது முன்னால் உண்மை பின்னவர் சொன்னது பின்னால் உண்மை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, முன்னவர் சொன்னதைப் பின்னவர் சொல்லலாம், பின்னவர் சொன்னதை முன்னவர் சொல்லலாம். ஆனால் முரண்பாடு இருக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறார். முன்னாலும், பின்னாலும் தெரியாமல் பேசக்கூடாது. முன்னவர் முன்னால் பேசியது, அது முடிந்துவிட்டது பின்னவர் பின்னால்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, சில நேரங்களில் நாம் பேசுகின்ற முறைகள் முதலமைச்சருடையதிலிருந்து வேறுபட்டிருக்கலாம். ஆகவே முன்னது, பின்னது விளங்காமல் இருக்கலாம். திரு. வீரப்பன் ஒரு கருத்தை சொன்னார்; நாவலர் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார். இதில் எது சரி என்று புரியவில்லை. ஆகவேதான் கேட்டேன். அவர் சொன்னது சரி என்று சொல்லிவிட்டார். அதுசரி. ஆனால் நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டார். அங்கே கர்நாடகத்தில் தமிழர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, நீங்கள் ஏன் ஒருவார்த்தை கூட கேட்கவில்லை? திரு ராஜ்குமாரைக் கூப்பிட்டுப் பேசுவதாகச் சொன்னீர்கள். என்ன அப்படி புதிய ராஜாங்க ரகசியத்தைப் பேசிவிட்டீர்கள்? அதை மக்களுக்குச் சொல்லக்கூடாதா ஏனென்றால் அதற்குப் பின்னால் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தமிழர்கள் பிரச்சினைதானே அது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் டெலிகிராம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு தொலைபேசியில் பேசி இருக்கிறேன். அதன் பிறகு அவர் அவருடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாரோடு நேரிலே வந்து என்னிடம் பேசினார். அட்வைசர்களோடு வந்து பேசினார். அப்போது இதைப்பற்றிப் பேசி அறிக்கை விட வேண்டும் என்றோம். அறிக்கை விட்டார் தனக்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லை என்று.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: கடைசியாக நான் குறிப்பிடுவது காவல் துறை சப் இன்ஸ்பெக்டர் செலக்ஷன். போலீஸ்காரர்கள் செலக்ஷன். இதில் எல்லாம் எவ்வளவு முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லி இரண்டே நிமிஷங்களில் முடித்து

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

விடுகிறேன். உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 27-12-1981 அன்று சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்வது பற்றி பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் வருகின்றது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் 25 ரூபாய் கட்டி விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள். ஃபிசிசுக் ஃபிசிசியன்சி டெஸ்ட் முடிந்தது. மாவட்டத் தலை நகரங்களிலே வைக்கப்பட்டன. ரிட்டன் டெஸ்ட் எழுதப்பட்டு விட்டது. பிறகு தேதி குறிப்பிடாமலே செலக்ஷன் நின்று விட்டது. முதல்வர் சொல்லிய காரணம்: தவறு நடந்து விட்டது. செலக்ஷனில், எனவே ராணுவ அதிகாரியை வைத்துத் தேர்வு செய்யப்படவேண்டும் என்று சொன்னார். அப்படிப்பட்ட தேர்வு வரவில்லை. எனக்குக் கிடைத்த தகவல் என்ன வென்றால் கோர்ட்டிலே ஸ்டே வாங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாகும். அப்படி இருக்கும்போது எப்படி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் செலக்ஷன் என்று சொல்லி பழையபடியும் கால்ஃபார் பண்ணுகிறீர்கள்? ஏன் 25 ரூபாய் வாங்குகிறீர்கள்? ஏற்கெனவே கட்டியது 25 ரூபாய்; பல இலட்சம் பேர்; அது கொடுக்கப் படவில்லை; இப்போது கட்டியது 25 ரூபாய்; இதுவும் பல இலட்சம் பேர்; இதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே ஏமாற்றி, பணத்தை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் தன் இஷ்டத்திற்கு தருவேன் என்று சொல்வது என்ன நியாயம்?

நீதிக்குத் தலை வணங்குபவர்கள் நாம் என்பது உண்மையானால் கோர்ட்டிலே ஸ்டே இருக்கும்போது செலக்ஷன் நடத்துவது எப்படி நியாயம்? அப்படியானால் இப்போது எடுக்கிறீர்களே, அப்போது எடுத்தது என்னவாயிற்று? ஆகவே இந்த முரண்பாடுகளுக்கெல்லாம் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் முரண்பாடுகள் போல் இல்லாமல் முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து இன்னொன்று.

மாண்புமிகு பேரவை தலைவர்: அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டு விட்டீர்கள். இத்தோடு முடித்துவிடுங்கள். அடுத்து திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அவை முன் வைத்திருக்கின்ற காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையிலே இருக்கின்ற காவல் துறை அதனுடைய சீரிய பணியின் காரணமாக—இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பல்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு கொந்தளிப்புகள் சட்டம், ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில்—தமிழகத்தை ஒரு அமைதிப் பூங்காவாக ஆக்கி ஆட்சித் தேர் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் காவல் துறை தன்னுடைய சீரிய பணியினைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.



1984 ஏப்ரல் 9] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

கின்றது. பல்வேறு மாநிலங்களில் குற்றங்கள் கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில், பல்வேறு சமுதாயக் கொடுமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில், இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட குற்றங்களின் எண்ணிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டி கூடியிருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு இந்த மாநிலத்திலே பொதுமக்கள் கொடுக்கிற அத்தனைக் குற்றங்களையும் காவல் துறையினர் பதிய வேண்டுமென்ற கட்டாய உத்தரவினை இந்த மாநிலத்தில் அமுல்படுத்திய பிறகு பொதுமக்கள் காவல் துறையிடம் கொடுக்கிற புகார்கள் இங்கே பதிவு செய்யப்படுகின்ற சூழ்நிலையை மட்டும் எடுத்துக் காட்டி இங்கே அருமை அன்பர்கள் பேசினார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே குற்றக் குறியீட்டு எண் ஆண்டுக் காண்டு குறைந்து கொண்டு வருகின்ற ஒரே மாநிலம், புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இருக்கிற தமிழகம்தான் என்பதைப் புள்ளி விவரங்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றன.

எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் சரி, 1980-ஆம் ஆண்டு இந்த மாநிலத்தினுடைய குற்றக் குறியீட்டு எண் 243-ஆக இருந்ததை. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே, காவல் துறையினர் 1981-ஆம் ஆண்டு 238.1 ஆகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். 1982-ஆம் ஆண்டு அந்தக் குற்றக் குறியீட்டு எண் 238-லேயிருந்து 235-ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1983-ஆம் ஆண்டு 222-ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை, இதற்கு முன்பு இந்த மாநிலத்தை ஆண்டவர்கள் இருந்தபோதும் சரி, 22 மாநிலங்களிலே தற்போது ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற எந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கின்ற மாநிலங்களிலும் சரி, கடந்த ஆண்டைவிட, குற்றம் குறைந்திருக்கிறது என்ற வரலாற்றை கிடையாது. ஏன், தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்ட காலத்திலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்ட காலத்திலும் சரி, 1960-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து குறியீட்டு எண் ஏறுமுகத்தைத்தான் பார்த்திருக்கிறதே ஒழிய, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே இருக்கிற இந்த ஒரே ஒரு தமிழகத்திலேதான் குற்றக் குறியீட்டு எண் இறங்கியிருக்கிறது. இதை மைய அரசு வெளியிடுகிற பல்வேறு புள்ளி விவரங்கள், புள்ளி விவரப் புத்தகங்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன.

இங்கே ஏதோ ஒருசில நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லி, காவல் துறையைக் குற்றம் சாட்டுகின்றார்கள். ஆனால், பல்வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழகத்துக் காவல் துறையைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். பல்வேறு வெளிநாட்டுத் தூதரகங்கள் இந்தக் காவல் துறையின் அரிய பணியைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். காணாமல் போன அமெரிக்கப் பணம் மணி பற்றி துப்பாத்துலக்கி கண்டுபிடித்ததற்காக, சென்னை நகரப் போலீசாருடைய பணியை சென்னையிலே இருக்கிற

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

அமெரிக்க தூதுவர் மனமுவந்து பாராட்டினார். மத்தியப் பிரதேச வணிகக் குழுவைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஆர். எஸ். மாத்ரு அவர்களுடைய பொருள் களவு போனைத் 24 மணி நேரத்திற்குள்ளேயே கண்டு பிடித்துக்கொடுத்ததற்காக மனமுவந்து, சட்டம் ஒழுங்கைச் சிறப்பாக அமுல்படுத்துவதிலே சிறப்பான இடத்தை வகிக்கிறது தமிழக காவல் துறை என்று மத்தியப் பிரதேச சட்டமன்ற உறுப்பினர் பாராட்டியிருக்கிறார்.

31-3-1982—விருந்து 19-1-1983 வரையிலே எல்லா மாநிலங்களிலும் ஏற்பட்ட சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சனையில், தமிழக போலீசாருடைய சிறப்புக்களையும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளையும் மத்திய அரசே வியந்து பாராட்டி இருக்கிறது. ஏன்கூட்டு சேரா நாடுகள் கூட்டத்திற்கு வந்த பாகிஸ்தான் அதிபரே தமிழக போலீசாரை வெகுவாகப் பாராட்டி, சட்டம், ஒழுங்கு பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் மற்றவர்களுக்கு வழி காட்டுகின்ற வகையிலே இந்தக் காவல் துறை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இப்படிச் சிறப்பான முறையிலே, தமிழகத்தை அமைதிப் பூங்காவாக வைக்கிற பணியிலே தமிழகக் காவல் துறை சிறப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கிறது.

அதே நேரத்திலே, எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு சில தவறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னாலும் கூட, ஜனநாயக உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு கொடுத்து, தாயுள்ளம் கொண்ட புரட்சித் தலைவர், அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதே கிடையாது. காவல் துறையில் சில தவறுகள் நடைபெற்று விட்டன என்று, சில தவறுகள் அங்கே சுட்டிக்காட்டப்படுகின்ற பொழுது, எதிர்க்கட்சிகையைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அலட்சியப்படுத்தாமல், ஜனநாயக உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து நடந்தவைகள் உண்மையா, பொய்யா, என்பதை அறிய அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய அதிகாரியாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிடுகின்ற தாயுள்ளம் கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர், நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டதோடு மட்டுமல்ல, நீதி விசாரணை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே விவாதிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு புதிய ஜனநாயக மரபை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள்.

தவறு என்று சுட்டிக்காட்டினால், அதற்கு ஆதாரம் இருக்கின்ற பொழுது அது நிரூபிக்கப்படுகின்ற பொழுது, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று பல்வேறு இடங்களிலே, பல்வேறு கட்டங்களிலே நீதி விசாரணைக் குழு அமைத்து, அவைகளை இங்கே விவாதிப்பதற்கான உரிமைகளையும் கொடுத்திருக்கின்றார். மற்ற மாநிலங்களில் எப்படி என்பதைத் தயவு செய்து, அருள்கூர்ந்து எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிறு பிரச்னை என்று சொன்னாலுங்கூட அதிலே நடந்தது என்ன என்பதைக் கண்டறிவதற்காக, அதிலே காவல் துறையினர் தலையிட்டார்களா என்பதைக் கண்டறிவதற்காக, குழு அமைக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற மாநிலங்



1984 ஏப்ரல் 9] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

களிலே, என்ன நிலைமை? இங்கே ஒரு அதிகாரி தவறு செய்து விட்டார் என்கிற குற்றச்சாட்டை வைத்துக் கொண்டு, ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களைக் குறை சொல்கின்றவர்கள், எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், அக்கிரமமான நடவடிக்கைகளிலே அங்கங்கே, பல்வேறு மாநிலங்களிலே, காவல் துறை ஈடுபட்டதைக்கூட அந்த அரசாங்கங்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

திரிபுரா மாநிலத்தில்போலீஸ் அக்கிரமத்தை அங்கே இருக்கிற அரசாங்கமே பாராட்டி இருக்கிறது. இங்கே சொல்கிறார்கள், இருக்கிறதா, ஆதாரம் இல்லையா என்பதைவிட தவறுகள் நடைபெற்றுவிட்டன என்று மட்டும் சொல்கிறார்கள். தவறுகள் நடைபெற்று விட்டன வென்று, 52 ரவுண்டுகள் போலீசார் சுட்டு விட்டார்கள் என்று, அந்த அரசாங்கமே ஒரு நீதி விசாரணைக் கமிஷனை நியமிக்கிறது. நீதி விசாரணைக் கமிஷனுக்கு தலைமை தாங்கிய நீதிபதி மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். காவல் துறைத் தரப்பிலே சொல்லப்பட்டவைகள் அனைத்தும் பொய்; சுட்டு இறந்த ஏழு பேர்கள் தேடப்பட்ட கைதிகள் என்று சொல்கிறார்கள். தேடப்பட்ட கைதிகள் என்றால் போலீஸ் சேர்க்காட்டிலே அந்த ஏழு பேர்களுடைய பெயர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு காரணமாக போலீஸ் தரப்பிலே சொல்லப்பட்ட ஆறு காரணங்களும் தவறானவை, பொய்யானவை என்று நீதி விசாரணைக் கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையை திரிபுரா சட்டமன்றத்திலே கொடுத்தும் கூட அந்த அறிக்கையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று அந்த அரசு சொன்னது. அங்கே ஆண்டு கொண்டிருக்கிற கட்சி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. இதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு காரணம் நீங்கள் பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் சொல்கிற பல்வேறு பிரச்சனைகளில் தீர்வு காண நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டது மட்டுமல்லாமல், அவைகளை இந்த மக்கள் மன்றத்திலே விவாதிக்க வேண்டுமென்கிற ஜனநாயக மரபை புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே தான் முதன்முதலாகத் துவங்கப்பட்டது. என்பதை ஏனோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மறந்து விட்டார்கள்.

குற்றக் குறியீட்டெண் மட்டுமல்லாமல், குற்றங்களை கண்டு பிடிப்பதிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் இன்னும் தீவிரமாக இருக்க வேண்டுமென்றாலும் கூட, அதற்கும் பொதுமக்கள் தொடர்பு வேண்டும்.

இங்கே விமர்சித்திற உங்களைக் கேட்கிறேன். மேற்கு வங்கச் சட்டமன்றத்திலே ஜோதி பாசு அவர்கள் சொல்கிறார்கள், வெறும் சட்டங்களை மட்டும் போட்டால் காவல் துறையை நடத்த முடியாது வெறும் நிர்வாக உத்தரவுகளால் மட்டும் குற்றங்களைக் குறைக்க முடியாது பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒத்துழைப்பு கிடைக்கிறபொழுது பல்வேறு வழக்குகளில் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டியது பொது மக்களுடைய கடமை.

840 வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85—வாக்கெடுப்பு  
[திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

இங்கே இருக்கிறவர்கள் கூட பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் ஏதோ ஆதாரம் இருக்கிறதென்று மார்தட்டி பேசியவர்கள் இன்னும் ஆதாரம் கொடுக்கவில்லை என்றால் காவல் துறையை மட்டும் குறை சொல்ல முடியுமா என்பதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லையென்றால் குற்றங்களைக் குறைக்க முடியாது என்று ஜோதி பாசு அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த ஒத்துழைப்பு இருக்குமானால் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே முன்னணியில் காவல் துறை இன்னும் கூடுதலான குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்கிற சூழ்நிலை ஏற்படும்.

அதேபோல ஏற்பட்டிருக்கிற பல்வேறு சமுதாய நலச் சட்டங்கள் காரணமாக வழக்குகளின் எண்ணிக்கை கூடினாலும் இந்தக் குற்றக் குறியீட்டெண் தமிழகத்தில் குறைந்திருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இன்றைக்கு பல்வேறு கட்சியினர் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் பெற்ற தினத்திலேயிருந்து எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் குற்றக் குறியீட்டெண் குறைந்ததாக வரலாறே கிடையாது. தமிழகத்தில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் 1980-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் குற்றக்குறியீட்டெண் தொடர்ந்து குறைந்து வருகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால் இதற்குக் காரணம் காவல்துறை எடுத்திருக்கிற சிரிய பணிகளும், அதன் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய தாய் உள்ளம் கொண்டு நடவடிக்கையும் தான். இந்த மாநிலம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே உதாரணமாக ஒரு அமைதிப் பூங்காவாக இருக்கிற வையிலே இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிற காவல்துறை மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, வழங்கிய வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல் துறை மானியத்தின் மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேசுகிற வாய்ப்பை நல்கியதற்கு தங்களுக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு காத்து மக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்க அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றும் பாராட்டிற்குரியது ஆகும். மத்திய அரசின் உதவியுடன் காவல் துறையை நவீன மயமாக்கியதற்கு மகிழ்வு கொள்ள இயலாத அளவில் கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகப்படியான கொலை, கொள்ளை, களவுகள் நடந்து இருக்கின்றன. 1982-ஆம் ஆண்டில் 52 கொலைகள் என்றால் 83-ல் 69 கொலைகள், 82-ல் 38 கொள்ளைகள் என்றால் 83-ல் 60 கொள்ளைகள் கன்னக் களவுகள், சிறிய திருட்டுகள் ஆயிரக்கணக்கில் அதிகரித்து இருக்கின்றன. குற்றங்கள் கூடுதலாகலாம். அனால் அதேசமயம் காவல் துறைக்கு சகல வசதிகளும் செய்து கொடுத்துள்ள பொழுது கண்டுபிடிப்புகளும் முந்தைய ஆண்டை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அப்படி கண்டுபிடிக்காததற்கு காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[திருமதி. டி. யசோதா]

(முற்பகல் 11-10)

இவ்வளவு வசதிகள் செய்து கொடுத்த பிறமுகூட கண்டு பிடிப்புகள் குறைந்து இருக்கின்றன. 1982 ஆம் ஆண்டு ஆதாயக் கொலைகள் 52, அதிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 39 கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கொலைகளின் விழுக்காடு 75. 1983-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கொலைகள் 69, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 29. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கொலைகளின் விழுக்காடு 42. 32 விழுக்காடு குறைந்து இருப்பதற்கு, அதுவும் நவீனமயமாக்கப் பட்ட பிறகு குறைந்து இருப்பதற்கு, என்ன காரணம் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். பெரும்பாலும் பல்வேறு சமூக பொருளாதார பிரச்னைகள் காரணமாகவும், 1983-ல் மாநிலத்தில் நிலவிய வறட்சியும், நகரங்கள் விரிவடைந்து இருப்பதும் தான் குற்றங்கள் அதிகரித்து இருப்பதற்குக் காரணம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் குற்றங்கள் கண்டுபிடிப்பதில் விழுக்காடு குறைந்து இருப்பதற்கும் இந்த வறட்சியும், நகரங்களின் விரிவு அடைந்து இருக்கும் நிலைமைதான் காரணமா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நடு இரவில் தன்னந்தனியாக ஒரு கன்னிப்பெண் நகைகளை அணிந்துகொண்டு, தான் எந்த இடம் நோக்கிச் செல்ல நினைக்கிறாளோ அந்த இடத்திற்கு சென்றடைந்தால், கள்வர் பயம் இல்லாமல், காமுகர் பயம் இல்லாமல், சென்றடைந்தால், அப்போதுதான் உண்மையான சுதந்தரம் நாட்டிலே வந்திருக்கிறது என்று அர்த்தம் என்று மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், பெண்களே நீங்கள் பலரின் கண்ணுக்குத் தெரிவதுபோல் நகைகளை அணிந்து வெளியே செல்லாதீர்கள் என்று அவர்களை அச்சப்படுத்துகின்ற முறையில் அறிவுரைகள் வழங்குவது பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைகள் நீடிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவா நாம் நவீனமயமாக்கினோம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பேற்ற நாள் முதற்கொண்டு ஏழைகள், அதுவும் சமூகத்தில் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளவர்களிடத்தில் தனிக்கவனம் செலுத்தி பல துறைகளில் உதவி தருவதுபோல், காவல்துறையில் இருப்பவர்களும் ஏழைகள் சமூகத்தின் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு உதவுவதற்கு இருக்கவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தில்தான் இந்த ஆய்வுரையிலும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள், அல்லது உதவி கோரி வருகிறவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழை எளிய மக்கள், சமுதாயத்தின் கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை காவல்துறையினர் நன்கு புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவர்களிடம் காவல்துறையினர் அன்பும், அனுசரணையும் காட்டி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் வேண்டுகோள் விட்டு இருப்பது, விசாரணை இல்லாமலேயே மாநில முதல்வர்கள் நேரில் வந்து சாட்சி

[திருமதி டி. யசோதா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

சொன்னதுபோல் அமைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால் காவல் துறையினர் ஏழைகள் மீது குற்றங்களைச் சாட்டுகிறார்கள். சித்ரவதை செய்கிறார்கள். விசாரணை இல்லாமல் வழக்கு போட்டு தண்டணை கொடுக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

மைலாப்பூர் லஸ் பகுதியில் தோஷி அண்ட் தோஷி என்ற கெடிகாரக்கடை ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே பி.காம். படித்த பட்டதாரி, வேறு வேலை கிடைக்காத காரணத்தால் ரூ. 250 மாத சம்பளத்தில் அங்கே பணி செய்கிறார். அவருடைய முதலாளி வீடு இராயபுரத்தில் இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து அவர் தினமும் சாவியை வாங்கிக்கொண்டு வந்து காலை 8.00 மணிக்கு கடையைத் திறக்க வேண்டும். பின்னர் இரவு கடையைப் பூட்டி சாவியை முதலாளி வீட்டில் கொடுக்கவேண்டும். ஒருநாள் காலை அவர் வந்து கடையைத் திறந்து பார்த்தபோது, பூட்டைத் திறக்காமலேயே கடையைத் திறந்துவிட்டார், உள்ளே போனால் கிட்டத்தட்ட 400-க்கு மேற்பட்ட வாட்ச் அங்கே இருந்து களவு செய்யப்பட்டிருப்பது தெரிந்தது. உடனே அவர் முதலாளிக்கு போன் செய்கிறார். அவர் போலீசில் புகார் கொடு என்று சொல்கிறார். ஆனால் போலீசார் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், அந்த ஏழையின் மீது முதலாளிக்குச் சந்தேகம் என்று சொன்னதால், அவனை அங்கே போலீஸ் நிலையத்தில் உள்ள லாக்-அப்பில் வைத்து, பல கொடுமைகளுக்கு அவனை உட்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அவன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைகூட எழுத முடியாமல், அவன் வாழ்க்கையே நாசமாகிவிட்டது. 9 நாட்கள் கழித்து ஒரு தகவல் தெரிகிறது. அந்தக் களவைச் செய்தவர்கள் பாண்டிச்சேரியில் இதைப்போன்று ஒரு கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள் என்றும் அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கைரேகை இதிலேயும் இருக்கிறது என்றும் அறிந்து அதற்குப்பிறகு அவனை விடுவித்து இருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்கள் தவறு செய்து இருப்பார்கள் என்று பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்டு இருக்கிறவர்கள் சொன்னால் அதைத் தெய்வ வாக்காக எடுத்துக்கொண்டு, இப்படி ஏழை எளியவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் சூழ்நிலை நிச்சயமாக தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னம்கூட சொல்ல வேண்டுமென்றால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிர்வாக ஒழுங்கு முறைகளை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் ஆங்காங்கே ஏற்படுகின்ற தீமைகளையும் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஏழை எளிய மக்களாக இருப்பவர்கள் எதையும் செய்வார்கள் என்ற மனப்பான்மை காவல் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பது நிச்சயமாக வரவேற்கக்கூடியது அல்ல. மிகச் சிறிய குற்றம் என்றால் எச்சரித்து விட்டுவிட வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடப்பது என்ன? மிகச்சிறிய குற்றங்களைச் செய்கின்ற குற்றவாளிசன்தான் மிகப்பெரும் குற்றங்களைச் செய்கின்ற பெரிய குற்றவாளிகளைப்போல் காவல் துறையினராக நடத்தப்படுகிறார்கள். வீட்டிலே இருக்கின்ற பெண்மணிகள்



1984 ஏப்ரல் 9]

[திருமதி டி. யசோதா]

பாதுகாப்பற்ற நிலையில் எந்த நேரத்தில் என்ன நடக்குமோ என்ற அச்சத்தில் நாளைக் கழிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. வீட்டிலே இருக்கிற மனைவிக்கு எந்த நேரத்தில் என்ன நடக்குமோ என்று வெளியிலே செல்கிற கணவனுக்கு அச்சம். வெளியிலே சென்ற கணவன் நல்ல முறையில் வீடு திரும்ப வேண்டுமே என்று வீட்டிலே இருக்கிற மனைவிக்கு அச்சம்.

இன்றைக்குப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டினால் கூட, தினம் தினம் கொள்ளை நடக்கிறது என்பது தெரிகிறது, கொள்ளை நடக்காத நாளை இல்லை. சாலை வப்பத்து இல்லாத நாளை இல்லை என்று பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். செங்கை மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதி இருக்கிறது, அங்கே பெரமந்தூர், மணிமங்கலம், குன்றத்தூர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் காவல் நிலையங்களில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத் தான் இருக்கிறது. பல்லாவரத்தில் இருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர்தான் குன்றத்தூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இன்சார்ஜ், அவர் பெரும்பாலும் பல்லாவரத்திலேயே பொழுதைக் கழித்து விடுகிறார். வாரத்திற்கு ஒரு முறை கூட குன்றத்தூருக்கு வருகிறார் என்று சொல்ல முடியாது, மாதத்திற்கு ஒன்றிரண்டு முறைதான் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அ தப்போன்று பெரும்புதூரில் இருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர்தான் மணிமங்கலம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இன்சார்ஜ். பெரும்பாலும் அவர் அங்கே போவது இல்லை; சில நாட்கள் போனாலும் மற்ற நாட்களில் அங்கே இருக்கிற சப் இன்ஸ்பெக்டர்தான் எல்லா வேலைகளையும் பார்த்துக் கொள்கிறார். குன்றத்தூரில் 49 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பஞ்சாயத்திற்கு 3, 4 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதோடு அங்கே இருக்கிற காலனிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டால் 5, 6 ஊர்கள் தேறும். அந்தக் காவல் நிலையத்தில் இருக்கிற காவலர்களோ 10 அல்லது 12 பேர்கள்தான். அவர்களிலே ஒருவர் வாசலில் 'பாரா' இருப்பார். இரண்டு பேர் வீவில் இருப்பார்கள். வேலையில் இருப்பவர்கள் 5, 6 பேர்கள்தான். இந்த நிலையில் காவல் நிலையத்தினை அவர்களால் எப்படி பராமரிக்க முடியும்? இந்த அளவுக்கு குறைந்த காவலர்களை வைத்துக்கொண்டு போலீஸ் நிர்வாகத்தை நடத்துவது என்றால் மிகவும் சிரமமாக இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல. என்னுடைய தொகுதியிலே அதிகமான திருட்டு நடக்கிறது. புகார் வருகிறது, கண்டுபிடிப்புகள் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை நிச்சயமாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சின்னச் சின்ன திருட்டுக்கள் அதிகமாக நடக்கின்றன. கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் நல்ல வசதியான சூழ்நிலையில் இல்லை. அதனால் சின்னச் சின்ன

[திருமதி டி. யசோதா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

திருட்டுக்கள்தான் நடக்க முடியும், அந்தத் திருட்டுக்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட முடியவில்லை என்பது வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது. இந்த வேதனையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் வேட்டைக்காரன்புதூர் இருக்கிறது. அங்கே ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாரம் தூக்குகிறவர்கள், மூட்டைத் தூக்குகிறவர்கள். லாரிகளில் ஏற்றுகிறார்கள், இறக்குகிறார்கள். ஒவ்வொரு குழுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு சங்கத்தை வத்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஆலமடை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருக்கிற காவலர்களால் ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிலாளர்களுக்குப் பெருத்த பாதகம் ஏற்படுகிறது. காங்கிரஸ் தொழிலாளர்களை அவர்கள் தடுக்கிறார்கள். அங்கே எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் மூட்டை ஏற்றலாம், இறக்கலாம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் மூட்டை ஏற்றலாம் இறக்கலாம், அண்ணா தி.மு.க. தொழிலாளர்கள் மூட்டை ஏற்றலாம், இறக்கலாம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் மூட்டை ஏற்றக் கூடாது, இறக்கக் கூடாது என்று போலீஸ் குறுக்கீடு இருக்கிறது. அதுபற்றி நான் தலைமை காவல் துறை அதிகாரியிடம் ஒன்றிரண்டு தடவை எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால் இன்று வரையில் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. அதனால் அங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கள் உண்ணா விரதம் எல்லாம் இருக்கக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போன்று கோவை மாவட்டத்தில் நடைபாதை வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அங்கேயும் கட்சி வித்தியாசத் தோடு செயல்படுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கடை வைக்க அனுமதி இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கடை வைக்க அனுமதி இருக்கிறது. முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கடை வைக்க அனுமதி இருக்கிறது. அண்ணா தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் கடை வைக்க அனுமதி இருக்கிறது. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் கடை வைக்க அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கடை வைத்தால் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இதையும் தலைமை காவல் அதிகாரிக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இது வரையில் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை. போலீஸார் தலையீடு இல்லாமல் இருந்தால் அங்கே இருக்கிறவர்கள் சுமுகமான ஒரு முடிவுக்கு வந்து, கடை வைத்து நடத்த முடியும். ஒரு கட்சிக்கு எதிராக அங்கே இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்,



1984 ஏப்ரல் 9]

[திருமதி டி. யசோதா]

(முற்பகல் 11-20)

ஆக, உண்மையிலேயே இதுபோன்ற குறைகள் இருந்தாலும் கூட லக்னோவில் நடைபெற்ற 27-வது அகில இந்திய காவல் துறையினர் விளையாட்டில் 4 தங்கப் பதக்கங்கள், 3 வெள்ளித் பதக்கங்கள், 2 வெண்கலப் பதக்கங்கள் நம்முடைய காவல் துறையினர் பெற்றார்கள் என்பது உண்மையிலேயே பாராட்டுக் குரியதுதான். கூட்டுசேரா நாடுகளின் மாநாட்டின்போது நம்முடைய காவல் துறையினரின் பணிகள் வெளிநாட்டு மக்களுடைய பாராட்டைப் பெற்றது என்று சொன்னால் அது சிறப்புக்குரியதுதான். அது சாதாரணமான ஒன்று அல்ல. இவ்விதம் பாராட்டையும் சிறப்பையும் கொண்ட காவல் துறையினர் தொழிலாளர்கள் நடத்தும் வேலை நிறுத்தத்தின் போது தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகச் செயல்படுவது உண்மையிலேயே வேதனைக்குரியது, கண்டனத்திற்குரியது என்ற நிலையினால் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நக்சலைட்டுகள் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்று அறிக்கை கூறுகிறது. ஆனால் அவர்கள் செயல் திட்டம் முற்றுப்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. பட்டதாரிகள், வேலையில்லாத விவசாயக் கூலிகள் அனைவரும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்து போஸ்டர்கள் ஒட்டி, கண்டனங்கள் எழுப்பினார்கள் என்று இருக்கிறது. அரசு விவசாயிகளுக்கு நிர்ணயித்த கூலி ரூ. 8, கொடுக்கப்படுவதோ ரூ. 3. இந்த நிலையில் அரசு உத்தரவு சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்படாத காரணத்தினாலே இன்னும் இதுபோன்ற அமைப்புகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு உரிய அரசினுடைய நன்மைகள் கிடைக்குமானால் நிச்சயமாக இதுபோன்ற ஒரு நிலைமை தோன்றுவதற்கு உரிய சூழ்நிலை ஏற்படாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பெண் குற்றவாளிகளை இரவில் காவலில் வைக்கக்கூடாது என்பது நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய மரபாக இருப்பதற்கொண்டிருக்கிறது; உத்தரவும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் பெண்கள் இன்றைக்குப் போலீஸ் லாக்-அப்பில் மரணம் அடைகின்றார்கள் என்கின்ற நிலைமை வருகிறபோது அந்த உத்தரவு எந்த அளவுக்கு காப்பாற்றப்படுகிறது என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அறிவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மர, சென்னை, கோவை, திருச்சி ஆகிய இடங்களில் 4 நாய்ப் படைகள் பயன்படுத்தப்பட்டு 738 வழக்குகளில் 260 வழக்குகளில் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தீண்டாமையை அகற்றுவது என்ற உயர்வான நோக்கத்தில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு இழைக்கப்படும் தீங்கினை அகற்றுவதற்கும், குடியரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தவும் 20 சுற்றுக்காவல் படைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ஆய்வாளர் ஒரு உதவி ஆய்வாளர் இரண்டு

(திருமதி. டி. யசோதா)

[1984 ஏப்ரல் 9]

தலைமைக் காவலர்கள் மற்றும் இரண்டு காவலர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். ஜீப் வசதியும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இருந்தும் அவர்கள் ஆற்றிய பணி என்ன என்பதற்கு ஆய்வறிக்கையில் எந்தப்புள்ளி விவரமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இனக்கலவரங்கள் பல இடங்களில் நடைபெற்று வந்துள்ளது. குடியரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் எதுவும்கூடப் படுத்தப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கூட மக்கள் குரல் பத்திரிகையிலே செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.ஸி., எஸ்.டி.களுக்கு 18 சதவிகிதம் உத்தியோக உயர்வு கொடுத்திருப்பதாக மக்கள் குரலிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. இது உண்மைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

சிவகாசியிலே அரசினர் கல்லூரியில் நடந்த தேர்தலிலே போட்டி இட்டு ஒரு அரிசன மாணவன் வெற்றி பெற்றான். மற்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவனை அடித்துக் கொடுமைப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அவன் காவல் நிலையத்திலே போய் புகார் கொடுத்திருக்கிறான். இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. நம்முடைய அருமைச் சகோகரர் இளையபெருமாள் அவர்களும் இந்த விஷயத்திலே தலையிட்டு பல கடிதங்களைப் பல உயர் அதிகாரிகளுக்கு எழுதியும் கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

சாலைப் போக்குவரத்தைச் சீர்படுத்த போக்குவரத்துக் காவலர்கள் மூலைக்கு மூலை நின்று கை நீட்டியும், கை காட்டியும் இருக்கிறார்கள். போக்குவரத்துக் காவல் துறையினர் கவனக்குறைவால்தான் இன்றையதினம் சாலை போக்குவரத்தில் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இருவழிச் செய்தி தொடர்பு அதாவது வாக்கி-டாக்கி வழங்கப்படுகிறது. அண்ணா மேம்பாலத்தில் இருந்து நுங்கம்பாக்கம் வழியாக சேத்துப்பட்டு செல்லும் வண்டி தப்பாக வருகிறது. பிடியுங்கள் என்று சொன்னால் நிச்சயமாகப் பிடிக்கமுடியும். இதுபோன்ற வேகமான பணிகளை நம் எதிர்பார்க்கின்றோம். ஆனால் அது கிடைக்காத ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. பஸ்களில் பயணம் செய்யும் பயணிகள் அனைவரும் டிக்கட் வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசோதனை செய்வதற்காக அதிகாரிகள் திடீரென்று பஸ்ஸுக்குள் ஏறி, ஏதோ கொள்ளைக் கூட்டத்தைப் பிடிக்கப் போவதுபோலே போகிறார்கள். அதேபோன்று பஸ் ஓட்டுகின்ற அந்த ஓட்டுநர் நிதானத்தோடு ஓட்டுகிறாரா மது அருந்தாமல் அவர் ஓட்டுகிறாரா என்பதைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு பறக்கும் படையை பயன்படுத்தினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தற்போது முகமூடிக் கொள்ளை கடுமையாக அதிகரித்து இருக்கிறது. பிற மாநிலங்களில் இருந்து வந்து இங்கே கொள்ளை அடிப்பது, கண்ணக் களவு வைப்பது போன்ற குற்றங்களைச் செய்கின்றனர். முன்னெச்சரிக்கையாக காவல் துறை இல்லாததன் காரணமாகவும், சந்தேகப் படுபவர்களைப் பின் தொடர்ந்து செல்லும்போது அவர்களின் பாஷை புரியாததாகவும் இருக்கின்ற நிலை இருக்கின்றது.



1984 ஏப்ரல் 9] [திருமதி டி. யசோதா]

அதேநேரத்தில் சந்தேகப்படும்படியான நடப்புகளின் நடத்தையை மேலும் அறிய பின் தொடருகையில் ஒரு எல்லையிலே இருந்து வேறு ஒரு எல்லைக்குச் சென்றுவிட்டால், தங்களுடைய கடமை முடிந்துவிட்டது என்று எண்ணி, காவலர்கள் திரும்புவதும் இதன் காரணமாக அக்கறை செலுத்தாத நிலைமையும் இருக்கிறது. இது குறித்து பரிசீலித்து துப்பு துலக்கும் காவலர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தருதல் வேண்டும்.

விளையாட்டுப் போட்டிகளில் நமது காவலர்கள் ஈடுபட்டு நம் மாநிலத்திற்கு புகழ் தேடித் தருவதைப் பாராட்டுகிறேன். காவலர்களையும் பொதுமக்களையும் இணைத்துப் போட்டிகள் நடத்தி, பொதுமக்களோடு தொடர்பு ஏற்படுத்தும் திட்டம் வரவேற்கக்கூடியது தான். ஆனால் நான் ஒருவிரத்தையும்தலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எழும்பூரிலே, அதுவும் புதுப்பேட்டையில் போலீஸ் கமிஷனர் அலுவலகத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற வரதராஜபுரம் என்ற பகுதியிலே இருக்கின்ற இளைஞர்கள் கேரம் போட்டு விளையாடினார்கள். நடுத்தெருவிலே கூட விளையாடுவது கிடையாது. அதற்கு என்னி குடிசை போட்டுக்கொண்டு ஒரு ஒதுக்குப்புறமான இடத்திலே அந்த இளைஞர்கள் விளையாடினார்கள். ஆனால் எஸ்-2 காவல்துறை நிலையத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள், எழும்பூரிலே உள்ள காவல் நிலையத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் போய், அந்த இளைஞர்கள் ஏதோ செய்யாத குற்றத்தைச் செய்ததுபோல, இரண்டு இரண்டு பேராகச் சேர்த்து கையைக் கட்டி, அடி அடி என்று அவர்களை அடித்து, அந்த போர்டை அவர்களுடைய தலையிலே வைத்து, தெருத் தெருவாக ஊர்வலம் நடத்திக்கொண்டு போய் போலீஸ் நிலையத்திலே அடிக்கப்படுகின்ற ஒரு கொடுமையான சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கும்போது, எப்படி காவல் துறையினரும், நம்முடைய பொதுமக்களும் ஒன்று சேர்ந்து போட்டியிலே ஈடுபடுவதற்கு உரிய வாய்ப்பு ஏற்படும், அது எப்படிச் சிடைக்கும் என்பதை நான் உங்கள் மத்தியிலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதேபோன்ற நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், யார் விளையாட்டுகளிலே ஈடுபட்டாலும் அதை அந்த விளையாட்டுக் குரிய நல்ல ஒரு குணமாக எடுத்துக்கொண்டு, அந்த முறையிலே அதற்கு உரிய முறையில் நடத்திகொள்ள வேண்டும். இதற்காக அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் அங்கே இருப்பவர்கள்? அகில இந்திய எஸ்.சி.எஸ்.டி. சேர்மனாக இருக்கின்ற மரகதம் சந்திரசேகர் அவர்களை வரவழைத்து, திறப்பு விழா நடத்தினார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு பயம். போலீஸ் வந்து தன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்களோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாக மரகதம் சந்திரசேகர் அவர்களைக் கொண்டுவந்து திறப்பு விழா நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை எல்லாம் மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தோடு அவர்கள் அணுக வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திருமதி டி. யசோதா]

[1984 ஏப்ரல் 9]

சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்தில் உள்ள ஏழைகளுக்கு அன்பும் அனுசரனையும் காட்டவேண்டும் என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது அவருக்கு இருக்கிற தனிக் குணம். அது போலீஸ்காரர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. மனிதர்பிமானத்தோடாவது நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னும்கூட, கடந்த ஆண்டு குற்றங்கள் அதிகரித்தது போலவே, நடப்பு ஆண்டிலேயும் குற்றங்கள் அதிகரிக்காமல் இருக்க நாம் முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும், அதற்கு எல்லாவகையிலேயும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டிய ஒரு மிகப் பெரிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லை என்று சொன்னால், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பாடியதைப் போல், “திட்டம் போட்டு திருடுற கூட்டம் திருடிக்கொண்டே இருக்கும், சட்டம் போட்டு தடுக்கிற கூட்டம் தடுத்துக்கொண்டே இருக்கும். திருடனாப் பார்த்து திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்க முடியாது” என்ற நிலைமைதான் உருவாகும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஃபிமல் ஸ்குவார்ட் என்று வேலை செய்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட முன்னதாகக் சொன்னார்கள்.

இதிலே வேலை செய்பவர்கள் டெம்பரரியாக பல வருஷங்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையிலே அந்தப் பணிக்காக நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. பெண் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரக்கும் ஆண்களுக்குச் சமமாக அவர்களுக்கு பணிகள் கொடுக்கப் படுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, பெண்கள் என்று சொன்னால், மென்மையானவர்கள் என்று சொல்வார்கள். அதற்கேற்ற வகையில் பெண்களின் பணிகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் பெண் போலீஸாருக்கு உடைமாறுதல் குறித்துக் கூட அரசின் பரிசீலனையிலே இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்— அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

அதேபோல் தீயணைப்புப் பணியாளர்கள் என்று சொல்கிற போது, அவர்கள் உண்மையிலேயே தங்களையிறை அர்ப்பணித்து, அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணி சிறப்புக்குரியது. வெள்ளத்தின்போது அவர்களுடைய பணி உண்மையிலே பாராட்டுக்குரிய பணியாக இருந்தது. அப்படி வீரச் செயல்கள் புரிந்து பல உயிர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற அந்த நல்லவர்களுக்கு எல்லாம் நிச்சயமாக பதவி உயர்வும், பல சிறப்புகளும் அரசின் மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள்கூட சற்று முன்னதாகச் சொன்னார்கள் தமிழகத்திலேயிருந்து இலங்கைக்குத் தவறான தகவல்கள் பத்திரிகையின் வாயிலாகச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். டெப்டி ஹை கமிஷனராக இப்போது



1984 ஏப்ரல் 9]

[திருமதி டி. யசோதா]

பி.ஏ. சேனா என்பவர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார் அவர் இன்றைக்கு சென்னையிலே வந்திருக்கிறார், அவர்கள் இதற்கு முன்னதாக இலங்கைப் பிரதமருடைய விளம்பரப் பிரிவில் தலைமை அதிகாரியாக இருந்தவர்கள். அவர்களுக்கு பத்திரிகைகள் நன்றாகத் தெரியும். அதன் காரணமாக அவர்கள் இங்கே பொறுப்பேற்றவுடனே ஒரு விருந்து வைத்தார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

கடைசி பாயிண்ட் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன் அவர் பொறுப்பு ஏற்ற உடனேயே அங்கே இலங்கையிலே விருந்து ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். அதற்கு எல்லாப் பத்திரிகையாளர்களும் போனார்கள். நம்முடைய பத்திரிகைக் காரர்களும் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர் அப்போது சொன்னார். பாருங்கள் நான் பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பிறகு எப்படி பத்திரிகைகளை எங்கள் பக்கம் திருப்புகிறேன்' என்று சவாலே விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையிலே, அவர் பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பிறகு இந்தியாவிலே இருக்கிற ஒரு பத்திரிகையை அவர்களுக்கு விலை போய் இருக்கிறதோ என்ற அச்சம்கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நிலையில் தவறான தகவல்களைத் தந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் ஆயுதங்கள் செய்கிறோம். தமிழகத்தில் அது நடக்கிறது, இது நடக்கிறது என்று சொல்லி, தவறான தகவல்களைக் கொடுக்கின்ற ஒருவரை டெபுட்டி ஹை கமிஷனராக நியமனம் செய்திருக்கிறார்களே என்ற நிலையைப் பார்க்கிற போது, நம்முடைய காவல்துறையும், அரசாங்கமும் மிகவும் விழிப்புணர்ச்சியோடு இருந்து, அவர்களையெல்லாம் நிச்சயமாகவே மிகவும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய கட்டத்திலே இருக்கிறோம் என்பதைக் கூறி, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்ன கேட்கப் போகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும் நான் பேசும்போது அதற்குப் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) நான் பேசும் போதே உங்களுக்கு அது புரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல்துறை தீயணைப்பு பணிகள் மதுவிலக்கு ஆயத் தீர்வைத்துறை ஆகியவை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது சில நாட்களாக, இடைவெளிக்கு முன்பும், இடைவெளிக்கு பின்பும்—22 பேர்கள் என்று கருதுகிறேன்—பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த 22 மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய தங்களுடைய கட்சியினுடைய கொள்கையையும், நாட்டு மக்களுடைய நன்மையையும், அவர்களுடைய கோணத்திலேயிருந்து பார்த்து, அவரவர்கள் எந்தெந்த நன்மைகளை மக்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அந்த வகையில் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும், சில சமயம் ஒரே கட்சியில் இருப்பவர்களானாலும் கூட, ஒரே கொள்கைக்குக் சொந்தக் காரர்களாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு பிரச்சனையை அணுகும் முறையில், ஒரு கோணத்திலேயிருந்து பார்ப்பார்களேயானால், மற்றவர்களுடைய வழிமுறைகள் சரியல்ல என்றோ. குறைபாடுகள் உள்ளதாகவோ தோன்றுவதற்கு இடம் உண்டு- ஏனெனில், ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் சிந்திக்கும்போது தன்னுடைய அறிவு, ஆற்றல், திறமை அனைத்தையும் ஒரு முகப்படுத்தி, தனக்கென்றே உள்ள விசாலமான அந்த நோக்கத்தோடு, அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி சிந்தித்து ஒரு முடிவு எடுக்கிறான். அந்த முடிவு அவனுடைய உள்ளத்தில், தனி உணர்வோடும் அல்லது தன் உணர்வோடும் நுழைந்து வெளிப்படுகையில் ஒரு முகப்படுத்தப்படுமாயின், அது அவனுடைய நம்பிக்கையின் எழுச்சியாக அமைந்து விடுகிறது.

அப்போதுதான் அங்கே மாறுப்பட்ட கருத்துக்களை ஒன்றுக் கொன்று மோத விடுகின்ற நிலைமையில் சந்தர்ப்பங்கள் உருவாகின்றன. இது பொதுக் கருத்து.

அது போலவே இந்த மன்றத்திலே நாம் எல்லோரும் ஒன்று கூடி விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் கொள்கையின் அடிப்படையில் கருத்து மாறுபாடு பட்டாலும், குற்றங்களைச் சுட்டிக் காட்டினாலும், இந்த நேரத்தில் நாம் நமது உள்ளம், நமது மரபு நமது சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை, நாம் எடுத்துக் கொண்ட கொள்கையின் அந்த விரிவான நோக்கம் இவைகளை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டுதான் இங்கே வழக்கமாக நாம் கருத்துக்களை வைக்கிறோம். அப்படி இருந்தும், இங்கே எடுக்கின்ற முடிவுகள் ஒரு மனதாக, ஒருமுனைப்பாட்ட நிலைமையிலே, ஒருமை உள்ளதாக இல்லாவிட்டாலும், ஆனால் பெரும்பான்மை என்ற ஜனநாயக மரபின்படி, அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அது மன்றத்தின் முடிவாகக் கருதப்படுகிறது. இதே போல் நான் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விளக்கம் தந்தவர்கள் விரிவுரை என்று கூடச் சொல்லாம் இங்கே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் பொழிப்புரை என்று எல்லாம் சொன்னார்களே—அதுபோலவும் இருக்கலாம் ஆனால் அடிப்படையில் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே என்ன நோக்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

முதலிலே என்னுடைய மனத்திலே உள்ள வருத்தத்தைச் சொல்லிவிட்டு பிறகு பதில்களுக்குப் போகலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மாமன்றத்திற்கு வந்தபிறகு இங்கே இருப்பவர்கள் எத்தனை கோடி மக்கள் தமிழகத்திலே இருக்கிறார்களோ அத்தனை கோடி மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக நாம் இங்கே இருக்கிறோம். எந்தத் தொகுதியிலிருந்து என்ற கேள்வியில்லை. அப்படியானால் இறுதியிலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அவர்கள் கீழ்க்கரை பற்றியோ



1984 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இராமநாதபுரம் பற்றியோ மதுரை பற்றியோ பேசியிருக்க முடியாது. மற்றவர்களும் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்க முடியாது, அவர் தொகுதி பற்றித்தான் — ஸ்ரீபெரும்புதூர் பற்றித்தான்—சொல்லியிருக்க முடியும். அப்படியானால் இங்கே வந்திருக்கிற நாமெல்லாம் ஒரு தொகுதியிலிருந்து வந்திருந்தாலும் தொகுதிக்கு மட்டும் நாம் பிரதிநிதிகளாக இல்லை. தமிழகம் முழுவதற்குமாக பிரதிநிதிகளாக ஒவ்வொருவரும் இருக்கிறோம். ஆகவே இங்கே இருக்கிற 235—நியமன உறுப்பினரையும் சேர்த்தால்—உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு பொறுப்பு இருக்கிறதோ அது அத்தனையும் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து தான் நாங்கள் பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே எந்த நிகழ்ச்சி நிரல் இறுதியாக்கப்பட்டாலும் இந்த மாமன்றத்திலிருந்து நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு தான் இறுதியானது. அந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே என்ன முடிவு எடுக்கிறார்களோ அதன்படி தான் இங்கே நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அதற்கு மீறிப் போகுமானால் அது கேள்விக்குரியதாக இருக்கும். அது பேரவைத் தலைவருடைய பதிலுக்கு நிச்சயமாக காத்திருக்கும். பேரவைத் தலைவர் அதற்குப் பொறுப்பேற்றாக வேண்டும். அந்த வகையில் என் வருத்தத்தைச் சொல்ல காரணம், அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் என்னுடைய மானியக் கோரிக்கைகளை 29, 30 ஆம் தேதிகளில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அநேகமாக அந்தக் குழுவிற்கு நான் போவதில்லை, உரிமைப்படி இருக்கவேண்டும். அவர்களே செய்து காள்ளட்டும் என்று நான் ஒதுங்கி இருக்கிறவன். அன்று தொலைபேசியிலே என்னிடம் பேரவைத் தலைவர் கேட்டார்கள். இந்தத் தேதிகளில் வைக்கலாம் என்று இருக்கிறோம் என்று. சரி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேன். அப்போது நானும் வெளி நாடு போவதாக ஒரு நிலைமை வந்தது. சரி, 29, 30 ஆம் தேதிகளில் எடுத்துக் கொண்டு 30 ஆம் தேதி மாலையே வேண்டுமானாலும் நான் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன் என்ற எண்ணத்தை நான் வெளியிட்டேன். 29, 30 ஆம் தேதிகளில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, அதை ஏற்றுக்கொண்டது, அதை முடிவு செய்தது அலுவல் ஆய்வுக்குழு; எம்.ஜி. அல்ல; முதலமைச்சர் அல்ல; அங்கே பெரும்பான்மை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரையில் போட்டி அல்லது வோட்டு எடுப்பது என்ற முறையில் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு எடுப்பதில்லை, எல்லோரும் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள்.

[டாக்டர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

(முற்பகல் 11—40)

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே இருக்கிறவர்கள் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அந்த ஆந்தக் கட்சியினுடைய லட்சக்கணக்கான தொண்டர்களுடைய தியாகிகளுடைய பிரதிநிதிகளாக அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆகவே எளிதாக என்னைப் போன்ற சாதாரண மனிதர்களால் ஏமாற்றி விட முடியும் என்று யாராவது சொல்வார்களானால் அதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அப்படி சொல்கிறவர்களைப்பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுவீர்கள் என்பது எைக்குத் தெரியாது. அவர்களுக்கு நீங்கள் தான் தகுந்த பெயரைச் சூட்ட வேண்டும். ஆனால் என்ன நடைபெற்று இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்கிறேன். ஒரு மாபெரும் குற்றச்சாட்டை நான் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவை நான் ஏமாற்றி விட்டதாக, அலுவல் ஆய்வுக் குழு ஏமாந்து விட்டதாக வெளியே பொதுக் கூட்டத்தில் ஒரு பொறுப்புள்ள தலைவர் பேசியிருக்கிறார் அவர் பேசியது என்ன என்பதை நான் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். அதற்கிடையில் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். 29 ஆம் தேதி 30 ஆம் தேதி காலையில் தேர்தல் நடக்கிறது- மாலையில் வைக்கலாமா என்று கூட நான் கேட்டேன் இல்லை, வாக்குப் பதிவுகள் இருக்கும். ஆகவே வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு எப்போது என்று கேட்டேன். மாறு நான் பதில் சொல்லலாம் என்று இருந்தது. நான் போகவில்லை என்று முடிந்தவுடன், அந்தத் கூட்டுறவுத் துறையை கையில் வைத்து இருந்த சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் துறை சம்பந்தமாக அவர் வெளியூர் போய் இருக்கிறார். அவர் 2 ஆம் தேதி வெளிநாட்டுக்குச் செல்கிறார் என்பதற்காக அவருடைய மானியக் கோரிக்கையை 31 ஆம் தேதி எடுத்துக் கொண்டு அன்றே முடித்து விடுவது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இவைகள் எல்லாம் பற்றி அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆனால் வெளியே என்ன பேசப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால் தேர்தல் நடைபெறுகின்ற அந்த நேரத்தில் காவல் துறை மேல் அதிகாரிகள். பெரிய அதிகாரிகளை எல்லாம் இங்கே வைத்துக்கொண்டு எங்கள் கட்சிகளுடைய தோழர்கள் பிரமுகர்கள் அல்லது உறுப்பினர்கள் என்று எந்த வார்த்தையை வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தக்கொள்ளலாம்மேன்ற உறுப்பினர்கள். அவர்கள் வாக்கு அளிப்பதை-வேறு ஒருவருக்கு அவர்கள் வாக்குகளை அளிப்பதைத் தடுப்பதற்காக அச்சுறுத்துவதற்காக பயன்படுத்த இங்கே சூழ்ந்து கொண்டு இருந்தார்கள் என்று வெளியே பேசப்பட்டிருக்கிறது. இது அவையை அவமானப்படுத்துவது ஆகும். இது முறை அல்ல, அதுவும் 6, 7 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்தவர் சால்லியிருக்கிறார் என்றால், அதை நான் காட்டி விட்டேன். டப்பை அவர்களிடம் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதை படித்துக் காண்பித்து விட்டேன். ஆகவே,



1984 ஏப்ரல் 9]

[ டாக்டர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்]

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் பேசப்பட்டது என்ன என்று தெரிந்தும் (குறுக்கீடு) பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களுக்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் தகுந்த வாய்ப்பைக் கொடுப்பார் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் சொன்னதைச் சொல்லியிருக்கிறார். இதை யார் சொன்னார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் (குறுக்கீடுகள்—கூச்சல்—குழப்பம்,) பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எல்லாம் பேச்சு முடிந்த பிறகு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, அவையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி பேசக் கூடாது என்று நான் ஒருவரைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் நீங்களும் நீக்கி விட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொன்னது வேறு. வெளியே இருக்கிறவரை—அதுவும் இன்னொரு கட்சியில் இருக்கிறவர் ஒத்துக்கொள்கிறேன், உங்களைப் பற்றிய பிரச்சினை பற்றி அவர் வெளியே பேசியிருந்தால் நீங்கள் பேசியிருக்கலாம். இந்த அவையை அவமதித்து இருந்தால் தெரிவித்து இருக்கலாம் (கூச்சல்—குழப்பம்)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் அவமதிக்கும் விதத்தில் பேசவில்லை, அதைப் போலவே நம்முடைய பிசிஸிஎஸ் அட்வைசரி கமிட்டி பற்றியும் அவர்கள் அவமதிக்கும் விதத்தில் பேசவில்லை. 25 ஆண்டு காலம் இங்கே இருந்தவருக்கு அது எல்லாம் தெரியாது என்பது அல்ல. அவர் சொல்லியிருப்பது எல்லாம் மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி போலீஸ் மானியம் விவாதிக்கப் பட வேண்டிய கால கட்டம் ஒரு பக்கம். அதே நேரத்தில் இங்கே தேர்தல் நடக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் நான் அவர் என்ன பேசினார் என்பதைப் படிக்கவில்லை. அதற்கு முன் அவர் பேசுகிறார். அது நியாயம் அல்ல.

இந்த அமைச்சரவையைக் குறை கூறியது பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் இந்தச் செய்தி மக்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்கிறேன். அதற்குரியதை இங்கே நாடாவில் பதிவு செய்து வைத்து இருக்கிறேன். அதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் இடத்தில் தருகிறேன். (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடத்தில் கரப் பட்டது)

[1984 ஏப்ரல் 9]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, அந்த டேப்பில் என்ன இருக்கிறது என்று தெரிய வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடவடிக்கை எடுக்கும்போது சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கு போட்டுக் காண்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே அவர் ஏற்கனவே ஒரு டேப் தரப்பட்ட போது நான் பேசிய பேச்சு அல்ல வேறு என்று சொல்லி விட்டார் இந்த டேப் என்ன? உண்மைதான் போட்டு காண்பிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சந்தர்ப்பம் வரும்போது அது போட்டு காண்பிக்கப்படும் (கூச்சல்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மேலவைக்கு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக தேர்தல் நடைபெற்றது. (குறுக்கீடுகள்-கூச்சல்-குழப்பம்) சட்டமன்ற வளாகத்திற்குள் அதிலும் குறிப்பாக சட்டமன்றம் நடைபெறுகின்ற தாழ்வாரத்திற்குள் போலீசார் அனுமதிக்கப்பட்ட கூடாது என்பது மரபு-விதி. நீண்ட நாட்களாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்ற ஒழுங்கு முறையும் கூட என்று கூறி சில நேரங்களில் வெள்ளை உடுப்பு அணிந்த துப்பறியும் போலீசார் சட்டமன்ற வளாகத்திற்குள் உலாவுகிறபோது அது குறித்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாலே சபாநாயகரிடம் புகார் செய்யப்பட்டு அவரும் உடனடியாக அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாக உறுதி அளித்து அது சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகள் குறிப்பேட்டில் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்றார். (கூச்சல்-குழப்பம்)

Thiru N.V.N. SOMU: Sir, I am on a point of order.  
(கூச்சல்-குழப்பம்)

MR SPEAKER: I am not allowing it.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கண்ணியம் குறையாமல் இருக்க வேண்டும். மீறினால் பின்னால் ஏற்படுகிற விளைவுகளுக்கு முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்க முடியாது. (கூச்சல்-குழப்பம்)

திரு ரா. உமாநாத்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பேசிய விஷயத்தின் மெரிட்டுக்குள்ளே நான் போகவில்லை. ஆனால் ஒரேவொரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், தாங்களும் யாசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவையில் இல்லாத ஒரு நபரைப்பற்றிக் குற்றச் சாட்டுகள் வந்தால்,— quoting speeches si different—



1984 ஏப்ரல் 9] [ டாக்டர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன்]

ஒரு குற்றச்சாட்டு என்று இங்கே தப்பித் தவறி வந்தால் நாங்கள் ஸ்டிரிக்டாக ரூலிங் கொடுத்து விடுகிறீர்கள். தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு ஆப்பர்கனிட்டி இல்லாதவர்களின் மீது குற்றச்சாட்டைச் சொல்லக் கூடாது என்று. அவர்கள் முன்பு இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள் அப்படி இருக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு ஆப்பர்கனிட்டி இருந்தது. ஆனால் அப்படி இல்லாதபொழுது....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நண்பர் மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தகவலில் எனக்கு மாறுபாடு இல்லை. ஆனால், இது, இந்த அவையில் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவால் முடிவெடுக்கப்பட்டு நடந்த ஒன்று. அதைத் திரித்து, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவை ஏமாற்றிவிட்டார் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். என்று சொல்லி, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தரத்தையும் குறைத்து, இங்கே காவல்துறைய வைத்து பயமுறுத்தி தேர்தல் நடத்தப்பட்டது என்று சொல்வது. இந்த வளாகத்தில் நடந்தது என்று சொல்வது, இந்த வளாகத்திற்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற பேரவைத் தலைவரின் உரிமை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம், அவர்கள் இதற்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, ப்ரீச் ஆஃப் பிரிவி லெஜ் இம்மாதிரி விஷயங்களில் இருக்கின்றது என்றால் அது அந்த வடிவத்திலே கொண்டு வரப்படுகின்றபொழுது, யாரைப் பற்றிக் கொண்டு வருகிறோமோ அவர் அங்கே சமாதானம் சொல்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கேயும் வாய்ப்பு இல்லாமல் இங்கேயும் வாய்ப்பு இல்லாமல் குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய பாயிண்ட்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அவர் பதில் சொல்ல இடமில்லை என்று தீர்மானித்துவிட முடியாது. பேரவைத் தலைவரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் அவரையும் விசாரிக்கலாம் என்னையும் விசாரிக்கலாம் உங்களையும் விசாரிக்கலாம்; அப்பொழுது என்ன நடந்தது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால், அப்படிச் பேசுவது என்பது, யார் வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும் இந்த அவையை அவமானப்படுத்தும் விதத்தில் பேசுவது என்பது முறையல்ல.

எவ்வளவோ பேசுகிறார்கள்; அதையெல்லாம் நாங்கள் பொறுத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால், இந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழு தீர்மானித்த ஒன்றை, என்னுடைய திறமையால் ஏமாற்றி விட்டேன் என்று சொல்வதும், அந்தத் தேர்தலில் பயமுறுத்தி காவல் துறை அதிகாரிகளை வைத்து நாங்கள் வாக்குகளைச் சேகரித்துக் கொண்டோம் என்று சொல்வதும், அதுவும் இந்த வளாகத்தில் நடந்தது என்று சொல்வதும் என்றால் அது இந்த மன்றத்தை அவமானப்படுத்துவதாகும்.

[1984 ஏப்ரல் 9]

(முற்பகல் 11—50)

திரு. துரைமுருகன்: தலைவரவர்களே, நான் இரண்டு பிரச்சனைகளைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். முதல் பிரச்சனை, இந்தத் தேர்தல் நடந்த அன்றைக்கு போலீசார் இங்கே உலாவினார்கள் ஆளுங்கட்சிகாரர்களை மிரட்டியிருக்கிறார்கள் என்று வெளியிலே பேசப்பட்டதாக முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். வெளியிலே ஒரு கருத்தை அரசியல் ரீதியாக அவர் பேசியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் ஒரு கட்சியின் தலைவர். அரசியல் ரீதியிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வெளியிலே பதில் சொல்லலாம் ஆனால் ஏதோ இந்த மன்றத்தையும் பிஸ்னஸ் அட்வைசரி கமிட்டியையும் கலைஞர் அவமதித்துவிட்டார் என்று ஒரு குற்றச்சாட்டை இந்த அவையில் எழுப்புவது—நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அவையில் இல்லாத ஒருவர் மீது இங்கே ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி அவரை எப்படியாவது கொண்டுவந்து சிக்கலில் மாட்டுவது என்ற வகையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் முற்படுகிறார் என்பதை நான் உணருகிறேன். இது ஒன்று.

இரண்டாவதாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு உறுப்பினர், ஒரு கட்சியினைச் சேர்ந்தவர் கேள்வி கேட்கின்ற போது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்வார்கள். தாங்களும் அனுமதிக்கிறீர்கள். அப்படிப் பேசுகின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு வழக்கத்திற்கு மாறாக உணர்ச்சியை இழந்து அப்படிப் பேசினால் அதற்கு என்ன நடக்கும் என்பதற்கு முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று பேசி இருப்பது வருத்தத்திற்குரிய ஒன்றாகும். காரணம், நாங்கள் இந்த மன்றத்திலே உங்களுடைய மெர்சியிலே தான் இருக்கிறோம். முதலமைச்சருடைய மெர்சியிலே இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, ஒரு கட்சி எப்படிச் செயல்படுகின்றது என்றும் அந்தக் கட்சி ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் போலீஸைத் தனக்குப் பயன்படுத்துகின்றது என்றும் சொல்வது ஒரு எதிர்க்கட்சிக்கு இருக்கின்ற இலக்கணம்; உரிமையும் கூட. அந்த வகையில் கலைஞர் அவர்கள் கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் எந்தத் தப்புமில்லை. இப்போது இந்த மன்றத்தில் இதுபற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு இல்லை. அப்படி இருந்திருந்தால் அதே குற்றச்சாட்டை நானே துரைமுருகனே சொல்லியிருப்பேன்; சொல்லக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நல்ல வழக்குரைஞர் நல்ல அறிஞர் என்ற பெயரை வாங்கி சட்ட சூனர்த்திலே பிரமாதமாகப் பேசுகிறார் என்று சில பத்திரிகை



1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

களால் பாராட்டப்படுகின்ற நிலைமைக்கு ஆளாகிய துரை முருகனார் அவர்கள் நல்ல பாங்கான பதிலைச் சொல்ல முனைந்திருக்கிறார்கள். இதே குற்றச்சாட்டை தனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் இங்கே சொல்வேன் என்று அவர் சொல்வதிலிருந்தே திட்டம் போட்டு உள்ளேயும், வெளியேயும் அவர்கள் பேசுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகின்றது. அப்படியானால் இன்னமும் கொஞ்சம் நான் கவனத்தோடு அதிலே அக்கறை காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைப்பேரவைத் தலைவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணர்ச்சிவயப்படுவது என்பது ஒருதலைப்பட்சமாக இருக்க முடியாது; கட்டுப்படுத்துவது என்பதும் ஒருவரால் ஆகக்கூடியது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. நான் முதலிலேயே சொன்னேன். ஒவ்வொருவருக்கும் தன்மானம் இருக்கிறது. தனித் தன்மை இருக்கின்றது. சிந்திக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள்தான் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். ஒருவர் உணர்ச்சிவயப்பட்டு தவறு செய்கிறார் என்றால் பல காலம் பொறுக்கலாம். ஆனால் அதற்கு ஒரு வரம்பே இல்லாமல் போனால் எல்லோரையும் மகாத்மா காந்தியாக ஆக்க யாராலும் முடியாது. முதலமைச்சராகிய நான் என்கட்சியை கட்டுப்படுத்தும்போது எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களும் தங்கள் கட்சியைக் கண்ணியமாக நடத்தவேண்டும். இங்கே என்னுடைய மெர்ஸியிலே இல்லை என்று சொன்னார்கள். நானே என்னுடைய மெர்ஸியிலே இல்லை. அதைத் தயவு செய்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். என்னுடைய, வாழ்க்கையை என்னுடைய அளவில் நான் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலிருந்து கொஞ்சம் விளக்கம் புரியும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தேர்தல் என்பது குறித்துச் சொன்னதைப் பொறுத்த வரையில்—அதிகாரிகளையும் மற்றவர்களையும் கண்டு பயப்படுகின்ற மாதிரி எம். எல். ஏ-க்கள் இல்லை. ஆகவே அந்தக் கருத்தை யார் சொன்னாலும் தவறுதான். என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல் வந்தது. எல்லோரும் போனார்கள். நான்கூட தனியாகத்தான் போனேன்; யாரும் மிரட்டவில்லை. ஆகவே அந்தக் கருத்தை மட்டும் விட்டு விடுங்கள் மற்றவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால் அந்தத் தேர்தலுக்கு என்னுடைய அலுவலகம் தான் பொறுப்பு.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு இருந்த வருத்தம் என்னவென்றால் 29 ஆம் தேதியும், 30 ஆம் தேதியும் நான் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் உள்ள தலைவர்களை ஏமாற்றிவிட்டேன் என்று சொன்னதற்காகத்தான். அன்றைக்கு நான் வரவேயில்லை. அவர்களே முடிவெடுத்தார்கள். இந்தத் தேர்தல் பற்றி எனக்குத் தகவல் வந்தது. நான் அங்கே இருந்து கேட்டேன்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் மாலையில் வைத்துக் கொள்ளலாமா இந்த விவாதத்தை என்று. அப்படிக்கேட்ட போது 30 ஆம் தேதி சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஊருக்குப் போக டிக்கெட் வாங்கிவிட்டார்கள்; எனவே 31 ஆம் தேதியும் வைத்துக்கொள்ளமுடியாது என்ற நிலைமை பற்றி தெரிவிக்கப்பட்டது. திரு. பொன்னையன் அவர்கள் ஊருக்குப் போகின்ற காரணத்தால் அவர்களுடைய மானியக் கோரிக்கையை முடிக்கவேண்டும் என்று அலுவல் ஆய்வுக் குழு தீர்மானித்து என்னுடைய இலாக்காவின் மானியக் கோரிக்கையை 9 ஆம் தேதிக்கு தள்ளி வைத்து விட்டார்கள். நான் கேட்டேன், 2 ஆம் தேதி வைத்துக் கொள்ளலாமா, 3 ஆம் தேதி தொடர்ந்து வைக்கலாமா, என்று. இல்லை, எல்லோரும் 1 ஆம் தேதி போகவேண்டுமென்கிறார்கள். செஷன் முடிந்து மீண்டும் கூடுகிறபோது வைக்கலாம். இடையில் விடுமுறை கொடுக்கலாம். 9 ஆம் தேதி வைக்கலாம் என்று அலுவல் ஆய்வுக் குழு தீர்மானித்தது, அப்பொழுதும் நான் அங்கே இல்லை, நான் சொன்ன யோசனை அல்ல, ஆனால் 3 ஆம் தேதியே வைக்கலாம் என சொல்லப்பட்டு, இந்தப் பொறுப்பிலே இருக்கிற நான், இங்கே உள்ளவர்களை ஏமாற்றி, அதாவது அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே இருக்கிற இப்படிப்பட்ட தலைவர்களை எல்லாம் ஏமாற்றி, தேதியை நிர்ணயித்து, நாட்களைத் தள்ளிப் போட்டு, பதில் சொல்வதற்கு தயங்கி, பின்வாங்கி, அச்சமோ அல்லது பயமோ எனக்கு வந்து அதற்காக நான் வற்புறுத்தி 9 ஆம் தேதி என்று தள்ளி வைத்தேன் என்று வெளியில் பேசுகிறார்கள் என்றால் இராமச்சந்திரனுடைய ஆட்சி சரியல்ல என்று சொல்லட்டும், காவல் துறை சரியல்ல என்று சொல்லட்டும், நான் இலஞ்சம் வாங்கினேன் என்று சொல்லட்டும், வெளியே சொல்லட்டும் கவலையில்லை நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன், பதில் சொல்கின்றேன். ஏதோ கூட்டத்தையே பார்க்காத எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் பேசுவது போல், புதிதாகக் கட்சிக்கு வந்தவர்கள் எல்லாம் பேசுகிறார்கள். அதுதான் எனக்கு அதிசயமாக இருக்கிறது. என்னுடைய கூட்டத்தை நடத்தி ஒட்டு வாங்கியவர்கள் எல்லாம் என்னைப் பார்த்து கூட்டத்திலே பேசக் கூடாதா என்று சொல்கிறீர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த இராமச்சந்திரன் எந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்துப் பயந்தான்? கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டாமா? இடம் கிடைத்து விட்டது இங்கே. இப்பொழுது இருக்கிறார்கள், பேசலாம். ஆனால் நான் கூட்டத்தைப் பார்த்து பயந்து விட்டேன் என்பது போல் கூட்டத்திலே பேசிக் கொள்ளுங்கள்.... (கூச்சல் குழப்பம்).

திரு. துரைமுருகன்: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் தப்பாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறார் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லவில்லை. சொல்லாத ஒன்றை முதலமைச்சர் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. கட்சியினுடைய தலைவர் தன்னுடைய கருத்தை, அரசியல் கட்சி என்ற ரீதியிலே சொல்கின்றபொழுது, அதற்குப் பதிலையும் அரசியல் கட்சித்



1984 ஏப்ரல் 9]

[திரு. துரை முருகன்]

தலைவர் என்ற முறையிலே வெளியிலே சொல்லலாம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு பயப்படுகின்றவர் அல்ல இன்னொன்றையும் சொன்னார், அவரை வைத்து ஒட்டு வாங்கியவர்கள் எல்லாம் பேசுகிறார்கள். என்கிறார்கள் நான் முதலமைச்சருக்கு வேண்டியவன் என்பதிலே எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து அல்ல. ஒரு காலத்திலே நான் அவர் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தவன், மறுக்கவில்லை. அவர் வீட்டுப் பிள்ளையாக இருந்தவன், ஆனால் இன்று வரையிலும் முதலமைச்சர் துரைமுருகனுக்கு ஒட்டுப் போடு என்று காட்பாடியிலே நின்ற காலத்திலும் எனக்காக வந்து பேசிய தில்லை, அதற்குப் பிறகும் பேசியதில்லை. ஒட்டுப் போடாதே என்று பேசியிருக்கிறார். அவருடைய மெர்சியாலே நான் ஒட்டு வாங்கவில்லை.

மாண்புமிகு பாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மறுபடியும் சொல்லுகின்றேன், துரை முருகன் மட்டும் அதை எடுத்துக் கொண்டாரானால் எனக்கு மகிழ்ச்சி. துரைமுருகனுக்கும் சொல்கிறேன் அவருடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்து தொகுதியில், எந்தம்பி துரைமுருகன் நிற்கிறான் என்று பேசிய டேப் இருக்கிறது, அவரிடம் இருக்கும்.

(நண்பகல் 12-00).

என்னுடைய வாதம் எல்லாம் இதுதான். சாமார்த்திய சாலிகள் எப்பொழுதும் நேரடியாகச் சொல்லமாட்டார்கள். சுற்றி வளைத்துச் சொல்வார்கள். சுற்றி வளைத்து சொல்வதிலே கொஞ்சம் அதிகமாகப் பழக்கப்பட்டு விட்டார்கள். சில நண்பர்கள்—என் உண்புப் பிள்ளைகள் என்று சொன்னார்களே, அதுபோல் திரு. துரைமுருகனார் அவர்கள் திறமையாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். என்னால் வளர்க்கப்பட்டவர். பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியதற்குப் பொதுக் கூட்டத்தில் பதில் சொல் என்றால் ஒரு முடிவு உண்டா? அதாவது எம். ஜி. இராமச்சந்திரனைப் பற்றி தனியாகச் சொன்னால் பதில் உண்டு, ஏற்றுக் கொள்கிறேன், ஏதோ கப்பல் பேர ஊழல் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், இங்கேயும் சொன்னார்கள். நான் மக்களைச் சந்தித்தேன். இங்கே பதில் சொன்னேன்; ஆனால் மக்களைச் சந்தித்தேன், அதுபோன்ற பிரச்னைகள் வேறு. நிகழ்ச்சி நிரல் இங்கே அமைத்ததை ஏமாற்றி விட்டேன். இந்த அலுவல் ஆய்வுக்குழு ஏமாந்துவிட்டது; 29 ஆம் தேதி 30 ஆம் தேதி வைத்துக்கொண்டதால் தேர்தல் நேரத்தில் எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்களைக் கட்டுப்படுத்தி,

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

பயமுறுத்துவதற்காக என்று சொன்னால் இது எங்கே போய் நிற்கும்? இங்கே இடம் இல்லாமல் இருக்கலாம்; மேல் சபைக்கு வரலாம்; அங்கே பதில் சொல்லலாம். ஆகவே அந்தப் பிரச்னை இருக்கிறது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், சட்டமன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்குவதற்கு அனுபவம் மிக்கவர்கள் வெளியே ஏற்பாடு செய்வதை, முயல்வதை தவிர்க்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்தக் கருத்தை நான் வலியுறுத்துகிறேன். மீண்டும் வலியுறுத்துவது இந்தப் பிரச்னையை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று பின்னால் நான் கோர இருக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லி இந்தப் பிரச்னையை இதோடு நிறுத்தி இவ்வகளை உங்களிடம் ஒப்படைக்கிறேன்.

(சில தாள்களையும் ஒலிப்பதிவு நாடாவுடன் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்.)

22 உறுப்பினர்கள் இவ்வளவு நாட்கள் பேசிய பல விவரங்களை நான் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. இந்தக் குற்றங்களுக்கு எல்லாம் காரணம் ஆங்காங்கு நடைபெறுகிற சில நிகழ்ச்சிகள் தான்; அவை பெரிதாக்கப்பட்டிருக்கலாம்; அவ்வது பெரியதாகவே இருக்கலாம். அதற்கெல்லாம் பதில் சொல்வது என்றால் பல நாட்கள் ஆகும் என்பதால் சிலவற்றை மட்டும் கோட்டிட்டு காண்பிக்க விரும்புகிறேன். எப்படி இங்கே தங்களுக்கு தெரிந்ததை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு, ஏதோ ஒன்றிரண்டை சொல்வதற்காவது நேரம் கிடைத்தது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருப்தி பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றோ அதைப்போல நானும் என்னை திருப்தி படுத்திக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இங்கே 23 தலைப்புகளில் குறைகளை கூறி இருக்கிறார்கள் -- இன்றைக்குப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் யசோதா அவர்களைத் தவிர. இளையபெருமாள் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை சொல்லி இருக்கிறார்கள், வரதட்சணை கொடுமையால் ஐமீதர் பீபி என்பவர் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்; தற்கொலை செய்து கொண்டதாக வற்புறுத்தி கடிதம் வாங்கப்பட்டுள்ளது—கடிதம் வாங்கி இருந்தால் வற்புறுத்தி வாங்கப்பட்டது; வாங்காமல் இருந்தால் வாக்குமூலம் வாங்கவில்லை என்ற அளவில் இப்படிப்பட்ட விவாதத்தை வைத்துக் கொள்வோமானால் எதற்கும் நான் பதில் தர முடியாது. வாங்கிய வாக்குமூலத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அது சரியா, இல்லையா என்பதில் பிறகு விவாதம். துவக்கத்திலேயே வற்புறுத்தி வாங்கப்பட்டது என்பதை முடிவு செய்து விட்டால் அங்கே விசாரணைக்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். நீதிபதி கடமையை சேய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் எடுத்துக் கூற வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஜமீதா பீபிக்கு திருமணம் ஆகி மூன்று வருடங்கள் ஆகியும் குழந்தை பிறக்கவில்லை. இதனால் அவருடைய கணவர் ஆமீர் கான் இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறியதால் மனம் உடைந்த ஜமீதாபீபி 27-12-83 அன்று இரவு 8-30 மணிக்கு தன்மீது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி தீ வைத்துக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சித்தார். பலத்த தீக் காயங்களுடன் கள்ளக்குறிச்சி அரசு மருத்துவமனையில் சேர்க்க அனுமதிக்கப்பட்டார். இதுகுறித்து தியாகதுர்க்கம் காவல் நிலையம் குற்ற எண் 240/83, இந்திய காவல் சட்டப் பிரிவு 350-ல் வழக்கு பதிவு செய்து விசாரணை நடத்தினார்கள். இதற்கிடையில் ஜமீதா பீபி 30-12-83 அன்று பாண்டிச்சேரி ஜிப்மர் மருத்துவமனைக்கு மேல் சிகிச்சைக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கே 2-1-84 அன்று மரணம் அடைந்தார். ஜமீதா பீபியிடமிருந்து கள்ளக்குறிச்சி நீதிபதி மரண வாக்குமூலம் பெற்றுள்ளார். ஜமீதா பீபி வரதட்சணைக் கொடுமை மூலம் துன்புறுத்தப்பட்டதாகக் கூறுவது உண்மையல்ல என்றும் மேலும் வழக்கில் காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுத்து விசாரிக்கலாம் என்றும் தெரிவித்துள்ளார்; நீதிபதியிடம் அவர் அளித்த வாக்குமூலம்.

ஜமீதா பீபி: நான் கள்ளக்குறிச்சி 2-ம் வகுப்பு நீதிபதி என்பது தெரிந்து கொண்டேன்.

நீதிபதி: உனக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் பற்றி என்ன சொல்கிறாய்?

ஜமீதா பீபி: “என் வீட்டுக்காரர் குடித்துவிட்டு வந்து ஆபாசமாக திட்டுவார். நேற்று இரவு 9-00 மணிக்கு குடித்துவிட்டு வந்து வீட்டில் வந்து திட்டினார். தினமும் இந்த ம திரியாக கெட்ட வார்த்தைகளால் திட்டுவார். நான் எதுவும் பேச மாட்டேன். என்னை ஒட்டிவிட்டு, இரண்டாம் கல்யாணம் பண்ணப் போகிறேன் என்றும் கொலை செய்து விட்டு வேறு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வேன் என்றும் அவர் மிரட்டினார். நான் பொறுத்த மட்டும் பொறுத்து விட்டு நேற்று தாங்க முடியாமல் வீட்டில் ருந்த மண்ணெண்ணெயை எடுத்து நானே ஊற்றிக் கொண்டு நெருப்பு வைத்துக் கொண்டேன். அதில் தாடையின்கீழ் இருந்து உடம்பு முழுவதும் எரிந்து புண் ஏற்பட்டது. அப்புறம் நானே ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தேன். இதுவரைக்கும் என் வீட்டுக்காரர் பார்க்க வரவில்லை. இந்த உறுதிமொழி சொல்லச்சொல்ல என்னால் எழுதப்பட்டு படித்துக் காண்பிக்கப்பட்டு சரியென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பிறகு ரேகை தரப்பட்டது.”

இந்த உறுதிமொழி கொடுக்கும்போது நோயாளி நல்ல மனநிலையிலும் பேசும் தருவாயிலும் உள்ளார். நோயாளி பெண்கள் வார்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். டாக்டர் திரு

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

ரங்கராஜன் அவர்களும் நர்ஸ் திருமதி ஆறுமுகம் அவர்களும் கவனித்து வருகிறார்கள். இந்த உறுதிமொழி 30-12-1983 அன்று இரவு 6-45 முதல் 7-05 மணிக்குத் தரப்பட்டது, ஒப்பம்: டாக்டர் ரங்கராஜன்

ஒப்பம்: ராஜையா,

2-ம் நிலைகுற்றவியல் நீதிபதி, கள்ளக்குறிச்சி.  
30-12-1983.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: ஒரு கிளாரிபிகேஷன் அன்ட் இன்பர்மேஷன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி அதிகாரிகள் மூலம் விசாரிக்கச் சொல்லி விவரங்களைச் சொன்னதற்கு நன்றி சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு உண்மையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் சொல்வது போல், மனிதாபிமானத்துடன் அணுகவேண்டும், நான் ஒரு உண்மையை இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். உண்மையிலேயே அந்தப் பெண்ணின் கணவன் அந்தப் பெண்ணை மிகவும் இம்சித்து மண்ணெண்ணையை எடுத்து ஊற்றி, கொளுத்தி இருக்கிறார். ஆனால் அவர் அந்தப் பெண்ணிடம் நான் மறுமணம் செய்யப் போவது இல்லை, உன்னையே மீண்டும் வைத்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நீயே அந்தத் தவறைச் செய்து கொண்டதாக ஒப்புக் கொள் என்று சொன்னதால்,

இரண்டாவது கல்யாணம் நடக்காது என்ற காரணத்தால். அந்தப் பெண் அந்தக் குற்றத்தை தான் செய்ததாக ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறாள். இங்கே நான் பேசியதற்குப்பிறகும், அங்கே சென்றேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக இதிலே நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்றும் சொன்னேன். விசாரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. அந்தப் பெண் இறந்து விட்டாலும் அந்தப் பெண்ணின் தகப்பலார் அந்தப் பெண் இந்த உண்மையையெல்லாம் சொன்னதாகச் சொன்னார். கல்யாணம் செய்துக் கொள்ளாமல், தன்னை மீண்டும் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவேன் என்று சொன்னதால் இதற்கு ஒப்புக் கொண்டு வாக்குமூலம் அந்தப் பெண் கொடுத்ததாக என்னிடத்தில் அவர் சொன்னதையும் நான் இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: விசித்திரமான விநோதமான வாதத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளைய பெருமாள் அவர்கள் இங்கே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நாய் யாரையாவது சில நேரங்களில் நம்ப வேண்டும். ஒன்று அதிகாரிகளை நம்பவேண்டும் அல்லது செய்தி தருபவர்களை நம்ப வேண்டும். செய்தி தருபவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் வைத்து



1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. ஆகவேதான் அதிகாரிகள் சொல்வதை நான் நம்புகிறேன். சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் சொல்வது சரியா என்று பரிசீலித்துப் பார்க்க முயற்சிக்கிறோம், தேவையானால். ஒன்றை அழுத்தமாகச் சொல்வேன், இது விசாரித்து வாங்கப்பட்ட அறிக்கை அல்ல. தாமதமாகவே கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கை. 30-12-1983-ல் கொடுக்கப்பட்டது. இங்கே பிரச்னை எழுப்பப்பட்ட பிறகு கொடுக்கப்பட்ட பதில் அல்ல. அவர்களாகவே எழுதிய அறிக்கையை இங்கே தந்து இருக்கிறார்கள். தயவு செய்து திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். கணவன் வந்து கல்யாணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று சொன்னதால் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னால் (குறுக்கீடு) அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம்—ஆனால் கணவன் வரவில்லை என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர் ஏங்கே வந்து சொல்லியிருக்க முடியும். தகப்பனாளைப் பொறுத்தவரையில், தன் மகள் இப்படி இறந்து விட்டாளே என்ற வருத்தத்தில் இப்படிச் சந்தேகம் கொள்ளலாம். ஆனால் நாம் இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது, இந்த அறிக்கையை வைத்துப் பேசாமல், இறந்து விட்ட ஒருவருக்குப் பதிலாக தகப்பனார் சொல்கிறார் என்பதை வைத்துக்கொண்டு, எப்படி வழக்கை நடத்தமுடியும் என்பது புரியவில்லை. செய்திகளைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டியது கடமை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஏதாவது ஒரு பிரச்சனையில் மாறுபட்ட பிரச்னை வந்தால் கவனிக்கவேண்டும். இது மரண வாக்குமூலம் அல்ல, இறப்பதற்கு முன்பு இறுதியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் கொடுத்தது 30 ஆம் தேதி. ஆனால் இறந்தது 2 ஆம் தேதி. இந்த நிலையில் நாம் எதை மதிக்கவேண்டுமோ அதை மதிப்பது தான் சட்டப்படி ஒழுங்குமுறை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் இவ்வளவு நிச்சயமாகச் சொல்வதால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இதை மேலும் விசாரிக்கலாம் என்று விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இளையபெருமாள் அவர்கள் மற்றவர்களைப்போல தப்பி ஓடமாட்டார்கள்; நான் சாட்சி சொல்லமாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார்கள். அந்த நம்பிக்கை அந்தத் துணைச்சல் இருக்கிறது, அவர்கள் கொன்னதை நிரூபிப்பதற்கு சாட்சி சொல்ல விருவார்கள் சாட்சிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

காரைக்குடியில் பாலாம்பாள் என்ற பெண்ணைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது சுகமாகக் காணப்பட்டார், கற்பழிக்கப்பட்டார் என்பதற்கு சாட்சியம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னமும் அந்தக் காவலர் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். 12-2-78 அன்று முகவை கிழக்கு மாவட்டம், காரைக்குடி. தெற்குக் காவல் நிலைய காவலர் ஏ. சங்கரன் என்பவர் பகல் 11-55-க்கு காவல் நிலையத்தில் தஞ்சம் புகுந்த

1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செல்வி பாலாம்பாளை மாண்புமிகு செய்ததற்காக அல்லது தகாத முறையில் நடந்துகொண்டதற்காக ஊதியத்தில் இரண்டு படிக்க குறைக்கப்பட்டன. பின் நான் பார்த்தேன். அது வந்தபோது நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காவலருக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனை போதுமானதல்ல என்று அரசு உத்தரவிட்டது. நான்தான் எழுதினேன். இது போதுமானதல்ல. அவருக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படவேண்டும் என்று எழுதிய பின்னால் 8-4-83-ல் அவர் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டார். இது மிகவும் திருப்திகரமான செய்தியாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

செல்வி பாலாம்பாள் 4-4-78 அன்று காலையில் சாக் கோட்டை காவல் நிலைய எல்லைக்குட்பட்ட கோவில் குளத்தில் நீராட சென்றபோது தற்செயலாக நீரில் மூழ்கி உயிரிழந்தார்? பிரேத பரிசோதனை செய்த மருத்துவ அதிகாரி பாலாம்பாள் நீரில் மூழ்கி மரணம் அடைந்துள்ளார் என்று அறிக்கை அளித்துள்ளார். அறிக்கை இருக்கிறது. இருந்தாலும்.....

திரு. ஜே. எஸ். இராகு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அந்தப் பிரச்சனை பற்றி நான் தான் பேசினேன். அதனால் ஒரு சிறு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். பாலாம்பாள் கற்பழிக்கப்பட்டிருப்பாள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர் என்ற முறையில் ஆர்.டி.ஓ. அவரை சஸ்பென்ட் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார். அந்த சம்பவம் ஏற்பட்ட உடனே ஆஸ்பத்திரிக்கு அந்தப் பெண் அனுப்பப்படவில்லை. காலம் தாழ்த்தி ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி, தடையம் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள் என்பது எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு. பொது மக்களுடைய குற்றச்சாட்டு. போனவுடனே அங்கே வேலை பார்த்த பெண் மருத்துவர் பரிசோதனை செய்திருந்தால் உண்மை தெரிந்திருக்கும். அந்தப் பெண்ணை எப்போது மருத்துவமனைக்கு அனுப்பினார்கள், எப்போது பரிசோதனை செய்யப்பட்டது. ஏன் தவறு செய்யப்பட்டது. ஏன் உடனே மருத்துவமனைக்கு அனுப்பவில்லை என்பவை போன்ற விவரங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் நாங்கள் அதுபற்றி தெரிந்துகொள்ள, புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொறுமையாகக் கேட்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; வேறு வழியில்லை. விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுவிட்டதால் இது அத்தனையும் நான் படித்தாக வேண்டும்.

பாலாம்பாள் என்னும் பெயருடைய ஒரு பெண், காவல் புரிந்து வந்த காவற்காரரான பி.சி. 1155 சங்கரன் என்பவர், கருவூல வளாகத்திற்கு உள்ளே 12-2-78 ஆம் நாள் இரவு,



1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தன்னை தொந்தரவு செய்து (நச்சரித்து) தன்னை மாண்புபங்கப் படுத்தியதாக குற்றஞ் சாட்டி, காரைக்குடி தெற்கு காவல் துணை ஆய்வாளரிடம் 13-2-1978 ஆம் நாள் புகார் ஒன்றை கொடுத்தார். எதிரியான காவலர் (1155) சங்கரனுக்கு எதிராக வடிக்கொன்று பதிவு செய்யப்பட்டு, அவர் தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கி வைக்கப்பட்டார். பண்பற்ற முறையில் தாக்கப்பட்ட பெண் பாலம்மாள், காரைக்குடி அரசு மருத்துவமனைக்கு மருத்துவரின் கருத்தை அறிவதற்காக அனுப்பி வைக்கப் பட்டார். மருத்துவ அலுவலர் அவளைப் பரிசோதித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த வழக்கு, காவல் நிலையாணையின் (பி.எஸ்.ஓ. 145) கீழ் விசாரணையை நடத்துவதற்காக தேவ கோட்டை சார்நிலை மாவட்ட ஆட்சியருக்கு அனுப்பப்பட்டது. தேவகோட்டை சார்நிலை மாவட்ட ஆட்சியர் விசாரணையை நடத்தினார். அவர் 15 சாட்சிகளை விசாரணை செய்தார். சூழ்நிலைச் சாட்சியங்களைத்தான், தாம் நம்ப வேண்டிய தாயிருந்தது என்று தம் அறிக்கையில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காரணம், நேரில் பார்த்த சாட்சிகளாக கிடைக்கக் கூடிய வர்கள் எல்லோருமே இதில் அக்கறை கொண்டுள்ளவர்களாக இருப்பதோடு, அவர்கள் எதிரியைக் காட்டிக் கொடுக்கவும், விரும்பவில்லை. ஆயினும், வண்புணர்ச்சியில் (கற்பழிப்பில்) ஈடுபட்டதாகச் சொல்லப்படுவதை நிரூபிக்கப் போதுமான சான்றுகள் இல்லை என்பதால், காவலர் திரு. சங்கரன் செல்வி பாலம்மாளை மாண்புபங்கப் படுத்தியதாகக் கூறப்படும் குற்றச் சாட்டு உண்மையானது என்னும் முடிவினை அவர் அளித்திருக்கிறார். செல்வி பாலம்மாளை மாண்புபங்கப் படுத்தியதன் மூலம் திரு. சங்கரன் தான் பதவியில் இருக்கும்போதே இழைத்துள்ள குற்றத்திற்காக அவருக்கு எதிராக துறை நீதியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படலாம் என்று அவர் பரிந்துரை செய்துள்ளார்.

காரைக்குடி அரசினர் மருத்துவமனையின் தலைமை மருத்துவ அலுவலரான திரு. மல்லிகார்ஜுனன் என்பவர் அரசு தரப்பு 10-வது சாட்சியாக விசாரிக்கப்பட்டார். பெண்ணைத் தாம் பரிசோதனை செய்ததாகவும், அவளது உடலில் பார்வைக்கு புலப்படுகிற காயத்தையோ அல்லது புற அதிர்ச்சி புண்ணையோ தாம் காணவில்லை என்றும் அவர் கூறியதோடு, அவள் இசிப்பு நோய் கோளாறு உடையவள் என்று தாம் கருதுவதாகவும் கூறியுள்ளார்.

விசாரணை செய்த அலுவலர் தன் அறிக்கையின் 53-ஆம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்;

“பாலம்மாளுக்கும் எதிரியான காவலருக்கும் இடையே உடலுறவு தொடர்பு இருந்ததைப் பற்றி குசகமாகக்கூட தனக்கு ஐயப்பாடு தோன்றவில்லை என்பதாக காரைக்குடி அரசினர் மருத்துவமனையின் தலைமை மருத்துவ அலுவலர் டாக்டர் மல்லிகார்ஜுனன் கூறுவது வியப்பைத் தருகிறது. தேவையான

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

முழுமையான உடல் பரிசோதனைக்காக மகளிர் மருத்துவ பிரிவில் இருக்கும் ஒரு பெண் மருத்துவரிடம் பாலம்மாளை அவர் அனுப்பியிருக்கலாம். அவ்வாறு செய்ய அவர் முடிவெடுத்திருந்தால், அது விசாரணைக்கு பெருமளவுக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும். அதற்குப் பதிலாக அப்பெண் இசிப்பு நோய்கோளாறு உடையவள், அது அவளை அடிக்கடி ஆட்டிப் படைக்கின்றது என்னும் அளவுக்கு சான்றிதழ் ஒன்றை மட்டுமே அவர் தந்துள்ளார். இந்த வழக்கில் 10-வது சாட்சியாக உள்ள மருத்துவர் தன் சிந்தையைச் செலுத்தத் தவறியுள்ளார்.

பின்னர் இந்தச் சம்பவத்தைக் கண்டித்து கிழக்கு இராமநாதபுர ஜனதா தலைவரால் ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்யப்பட்டன. 19-2-1978-ஆம் நாள் அவர் துண்டு சீட்டுகளை அச்சடித்து பொது மக்களிடையே பரப்பினார். 25-2-1978-ம் நாள் இரவு ஜனதா கட்சியால் பொதுக் கூட்டம் ஒன்று நடத்தப்பட்டது. எதிரி (1) திரு. கருப்பையாவும், எதிரி (2) திரு. வலம்புரி ஜானும் தங்கள் பேச்சுக்களில் அச்சம்பவத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் பொதுவாக காரைக்குடி காவல் துறையினருக்கு எதிராகவும், குறிப்பாக ஆய்வாளர் திரு. பால்ராஜ், மற்றும் அவரது குடும்பத்தினருக்கு எதிராகவும், மிகவும் மதிப்பைக் குறைத்துப் பேசுவதில் ஈடுபட்டனர். இது கூடியிருந்தவர்களிடையே ஒரு பதட்ட சூழ்நிலையை உருவாக்கிற்று. (குறுக்கீடு) நான் முழுவதையும் படிக்க வில்லையே. மேற்சொன்ன பேச்சாளர்கள் அரசாங்கம் நீதி வழங்க வேண்டுமென்று கோரினர். ஒப்பேச்சு பொதுமக்களுக்கு ஆத்திரத்தைக்கிளறியது. இதன் விளைவாக உள்ளூர் மக்களுக்கும், காவல் துறையினருக்கும் இடையே கலவரம் ஏற்பட்டது. வாய் சண்டையின் விளைவாக காவல் துறையினருக்கும் எதிரிக்கும் காயங்கள் ஏற்பட்டன. காலம் 1238 கொடுத்த அறிக்கையின் பேரில் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 147, 148, 149, 294, 332, போன்ற பல பிரிவுகளின் கீழ் காரைக்குடி வடக்கு காவல் நிலையத்தில் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. அய்யாவு என்பவர் கொடுத்த புகாரின் பேரில் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 114-ம் பிரிவுடன் சேர்த்து 147 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் குற்ற எண் 44/78 என்னும் வழக்கு ஒன்று திரு. பி. எல். கருப்பையாவுக்கும், மற்ற எதிரிகளுக்கும் எதிராக பதிவு செய்யப்பட்டது- புலனாய்வுக்குப் பிறகு, 44/78 என்று எண்ணிட்ட குற்றமானது 4378 என்ற எண்ணிட்ட குற்றத்துடன் சேர்க்கப்பட்டு, எதிரிகளான திரு. பி. எல். கருப்பையா மற்றும் 9 பேர்களின் மீது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 147 மற்றும் பல பிரிவுகளின் கீழ்க் குற்றம் சுமத்தப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-20)

இவ்வழக்கு தேவகோட்டை முதல் வகுப்பு நீதித்துறை நடுவர் (மாஜிஸ்ட்ரேட்) நீதிமன்றத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. குற்ற எண் 192/78. காரைக்குடி முதல்வகுப்பு நடுவர், இந்திய



1984 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தண்டனைச் சட்டத்தின் 307-வது பிரிவின் கீழ் வரும் குற்றச் சாட்டில் வழக்கை எடுத்துக் கொண்டு, திரு. பி. எல். கருப்பையாவிற்கும் மற்றவர்களுக்கும் எதிரான வழக்கை மேல் விசாரணைக்காக செசன்ஸ் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

எதிரிகளான பி. எல். கருப்பையாவையும், விஜயராகவனையும் செசன்ஸ் நீதிமன்றத்திற்கு மேல் விசாரணைக்காக அனுப்பியதற்குப் பிறகு 3-11-1979 ஆம் நாள், நடந்த மற்றொரு சம்பவம் பரிசீலனைக்குரியதாகும். 8-10-79-ஆம் நாள் மேல் விசாரணைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, 9-10-1979 ஆம் நாளிலிருந்து எதிரிகள் இருவரும் மதுரை மத்திய சிறைச் சாலையில் வைக்கப்பட்டனர். 3-11-79-ஆம் நாள் அவர்கள் இருவரும் தங்களுக்கு எதிராக நடப்பில் இருக்கும் வழக்கை, திரும்பப் பெறவும், காரைக்குடி தெற்கு காவல் நிலையத்தில், காவலர் திரு. சங்கரனால், பாலம்மாவிடம் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் வண்புணர்ச்சியைப் பற்றியும் அவளது மரணத்தைப் பற்றியும் நீதி விசாரணை நடத்தவும் கோரிமதுரை மத்திய சிறைச் சாலையில் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர். இது அரசியல் ரீதியாக, திரு. இரா. செழியன் அவர்கள் தலையிட்டின் பேரில் அவர்கள் 10-11-79 ஆம் நாள் தங்கள் உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிட்டனர்.

அம்சம் 1; வண்புணர்ச்சிக் குற்றத்திற்காக அல்லது மானப் பங்கப்படுத்த வேண்டும் என்ற உட்கருத்துடன் தாக்கப்பட்ட பெண் பாலம்மாளை பண்பற்ற முறையில் தாக்கிய குற்றத்திற்காக எதிரான காவலர் சங்கரன் மீது குற்ற வழக்கு தொடரமுடியுமா, அல்லது முடியாது? என்று கேள்வி எழுகிறது. இந்தவழக்கில் குற்றவாளிக்கு எதிராக, குற்ற வழக்கு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடருவது முடியாததாக இருக்கிறது. காரணம் தாக்கப்பட்ட பெண் பாலம்மாள் இறந்து விட்டாள். மேலும் விசாரணை அலுவலர் எதிரிக்கு எதிராக துறை ரீதியான நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக பரிந்துரைத்து அனுப்பி உள்ளார். வழக்கில் இந்தச் சூழ்நிலைகளில் குற்ற வழக்கு நீதிமன்றத்தில் எதிரிக்கு எதிராக குற்ற வழக்கு தொடருவது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது, இது சட்டப் பிரச்சனை ஆனால் மனிதாபிமானப் பிரச்சனை என்று என்னிடம் வந்தபோது, இந்தத் தண்டனை போதாது, இது சரியல்ல. அவர்கள் மீது கடுமையான தண்டனை வழக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று எழுதினேன். இது விசாரணையில் உள்ளது எந்தக் காரணத்தாலும் கொஞ்சம் சந்தேகம் ஏற்பட்டாலும் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் படிப்பதாக இருந்தால் படிக்கிறேன்.

திரு. ஜே. எஸ். இராகு: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பொது மக்கள் கருத்தை அறிந்து நான் எழுப்பிய குற்றச்சாட்டை, வெளியிலேயும் சரி, சட்ட

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1984 ஏப்ரல் 9]

மன்றத்திலேயும் சரி, பாதிக்கப்பட்டாள் என்று கருதப்பட்ட பாலம்மாள் மருத்துவமனைக்குச் சென்ற உடனே தலைமை மருத்துவ அதிகாரி மல்லிகார்ஜுனன் என்று கருதுகிறேன். அவரோ, அல்லது அவரால் பணிக்கப்பட்ட வேறு ஒரு பெண் மருத்துவரோ, உடனே அந்தப் பெண்ணைப் பரிசோதித்து இருந்தால், உண்மை கிடைத்து இருக்கும் என்பதுதான். உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள். வெளியிலே ஊர்வலம் நடத்தியவர்கள், ஜனதாக் கட்சிகாரர்கள், தி.மு.க. கழகத்துக் காரர்கள் கருத்து. இதற்கு நாங்கள் லேட்டாகத்தான் அந்தப் பெண்ணைப் பரிசோதித்தோம் என்று மல்லிகார்ஜுனன் தரமுடியாது. எந்த மருத்துவ அதிகாரியும் தரமாட்டார்.

மற்றொன்று, நான் பொதுவாகச் சொல்கிறேன். முதல்வரவர்களுக்கு இதயத்திலே படியத்தக்க அளவிற்குச் சொல்கிறேன். நாங்கள் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை எழுப்புகிறோம். பொது மக்கள் பிரச்சனை, நாங்கள் கேள்விப்பட்டது, கண்டது, ஆராய்ந்தது என்று. எந்தக் குற்றத்திலேயும் கற்பழிக்கப்படவில்லை என்ற போலீசார்கள், தருகிற, அரசு தருகிற, நீங்கள் நம்புகிற வேறு வழி இல்லாததால் இந்த அறிக்கையை நம்புவதாக இருந்தால், நாட்டிலே கற்பழிப்பு இல்லை, எல்லாக் காவல் நிலையத்திலேயும் நடந்து விட்ட கற்பழிப்புச் சம்பவங்கள் எல்லாம் உண்மைக்கு மாறானது என்ற நிலைமை சமுதாயத்திலே போலீஸ்காரர்களால் உருவாகினால், நீங்கள் சொன்னதைப் போல நானும், நீங்களும், நாமும் சேர்ந்து விரும்புகிற அந்த தாய்மார்களுடைய மானம் காப்பாற்றப்படுவதற்கு வழியில்லாமல் போய் விடலாம் என்ற அச்சத்தையும் நான் முதல்வர் அவர்களுக்கு அன்போடு தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்தப் பிரச்சனை வந்தபோது நான் எவ்வளவு கடுமையாக என்னுடைய எண்ணத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறேன் என்பதற்காக, அந்தக் கோப்பிலே நான் எழுதியதை இங்கே படிக்க விரும்புகிறேன். “இத்தகைய முக்கியமான ஒரு வழக்கில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் அரசுப் பணியில் உள்ளவரோ, இல்லையோ என்பதைக் கூட அமைச்சருக்கு அறிவிக்காதது பொறுப்புள்ள செயலாகாது. எனவே அதற்குக் காரணமாக உள்ளவர்கள் மீது தலைமைச் செயலாளர் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஓய்வு ஊதியத்தை ரத்து செய்யும் நடவடிக்கையை, இந்த மாதிரி பொறுப்பற்ற செயலைச் செய்ததற்கு விதிக்கலாம்” என்று நான் எழுதியிருக்கிறேன். ஒரு சட்டம் என்று வருகிறபோது, பதவியிலே இருப்பவர்கள் வேறு வழியில்லாமல், அதன் விளைவாக காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியதிருக்கிறது. ஆனால் உங்களைப் போன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மாதிரியான பிரச்சனைகளில் தலையிட்டு உண்மைகளை விளக்கிக் கூறி, வெட்ட வெளிச்சமாக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்வது பாராட்டுக்குரியது. அதை அரசு வரவேற்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது இப்படியே நடைபெறவேண்டும் என்ற அந்த உணர்வு அரசுக்கு இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட பல சம்பவங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். காவல் துறையினர் பெண்களை



1984 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கதிரவன் உதயத்திற்கு முன், கதிரவன் மறைவுக்குப் பின், வெளியே அழைத்துச் சென்று விசாரணை செய்யக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். உத்திரவு இட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல இன்னொன்று. உறவினர்கள் அவர்களோடு வரவேண்டும். அப்படி லாக்கப்பிற்கு அழைத்துப் போகிற அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டால், அவர்களுடைய உறவினர்கள், ஆணை, பெண்ணோ கூட வருவதற்கு அந்தக் காவல் நிலையத்தினர் அனுமதித்தாக வேண்டும். கைது செய்தால் காவல் நிலையத்தல் இரவில் பெண்களை வைக்கக் கூடாது. அருகில் இருக்கிற பெண்கள் பாதுகாப்பு இல்லத்திற்கு அனுப்பி வட வேண்டும். இவ்வாறெல்லாம் நான் கட்டளைகளை இட்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மன நிறைவு கொள்கிறேன். அதையும் மீறிச் செய்பவர்கள், அவர்கள் மனிதர்களாக இருக்க முடியாது. மிருகங்களாகத்தான் இருக்க முடியும்.

நம் நாட்டிலே கற்பழிப்பே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. கற்பழிப்பதை நியாயம் என்றும் சொல்ல முடியாது. நான் மன்னன் அல்ல, அமைச்சர். அதுவும் தமிழ்நாடு தனி நாடு அல்ல, இந்தியாவிலே இருக்கிற ஒரு மாநிலம். ஆகவே, இங்கு நான் என்ன விரும்பினாலும், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு அளவு இருக்கிறது. ஒரு வரையறை இருக்கிறது. பலவற்றை நான் சொன்னேன். கற்பழித்தால் தூக்குத் தண்டனை, அதற்கு மன்னிப்பே கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்மிடம் சக்தியில்லை. அதைக் கொண்டுவர முடியுமா என்று கேட்டு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது, அவரிடம் அதை அனுப்பினேன். அவர் அதைப் பாராட்டினார்கள். ஆனால் அப்போது இருந்த சட்ட அமைச்சர் அதற்கு ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. இது போன்ற முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுக்காமல் இல்லை.

பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப் படையிலே தான், பெண் காவலர்களை நாம் அதிகமாக நியமித்திருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 600-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் இப்போது பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏஷியாட்டில் அவர்கள் செய்த பணிக்காக, பலரும் பாராட்டினார்கள். அவர்களுக்கு நாமும் பாராட்டு தெரிவிக்க விரும்பினோம். அதற்குள் இடைக்காலத்தில் பல சம்பவங்கள் ஏற்பட்டு, அதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. என்றாலும் அந்தக் கடமையை நிச்சயமாக இந்த அரசு செய்யும்; அவர்களைப் பாராட்டும் என்று உங்கள் முன்னாலே அவர்களைப் பாராட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

அவ்வளவு தெளிவாக அந்தப் பணிகளைச் செய்து, எந்தக் குற்றச்சாட்டும் வருவதற்கு இடம் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள் என்பதை பல பெரிவர்கள், அங்கே குறிப்பு எழுதி

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

வைத்திருப்பதிலிருந்தும், எனக்கு அனுப்பியிருக்கிற கடிதங்களிலிருந்தும் சொல்ல முடியும். பாராட்டியவர்கள் அத்தனை பேரும், காவல் துறையை ஒட்டு மொத்தமாகவும், சில இடங்களைக் குறிப்பிட்டும், அவர்களுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கே நான் இப்படி குறிப்பிடுவதினால், காவல் துறையை மட்டும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்கக் கூடாது. காவலர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டால் தான், சமுதாயம் பாதுகாக்கப்படும். காவலர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்ற உத்தரவாதம் இருந்தால் தான், அவர்கள் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு தர முடியும். அந்த வகையில் தான் சொன்னேன். குற்றம் சாட்டுகின்றவர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகள், உரிமை உள்ளவர்கள். அவர்கள் மக்களின் எண்ணத்தை பிரதிபலித்தேயாக வேண்டும். அதே சமயத்தில் அனைவரையும் குற்றவாளிகள் என்று சொல்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்க முடியாது. அப்படி யாரும் சொல்லவில்லை என்பதற்காக நன்றிகூறிக் கொள்கிறேன். தவறுகள் இருக்கின்றன. முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.

அவர்கள் தவறு செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய சூழ்நிலை மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். கற்பழிக்கின்றவர்கள், ஒரு ஆர்வத்தின் மீது அல்ல. வெறியின் காரணமாக, சூழ்நிலையால் கெடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, தங்களுக்கு உரிய வாய்ப்பை இழந்து விட்டதன் காரணமாக, இருப்பவர்கள் தான் இந்த விவாதத்தில் வருகிறார்கள். மனைவி இருப்பாள். ஆனால் தனக்குப் பயன்பட முடியாமல், வேறு ஒருவருக்குப் பயன்பட்டு விட்டாள் என்ற ஆத்திரத்தில், பழி வாங்கவேண்டும் என்று நினைத்து, அவர்களைப் பழிவாங்கி விட்டு, அல்லது அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து விட்டு விட்டு, பிறகு இங்கே வந்து, தன்னுடைய ஏமாற்றத்தை வெளியே காட்ட முடியாமல், வேறு எங்காவது கிடைக்குமா என்று சுற்றித் திரிகிற அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லா ஆண்களும் அப்படி அல்ல. ஒரு சிலர் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட 10, 20 காரியங்களைப் பற்றி நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு கிடைத்த நேரத்தில் அவ்வளவு தான் சொல்ல முடிந்தது என்றால், 100 ஆக அதைப் பெருக்கிக் கொள்வோம்.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆனால் இவ்வளவு பெரிய தமிழகத்தில் இத்தனை கோடி மக்கள் வாழ்கிற இடத்திலே இப்படிப் பட்டதவறுகள் நடப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்றாலும் அதைத் தவிர்த்தே ஆக வேண்டும். அதற்குரிய வழியைக் கண்டு பிடிக்க, செய்ய பல திட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம், இறுதியில் நான் ஓரளக்கும் போது அது எல்லோருக்கும் திருப்தி தரத்தக்கதாக ஓரளவுக்காவது, இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னும் சொல்கிறார்கள். திருமதி யசோதா ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கையை காட்டி கை நீட்டினார்கள் என்று. கையை நீட்டினால் தான் கையைக் காட்ட முடியும். அப்போது தான் பணம் வரும். ஆகவே கையை நீட்டுவதற்கு முன்பு நீட்ட வேண்டுமா என்று சிந்திப்பதற்குரிய சூழ்நிலை ஒவ்வொரு வருக்கும் வந்தாக வேண்டும். அது காவலர்களுக்கு நிச்சயமாக இருந்தாக வேண்டும்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் காவலர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் அவர்கள் தேவைக்கு முழுமையாக திருப்தி அளிப்பதாக இருக்கிறது என்று. நாங்கள் எண்ணவில்லை. வேறு வழியில்லை, ஆகவே அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வப்போது அதிகமாகக் முயற்சிக்கிறோம். அவர்களுக்கு என்று தனியாகச் செய்ய முடியாது என்றாலும் இப்போது கமிஷனை அமைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்று தெரியாது. இருந்தாலும் இதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கிற போது அவர்கள் சுத்த சுயம்புவாக இருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய சூழ்நிலை நிச்சயமாக உதவிகரமாக அமைந்தாக வேண்டும்.

வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை, அவைகள் எல்லாம் எங்கே இருக்கின்றன? எப்படி இருக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். நானே ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே சொன்னேன். குற்றம் செய்தவர்களுக்கு நடுவிலே குடும்பம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவர், தன் குடும்பத்தை அவர்கள் மத்தியில் விட்டு விட்டு தன் பணிக்குச் செல்வர் ரானால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற குற்றவாளியை எப்படிக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? தெரிந்தாலும் எப்படித் அவர்களை கைது செய்ய முடியும்? தனது மகனுக்கோ மனைவிக்கோ பெற்றோர்களுக்கோ பாதுகாப்பு என்ன? ஒரு தனி வீடு, மற்றவர்களோடு இப்படித் தவறு செய்கிறவர்களோடு அந்தக் குடும்பம் வாழ வேண்டியிருக்கிறது என்றால் நாம் கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும், அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லை, அதற்காக அவர்களுக்குத் தனியாக வீடு கட்டிக் கொடுத்து முழுப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. நிதிப்பற்றாக்குறையால் அதிகமான வீடுகளைக் கட்ட முடியவில்லையே தவிர, அவர்களுக்கு ஆயிரக் கணக்கான வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறோம் என்பது இந்த மாமன்றம் அறிந்த உண்மையாகும். அதிலே பிரச்சினையில்லை.

காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமென்றே தவறு செய்கிறார்கள். திரும்பத் திரும்பத் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை கண்டிப்பாக நடவடிக்கைக்குட்படுத்த வேண்டும். என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். ஒரு நண்பர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்டார், பெண் கற்பழிக்கப்பட்டதற்கு இது தானா தண்டனை? அவரை சஸ்பெண்ட் செய்வதோ, சம்பளத்தினைத்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

பிடிப்பதோ, இதுதானா என்றார்கள். யாரோ சொன்னார்கள் சட்டம் ஒரு மாதிரி, என்று. முன்னாலே கடிக்கும், பின்னாலே டோனால உதைக்கும் என்று. இந்த இரண்டும் செய்ய முடியாமல் சில சமயங்களில் ஒரு மண்பொம்மைபாக இருந்து விடுகிறது. அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு சாவி கொடுத்தாவது ஓட்ட முடியுமா என்று சொல்லக் கூடிய முறையிலே சில சட்டங்கள் இருக்கின்றன, அவைகளை மாற்றித் தான் தீரவேண்டும்.

தாய்மார்களுக்கு எந்தவிதப் பாதுகாப்பும் தருவதற்கு தமிழகத்திலே வகை இருக்கிறது. வழி முறைகள் இருக்கின்றன என்ற உத்தரவாதத்தை உண்டாக்குவதற்கு. சட்டங்கள் கொண்டு வர வேண்டும். அது விரைவில் கொண்டு வரப்படும். அது டேல்லியினால் அனுமதிக்கப்படுமா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் முயற்சித்துப் பார்ப்போம். முயற்சியும் மெய் வருந்தக் கூவி தரும். மெய் வருந்தா விட்டாலும் நம் மனம் மகிழத் தக்க வகையில் கூவி கிடைக்குமா என்று நினைக்கிறேன். மன மகிழ்ச்சியோடு தான் அதைச் செய்ய வேண்டும். ஏமாற்றத்தோடு அல்ல. துணிச்சலிலே தான். தேவை என்பதனால் தான். தேவை மனிதனுக்கு எப்போது ஏற்படுகிறது? தனக்குத் தேவையான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு உரிய பணம் இல்லாமை. தான் எந்தக் காரியத்தை செய்ய முனைகிறானோ அந்தக் காரியத்திற்கு தன்னை உட்படுத்திக் கொள்ளும் போது தன் உயிருக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமை. இவைகளை எல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்த்த வேண்டும். திருடுகிறவர்களைப் பிடிப்பதற்கு காவல் துறை செல்கிறது என்றால் அவரிடம் உள்ள ஒரே ஆயுதம் கைத்தடி, லத்தி தான். அதை வைத்துக் கொண்டு அரிவாள், கத்தி சில சமயம் குண்டு இவைகளை எல்லாம் வைத்து இருப்பவர்களை பிடிக்கப் போவது என்றால் எந்த மனிதனால் முடியும்? எவ்வளவு சக்திப் படைத்த பயில்வானாக இருந்தாலும் ஒருவரை சமாளிக்கலாம், இருவரை சமாளிக்கலாம் அல்லது மூவரை சமாளிக்கலாம். ஆனால் 4, 5 பேரை கையிலே ஆயுதங்களோடு திட்டம் போட்டு அவர்கள் செய்வார்களானால் உயிரை விடுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. இந்த நிலையில் அவர்களுக்கு சில தேவைகள் ஏற்படுகின்றன.

என்னமோ எத்தனை நாளைக்கு நாம் இருக்கப் போகிறோம் எப்போதும் ஆபத்து தான். சரி இருக்கிற வரைக்கும் சுகமாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கும் போது அங்கே சில தவறுகள் உருவாகின்றன. அந்த இருந்து விட்டு போகலாமே என்ற நிலைமை இல்லாமல், எந்த நேரத்திலும் தன் குடும்பமும், தன் சந்ததிகளும் காப்பாற்றப்படுவார்கள் இந்த அரசால், தமிழக மக்களால் என்ற உத்தரவாதம் இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்தப்படுமானால் அவர்களுக்குற்றம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஆகவே தான் 10 ஆயிரத்திலிருந்து 20 ஆயிரமாக உயர்த்தினோம். பணிசெய்யும் போது ஆபத்து ஏற்பட்டால் மேலும் 10 ஆயிரம் ரூபாய் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை கொண்டு வந்ததற்கு காரணம், நிறைவேற்றுவதற்கு காரணம், அது தான்.



1984 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே இன்னும் ஒன்றை நான் சொல்வேன். இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட காவலர்களுக்கு துப்பாக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்று விருமபி அதை ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு காவல் நிலையத்தில் இத்தனை துப்பாக்கிகள், பயிற்சிப் பெற்ற காவலர்களுக்கு பயன்பட அவர்கள் தங்கள் உயிரை காப்பாற்றிக் கொள்ள அந்தத் துப்பாக்கிகள் பயன் பெற வேண்டும் என்பதற்காக அதை நான் இங்கே சொல்லி வைத்து இருக்கிறேன். மத்திய அரசிலிருந்து ஓரளவுக்கு அனுமதி வந்து ஆகிவிட்டது. இதுவரை இல்லாமல் இருந்தது. ஆகவே அதை செய்து ஆக வேண்டும். அப்படி செய்தோமானால் திருட்டு, இது போன்ற கொலைகள், வழக்குகள், அதே போன்ற கொடுமைகளைப் பார்க்கும் போது காவல் துறையினர் அச்சப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் புரியும் நிலையில் சொன்னால், தப்பி ஓடும் போது அவர்களுக்கு வேண்டியது பாது காப்பு.

அதே போல் வாக்கி டாக்கி. இரவில் ரோந்து போகிறவர்களுக்கு வாக்கி டாக்கி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே கேட்டார்கள், நவீனமாக அறிவியல் துறையில் எவ்வளவோபுதுமைகள் எல்லாம் வந்து விட்டன. மாண்புமிகு திருமதி யாசோதா அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்படி இருந்துமா இது என்றார்கள். நான் அமெரிக்கா போன போது இதைப் பற்றி விசாரித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அங்கே உள்ள சி. ஐ. டி. மேல் அதிகாரிகளைச் சந்தித்தேன். அவர்களிடம் கேட்டேன், நீங்கள் எப்படி இதை பாதுகாக்கிறீர்கள்? எப்படி கண்டுபிடிக்கிறீர்கள்? என்று அவர்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு போய் என்ன நிலைமை என்று காட்டினார்கள். அதை 2 வரிகளில் சொல்லி விடலாம் ஆனால் இவைகளை எந்த அளவுக்குக் கண்டுபிடிக்க முயலுகிறோமோ அதைவிட நிவீரமாக விஞ்ஞான முறையில் திருடுவதற்கும், கொள்ளை அடிப்பதற்கும் துக்கிக் கொண்டு போவதற்கும், கொலை செய்வதற்கும் அங்கே மிகப் பெரிய திறமையானவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களே சொன்னார்கள்.

விஞ்ஞானம், கல்வி அறிவு என்பவை எல்லாம் அதிகாரிகளாக வருவதற்குத் தகுதி உடையவர்களுக்கு மட்டும் தரப்படுவது அல்ல. எல்லோருக்கும் அது கிடைக்கிறது. அதில் புத்திசாவிகளாக கொஞ்சம் கூடுதலாக இருந்து விட்டால் அரசில் பணியாற்றுகிறவர்களை விட அவர்கள் பல காரியங்களைச் செய்து விடுகிறார்கள். முன்பு எல்லாம் விரல் ரேகையிலே கண்டு பிடிப்போம். இப்போது க்ளவ்ஸ் போட்டுக் கொண்டு விடுகிறார்கள். இவை எல்லாம் நாகரீக முதிர்ச்சி, அறிவு வளர்ச்சி, விஞ்ஞான அறிவியல் துறையிலே கிடைக்கின்ற பயிற்சி, இவைகள் எல்லாம் அவர்களை பாதுகாப்பதற்கு அழைத்துச் சென்று விடுகிறது. அப்படி இருந்தும் இங்கே உங்களுக்கு தெரியும். அண்மையில் எத்தனை குற்றங்கள் 2 நாட்கள், 3 நாட்கள் ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அதை நான் நீடித்துக் கொண்டு போக விரும்பவில்லை. 9 கொலைகள் பற்றி தெரியும்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

அதைப் போலவே இன்னும் சிலர் இறந்தது பற்றி தெரியும். பெண் காணாமல் போய் விட்டார் என்றால் ஏறக்குறைய 3 நாளில் அந்தப் பெண் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விடுவாள். கர்நாடகத்தில் கொள்ளை அடித்தவர்களை இங்கிருந்து பிடித்து கர்நாடகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இங்கிருந்து கொள்ளை அடித்துப் போனவர்களை ஆந்திராவில் போய் கொண்டு வந்தார்கள். இதை எல்லாம் செய்தது அவர்கள் திறமை அற்றவர்கள் என்பதாலோ அல்லது அக்கறை இல்லாதவர்கள் என்பதாலோ அல்ல. திறமை என்பது சமய சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்தது. இருவர் போட்டியிருக்கிற போது ஒருவர் கொஞ்சம் திறமையை, சந்தர்ப்பத்தை நோக்கி பயன் படுத்தி விட்டால் தோல்வி அடைவார் என்பவர் கூட வெற்றியை அடைந்து விடுவார். சில பந்தயங்களில் பார்க்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். காவலர்கள் எந்த அளவுக்கு தியாகம் செய்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு மக்களிடமிருந்து அவர்களுக்கு வரவேற்பு இல்லை. இப்போது பத்திரிகைகளில் சில பாராட்டுக் கடிதங்கள் ஆங்காங்கே எழுதுகிறார்கள். தலைவர்கள் எல்லாம் பேசுகிறார்களே தவிர அவர்கள் குற்றங்களை மிகைப்படுத்துகிறோம். அவர்கள் திறமைகளை நாம் குறைத்து விடுகிறோம். ஆகவே, குற்றத்தை எப்படி மிகைப்படுத்துகிறோமோ அதைப் போல அவர்களுடைய திறமையையும் நாம் பாராட்டினால் தான் மேற் கொண்டும் அவர்களுக்குப் பணி செய்யும் போது நமக்கு நிச்சயமாகத் தம்முடைய நல்ல காரியங்களுக்கு எல்லாம் மக்கள் ஆதரவு தரும் போது ஏன் நமது கட்டமையை துணிந்து செய்யக் கூடாது என்கிற அந்த மனோபாவம் உள்ள மனிதத் தன்மை ஒன்றினால்தான் அது உண்டாகும்.

(பிற்பகல் 12-40)

இங்கே சொன்னார்கள், ஏதோ போராட்டம் என்று அறிவித்தவுடனே எல்லோரையும் முன்னாலே கைது செய்கிறார்கள் என்று. ஏதோ இந்த இராமச்சந்திரன் முதலமைச்சராகி இந்த உள்துறைக்கான பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு தான் இந்த நிலைமைகள் என்பதைப் போலப் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கெல்லாம், இங்கே உள்ள மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் பல விஷயங்கள் மறந்து போய் விடுகின்றன.

நேரு அவர்கள் இங்கே வந்தபொழுது, பெரியார் அவர்கள் பேச்சுக்கு நான்சென்ஸ் என்று சொல்லிவிட்டார் என்பதற்காகக் கறுப்புக் கொடி காட்டப் பட்டது. கறுப்புக் கொடி காட்டப் போகிறோம் என்று பகிரங்கமாகவே சொல்லி, அதனால் பல பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். மருத்துவர்கள், மாணவர்கள், கலைஞர்கள், வழக்குரைஞர்கள் ஆகிய இவர்கள் இந்தக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதில் கலந்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னார்கள்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நான் வீட்டிலே இருந்தேன். காலையிலே ஷீட்டிங்கிற்குப் போகலாம் என்று இருந்தேன். ஒரு லாரி வந்தது. என் கூட வருகிறீர்களா என்று கேட்டார்கள், வேறொன்றுமில்லை. எங்கே என்று கேட்டேன். அதைச் சொல்ல மாட்டேன், என் கூட வந்து விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போங்கள் என்று சொல்லி விட்டு, நானும் சாப்பிட்டு விட்டுப் போனேன். என்னை அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள்; காவல் நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டேன். போகும்பொழுதே கேட்டேன். எஸ். எஸ். ஆர்.ஜி. எங்கே வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று. நான் போன பத்து நிமிடங்களுக்குள் எஸ். எஸ். ஆர்-ஜிக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். கே. ஆர். இராமசாமி அதற்கு முன் கைது செய்யப்பட்டு விட்டார்; இது போன்று டி. வி. நாராயணசாமி. இப்படிக்கலைஞர்களைக் கைது செய்து கொண்டு வந்து வைத்து விட்டார்கள்.

நாங்கள் வெளியே போனால் கவர்ன்மெண்டுக்குத் தெரியாதா என்ன? நான் கறுப்புக்கொடியை எடுத்துக் கொண்டு போனால் தெரியாமலா இருக்கும்? ஆனால் ஏன் செய்தார்கள் என்பது சில நாட்களுக்குப் பிறகு தான் தெரிய வந்தது. அண்ணா அவர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது. “ஏன் அண்ணா, நீங்கள்தான் அறிக்கை விட்டீர்களே எங்களை ஏன் பிடித்தார்கள்” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள், “நீங்கள் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டோம், ஆனால் நீங்கள் உணர்ச்சி வயப்பட்டு அங்கே போனால் கூட்டம் சேரும். கூட்டம் சேரும்பொழுது கைது செய்தால் அந்த இடத்தில் கல்லெறிவதோ அல்லது வேறு ஏதாவது நாம் விரும்பாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும், அதனால் பல உயிர்கள் சேதமடையும் நிலை ஏற்படும். ஆகவே, பாதுகாப்பாக உங்களை முன்னாலே வைத்தார்கள்”. என்று மறுநாள் மத்தியானம் எங்களை வெளியே விட்டுவிட்டார்கள்.

எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சில நேரங்களில் யாருடைய சக்தி எதற்குப் பயன்படும் என்று தெரியாமல் இருக்கும்பொழுது அப்படிப்பட்டவர்களை என்னைப் போன்ற குண்டர்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்களேன், என்னை அப்பொழுது அப்படிக் குண்டர் என்று வைத்துத்தானே இப்படிப் போட்டார்கள்—அப்படி கைது செய்து விட்டால் அவர்களுல்லாம் குண்டர்கள் என்று அர்த்தம் அல்ல. ஏதோ பெரிய பிரச்னைகள், விளைவுகள் வரக்கூடாது என்பதற்காகக் கைதே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. இரண்டொரு நாட்கள் வைத்திருந்துவிட்டு பிறகு விட்டுவிடுகிறார்கள். ஒரு பிரச்னை முடிந்தது என்றால் விட்டுவிடுகிறார்கள். இதை இங்கே குறிப்பிடுவதற்கு நான் மகிழ்ச்சியோடு இல்லை என்றாலும், அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நேராமல் இருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை,

[ டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ] [1984 ஏப்ரல் 9]

ஒன்றை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மற்றவைகளைச் சொல்வதற்கு முன் ஸ்ரீலங்காவைப் பற்றி நான் சொல்லியாக வேண்டும்; நான் கவர்னர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்திற்கான விவாதத்திலே பதில் சொல்லும் பொழுது என்னுடைய பதிலிலேயே எதிர்பார்த்த நிலையும் உண்டு, பின்னாலே சொல்ல வேண்டாம் என்பதற்காக இப்பொழுதே சொல்லிவிடுகிறேன்.

இப்பொழுது நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்ற முறை நமக்கு அச்சத்தைக் கொடுக்கிறது, ஒவ்வொரு தலைவரும் உறுப் பினரும் இதை நன்றாக மனதில் பதிய வைத்துக்கொள் வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அங்கே பிரிவினை கேட்க வேண்டுமென்பது நமது நோக்கம் அல்ல. இங்கே பிரிவினை வேண்டுமென்பது நமது அடிப் படையான நோக்கம் அல்லவே அல்ல. ஆனால் அங்கே தமிழ் மக்கள் ஈழத் தமிழர்கள் என்ன முடிவு செய்கிறார்கள் என்பது அவர்களுடைய முடிவே தவிர, இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய முடிவில் குறுக்கிட இந்த ஆட்சி தயாராக இல்லை என்பதை நான் இங்கே திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் விடுதலை கேட்டால் அதுபற்றி என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நாம் எல்லோரும் கூடி முடிவு செய்தாக வேண்டும்.

மதுரையிலே நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாடு ஒன்றிலே பேசும்பொழுது ஒரு எண்ணத்தை வெளியிட்டேன். இந்திராகாந்தி அம்மையாரைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அவர்களும் பெண்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தாய்; இங்கே இத்தனை ஆயிரக்கணக்கான தாய்க்குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்தி பிரச்னைக்காக இந்தி மொழியைத் திணித்தால் அதை எதிர்ப்பதற்காக இந்தத் தாய்மார்கள் அந்தத்தாயினுடைய இரானுவத்தைச்சந்திக்கும்படியான நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று நான் பேசினேன்.

இன்றையதினம் நான் சொல்கிறேன். இலங்கை அரசு இனியும் அதே வன்முறையில் ஈடுபடுமானால் இந்தத் தமிழக அரசு தன் சக்திக்குட்பட்ட அனைத்தையும் நிச்சயமாகச் செலவிட்டு எப்படி முறியடிக்க முடியுமோ அப்படி முறியடிப் பதற்கு ஆவன செய்ய களத்தில் இறங்கும். எந்தக் கனம் என்று இப்பொழுது குறிப்பிடவில்லை. நிலைமைகள் வருவதைப் பொறுத்துச் சொல்கிறேன். இதைப்பற்றி முடிவெடுப்பதற்கு முன், இருக்கின்ற நிலைமைகளைப்பற்றி பேச அனைத்துக்கட்சி கூட்டத்தை நான் தலைவர்களையெல்லாம் சந்திப்பதற்குப் புதன் கிழமை உங்களால் இயலுமா என்று கேட்டுக்கூடும் அதனுப்பியிருக்கிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்றையதினம்தான் நான் கையெழுத்திட்டு அனுப்பியிருக்கிறேன். அது உங்களுக்கு வரும். நீங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டால் புதன்கிழமை சந்திப்போம். இப்போது உடனடியாக என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நாம் முடிவெடுப்போம். ஆனால் எதிர்காலத்தில் மீண்டும் பழைய சம்பவமே நடக்கும் என்றால், இந்தத் தமிழகம் தனித்து நின்று ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்றால் அதைச் செய்ய நான் முன்வருவேன் என்பதை ஒரு நல்ல முடிவாக அதை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னைப்பற்றி நான் சொல்லும்போது ஒவ்வொருவருக்கும் நான் சொல்கிறேன். இப்போதுதான் நான் உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிட்டேன். ஸ்ரீலங்கா சமாச்சாரம் வரும் போது தான் நான் உணர்ச்சிவசப்பட்டு விட்டேன். ஏதோ படை தயாரிக்கிறார்கள் ராணுவப்பயிற்சிகற்றுக்கொடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்றது. தரு. ஜெயவர்த்தனே அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். நாங்கள் ஒரு மாநிலம் தான், இந்தியப் பேரரசுதான் இதைப் போன்றவைகளில் எங்களுக்கு கட்டளையிட முடியும்.

ஆனால் இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு அங்கே தமிழர்களுக்கு ஏதாவது இன்னல்கள் மேலும் விளைவிப்பார்களேயானால், சட்டமோ ஒழுங்கோ, வரைமுறையோ, நிச்சயமாக தமிழகத்தில் இருக்காது என்பதை மட்டும் அந்த ஸ்ரீலங்கா அதிபருக்குச் சொல்லிக்கொள்வது என்னுடைய மாபெரும் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படிப்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் எப்படிப்பட்ட தேர்தல் கூட்டோ அல்லது தேர்தல் நேரங்களிலே எதிர்த்துப் பேசுவது என்றோ இருந்தாலும் அவற்றிலே வெற்றி, தோல்வி என்றிருந்தாலும் இந்த விஷயத்தில் நான் முதலமைச்சர் என்பதோடு எங்கள் கட்சியின் சார்பாகவும் சொல்கிறேன். நிச்சயமாக தமிழக மக்களுக்கு இடையூறு என்ற செய்தி வரும்போது இனியும் அதற்கு பொறுமை இருக்க முடியாது என்பதை திரு. ஜெயவர்த்தனே அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கிலாந்து எங்களுக்கு உதவ வரும் என்கிறார் திரு. ஜெயவர்த்தனே. அவருக்கு இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த ஸ்ரீலங்காவிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்ததே பெரும்பாலும் தமிழக மக்கள் இந்திய மக்கள் போராடியதால் தான் என்பதை திரு. ஜெயவர்த்தனே அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்போது போராடியது ஆங்கிலேய நாட்டை எதிர்த்து; கையில் ஆயுதம் இல்லாமல். ஆனால் இப்போது இந்தியா அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே இதைத் தமிழக மக்களின் உணர்வாகத் தமிழ் மக்களின் உரிமையாக நான் எடுத்துக் காட்டுவது விளைவுகள் மோசமாகப் போகாமல் தடுக்க உதவுமானால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன். இல்லை என்றால்—மீண்டும் அதே வேப்பமரம் என்றால். மீண்டும் வேதாளம் தான் என்றால் அதை எப்படி கீழே கொண்டு

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1984 ஏப்ரல் 9]

வருவது என்பதற்கு தமிழக மக்களுக்கும், இந்தியாவிற்கும் வழி தெரியும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமை அடைகிறேன். அடுத்து தீயணைப்பு பற்றி சொல்லவேண்டும்...

\*திரு. ரா. உமாநாத்: பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தீயணைப்புத் துறைக்குப் போவதற்கு முன்பாக சட்டம் ஒழுங்கு விஷயத்திலே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமீபத்திலே மாவட்டங்கள் பிரிக்கப் பட்டு தலைநகர்களும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் விளைவாக சட்டம் ஒழுங்கு பாதிக்கும் ஐயப்பாடுடைய நிலைமை சில மாவட்டங்களில் ஏற்பட்டிருப்பது பற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் தெரியும். வள்ளியம்மை மாவட்டத் தலைநகர் சம்பந்தமாக நாகையிலிருந்து ஒரு அனைத்துக் கட்சிக்குழு சென்னைக்கு வந்து மாண்புமிகு முதல்வரைச் சந்தித்து அப்போது அந்தப் பிரச்சினையை ஒரு நிபுணர் குழுவிற்கு விடுவதாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு வாக்குறுதி காரணத்தினால் அங்கே அமைதி ஏற்பட்டது என்பது வரவேற்கத்தக்கது. நிபுணர் குழு இப்போது அமைக்கப்பட்டு ஆகிவிட்டது. ஆனால் தலைநகர் தாவர அந்தக் குழுவிற்கு விடப்படவில்லையே என்கிறபோது அந்த மக்கள் மத்தியில் ஒரு நிலையற்ற தன்மை ஏற்பட்டு, ஒரு சலசலப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இது சம்பந்தமாக என்ன முடிவு? கருமமாக இரு மக்களுக்கும் பாதகம் இல்லாமல் தீர்வு காண ஏதாவது வழி இருக்கின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ஒரு பிரச்சினை எழுந்தபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் தன்னுடைய பொறுப்பு மிக்க கடமை உணர்வால் அது எழாமல் தடுத்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்பட எல்லா கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் இங்கே வரவழைத்து என்னைச் சந்திக்கச் செய்தார்கள். அதற்கு நான் அரசின் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களும் தன்னுடைய உள்ளத்தைத் திறந்து நிலைமைகளை விளக்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு, நான் உட்கார்ந்து பேசியதற்குப் பிறகு, ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன், தஞ்சைமாவட்டம் மூன்று மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கு நாகப்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட காமிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று பெயர் வைக்கப்படும். மற்றொன்று தஞ்சை மாவட்டம். இன்னொன்று வள்ளியம்மை மாவட்டம் இப்படி 3 மாவட்டங்களாகப் பிரிப்பதற்காக இருக்கிறோம். அதற்கு இங்கே இருக்கின்ற அத்தனைக் கட்சிகளையும் சேர்ந்தவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. ரா. உமாநாத்: மூன்று மாவட்டங்கள் எவை என்று தெளிவாகச் சொல்லுங்கள்.



1984 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ஒன்று நாகப் பட்டினம் மாவட்டத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டமாவட்டம் அதற்குத் தான்காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று பெயர். இன்னொன்று வள்ளியம்மாள் மாவட்டம், இன்னொன்று தஞ்சை மாவட்டம்.

முதன்முதலாக, என்னுடைய மாண்புமிகு நண்பர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் எழுந்து பேசாமல் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிற வாய்ப்பைத் தந்ததற்காக.....

\*திரு. ரா. உமாநாத் : நான் அந்தத் தூது கோஷ்டியைக் கொண்டு வந்து விட்டபொழுதே என்னுடைய எண்ணம் என்ன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இரு பகுதி மக்கள் மத்தியிலே ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போடக் கூடாது. எல்லா மக்களும் நமக்கு பொதுவானவர்கள் என்ற முறையிலே சொன்னேன். இப்பொழுது சந்தோஷப்படுகிறேன் என்றால் அதிலே தீர்வு காண வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினாலேதான். இப்பொழுது சண்டைக்கு வழி இல்லாமல் பண்ணி இருக்கிறீர்கள் என்றுதான் சந்தோஷம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நன்றியைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அது போலவே, வீரமாமுனிவர் மாவட்டம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதையும் விரைவிலே தெரிவிப்போம். யாருடைய பெயரையும் வைப்பதில் எங்களுக்குக் கொஞ்சமும் நஷ்டம் இல்லை. எங்கள் பெயரை வைக்கக் கூடாது, அதுதான் எங்களுக்குத் தேவை. பெரியவர்கள், மறைந்தவர்கள் — யாருடைய பெயரை வைக்கின்றோமோ, அவர்கள் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய உண்மையான விருப்பம் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். ஆகவே, அந்த வகையிலேதான் மறைந்தவர்களுடைய பெயரை வைக்கின்றோம்.

அடுத்து தீயணைப்பு, நல்லவேளை, தீயை வைப்பார் என்று நினைத்தேன். அவர் தண்ணீரைத்தான் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அப்படி உதவியதற்காக திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். தீயணைப்புத் துறையைப் பொறுத்த வரையில்.....

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்னை குறித்து நம்முடைய முதலமைச்சர் சொன்ன உணர்வுகள் வரவேற்க வேண்டியவை, தமிழர் சமுதாயமே வரவேற்க வேண்டும். ஆனால், அவரிடத்திலே உங்கள் மூலம் ஒரு வேண்டுகோள்; ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு அமெரிக்க தூதுவர் அலுவலகம் முன்பாக, இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் இலங்கைப் பிரச்னைக்காக ஆர்பாட்டம்

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

செய்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டு, வழக்கு போடப்பட்டு சிறையில் கூட வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படுமா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றி நாங்கள் யோசனை செய்து, அவர்களை விடுதலை செய்யவேண்டுமென்ற முடிவை முன்பே எடுத்திருக்கின்றோம் என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது: நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்திற்கு கண்ணியம் நிறைந்த காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று பெயர் சூட்டியதற்காக நான் இந்திய முஸ்லிம் லீக் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தீயணைப்புத்துறைக்குச் செல்வதற்கு முன்பாக மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சனைபற்றி குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் குறிப்பாக, ஆளுகின்ற கட்சியாகிய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும்-சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு-பயமுறுத்தல் கடிதங்கள் இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றன. கையால் எழுதப்பட்ட கடிதங்கள்-கார்டு மூலமாக, உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிப்போம். என்று கூறி மாணவர் படை என்று சொல்ல ஒரு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது \*\*\*\*, தமிழகத்தில் ஒரு குண்டர் படை இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பாரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: உங்களுக்குக் கடிதம் மூலம் தெரிய வந்திருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லோருக்கும் கடிதம் வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் \*\*\*\* என்று சொல்லி, இங்கே உறுப்பினர்களுக்கு எதையோ ஞாபகப்படுத்த வேண்டாம். ஆகவே அதை மட்டும் அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்குகிறேன். மருந்து சாப்பிடும்போது குரங்கை நினைக்காதே என்று மருத்துவர் சொன்னாராம். அது மாதிரி, எதையாவது குறுக்கே சிந்திக்காதீர்கள். ஒன்றும் ஆகாது. கடிதம் போட்டவன் ஒன்றும் பண்ண மாட்டான்.

\*\*\*\* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.



1984 ஏப்ரல் 9]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிறைய பேருக்கு வந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு முன்னமேயே தகவல் வந்திருக்கிறதா? நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறோம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்குக் கூட வந்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வேண்டியதை அவைத் தலைவராகிய நீங்கள் கூறியதற்காக நான் நன்றி கூறுகின்றேன். மாமன்ற உறுப்பினர்களிலே நானும் ஒருவன். என்னையும் அதோடு சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குக் கடிதம் மட்டும் வந்திருக்கிறது. எனக்கு வேறு தகவலும் வந்திருக்கிறது. இதற்குப்பயந்தால் நாம் அரசியலிலே இருக்கமுடியாது. ஆனால், அதற்காகப் பாதுகாப்பு என்பதை நாம் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அதற்கு ஆவன செய்வோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

எல்லோருக்கும் அச்சுறுத்தல் வருகிறது. என்னுடைய அனுபவத்தில் சொல்கிறவன் செய்ய மாட்டான், செய்கிறவன் சொல்ல மாட்டான், பயமுறுத்தல் வேறு. (குறுக்கீடு) சொல்லாமல் செய்வர் பெரியோர். சொல்லாமல்—செய்பவர்கள் அவர்கள் பின்னால் இருப்பவர்கள். அவர்கள்செய்கிற செயலுக்கு ரோரோ கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொண்டுபோவார்கள்.

எதற்கெடுத்தாலும் மாணவர்கள் பெயரையன்படுத்துவது அரசியலில் ஒரு நல்ல இலாபகரமான வேலையாகி விட்டது. ஆகவே மாணவர்கள் என்று குறிப்பிட்டத் தேவையில்லை. வீரர் என்று சொல்லலாம். தாய் நாட்டின் விடுதலை. விரும்பி என்று சொல்லலாம். தியாகிகள் என்று சொல்லலாம். எப்படி வேண்டுமானாலும் நல்ல பெயராகச் சொல்லலாம். ஆனால் மாணவர்களைக் குறிப்பிடுவது. மாணவர்களைப் பற்றி நாம் தவறாக நினைக்க வேண்டும் என்பதற்காக செய்யப் படுகிற சூழ்ச்சியாகும். நாம் அலட்சியமாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக எச்சரிக்கை தந்து இருக்கிறார்களே அதுவரையில் நாம் மகிழ்ச்சி கொள்வோம். அனைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், வெளியில் இருக்கிற மக்களுக்கு எந்தஅளவிற்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோமோ, கொடுக்க முடிகிறதோ அதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்க, குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு நாம்வழிவகையெல்லாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சி. ஐ. டி. போட்டு அனுப்பினால் எனக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லாதீர்கள். சிலபேர் சொல்லி விடுகிறார்கள். செக்யூரிட்டி அனுப்பினால் வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பின்னால் செக்யூரிட்டி இல்லை

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கக்கூடாது இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும். நீதிக்கு தலை வணங்க வேண்டும். திருடுகிற கூட்டம் திருடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். சட்டம் போட்டு தடுக்கிற கூட்டம் தடுத்துக்கொண்டே இருக்கும் என்று நான் பாடிய பாட்டையே யசோதா அவர்கள் சொல்லிக்காட்டினார்கள். ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி. இதெல்லாம் அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருப்பதால் தான் சிலசமயம் எங்களையும் பாராட்டினார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். சமுதாயத்தில் இருக்கிற மனப்பாங்கு திடீரென்று ஒரு நாளில் தோன்றுவதில்லை. சூழ்நிலை, வளர்க்கின்றமுறை, அவர்களுடைய தேவை, இதையெல்லாம் ஒட்டித்தான் சில எண்ணங்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் உதயமாகின்றன. அந்த வகையில் திருட வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் எப்போது நினைக்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது வேலை செய்து கொண்டிருந்த அக்காள், தங்கை இரண்டு பேரும் வெவ்வேறு இடத்தில் வேலை செய்து, வேலை செய்த இடங்களிலிருந்து திருடிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். பல பகுதிகளில் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். எங்களிடம் சொல்லிவிட்டுத்தான் நீங்கள் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் தாக்கீது அனுப்ப முடியாது. அவர்கள் தான் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். திருட்டு நடந்த உடனே சொல்லும்போது உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும்.

முன்பு நடந்த ஒன்றை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். வெளி நாட்டிலிருந்து கிரிக்கெட் கோஷ்டி இங்கே வந்து 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் விளையாட்டு நடந்து கொண்டிருந்தது. நான் கிர்ஷ்ணபில் இருந்து விளையாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தேன். அப்போது ஒருவர் பெயரைச் சொல்லி உடனே வரவும் என்று அனவுன்ஸ் பண்ணினார்கள். பிறகு ஒரு மணி நேரத்திலே எனக்கு தகவல் வந்தது. ஒருவர் வீட்டிலே ஒரு பெண்ணை கைகளை கட்டிப்போட்டு, பயமுறுத்தி நகைகளை திருடிச் காண்டு போய்விட்டார்கள் என்று. பின்னால் விசாரித்துப் பார்த்தால் அந்த அம்மையாரே அவைகளை கிணற்றிலே தூக்கிப் போட்டு இருக்கிறார்கள். இதை எப்படி கண்டுபிடிக்க முடியும்? அவர்கள் வீட்டில் எதற்காக இந்த காரியத்தைச் செய்வதற்கு தூண்டிவிடப்பட்டது? அந்த சூழ்நிலை என்ன என்பதை நாம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அவர்களுக்கு எப்போது அந்த எண்ணம் வந்தது என்பதை நாம் எப்படி கண்டுபிடிப்பது? சொன்ன குற்றச்சாட்டு வேறு, அங்கே நடந்து இருந்த வேறு. ஆகவே குற்றச்சாட்டுகளுக்கு முன்னால் என்ன நடந்தது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது மிக மிக கஷ்டம். அதற்கு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மதத் தலைவர்களும், சமூகத் தொண்டர்களும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தாலன்றி மக்கள் மனோபாவத்தை மாற்ற முடியாது. அது சூழ்நிலையிலிருந்தே வளர்க்கப்பட வேண்டிய நல்லெண்ணம் ஆகும். அதை எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.



18 சதவீதம் ஆதிதிராவிட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்று கேள்வி. ஒரு வழக்கு கோர்ட்டிற்கு வந்திருக்கிறது; உங்களுக்கும் தெரியும். தங்களுக்கு உரிய அந்த எண்ணிக்கையில் இடம் கிடைக்கவில்லை. தாழ்த்தப் பட்டவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டார்கள், அதை மாற்ற வேண்டுமென்று வழக்கு வந்திருக்கிறது. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், கிடைத்தால் இதுவரையில் துன்பப் பட்டவர்களாயிற்றேபெற்றுக்கொள்ளட்டுமே என்ற முனோபாவம் அவர்களுக்கு வரவில்லை. அம்பேத்கார் அவர்களைப்பற்றி சொல்கிறபோது திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் ஒருபிரச்னையை உருவாக்கி விட்டார்கள். அம்பேத்கார் அவர்களின் கொள்கையை அவர் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்று நான் நம்பலாமா? (குறுக்கீடு) சரி நம்பலாம். அம்பேத்கார் சொல்கிறார் \*\* என்று அதை ஒப்புக் கொள்கிறாரா? டாக்டர் அம்பேத்கார் சொல்கிறார் \*\* என்று. (குறுக்கீடு) புத்தகம் வைத்திருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. எஸ். இளையபெருமாள். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். காரணம் கடந்து போன காலத்தில் எந்தவிதமான அவலநிலையில் எதற்காகச் சொன்னார்கள் என்ற நிலையிலே ஒரு நல்ல தீர்க்கதரிசனமான வாசகத்தை முதலமைச்சர் சொன்னபோது நான் அதை மறுக்கிற நேரத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாக நுணுக்கமாக கேட்டார்கள். காந்திஜி அவர்கள் தனித்தொகுதியை ஒத்துக்கொண்டார்களா என்று கேட்டார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் குறுக்கிட்டு எனக்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் வேறு திசையில் அதை திருப்பி விட்டு விட்டார்கள் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் தனித்தொகுதியை விரும்பவில்லை. காரணம் இந்தச் சமுதாயம் பிளவுபடக்கூடாது இந்துச் சமுதாயத்தில் நிரந்தரமான பிளவு வரக்கூடாது என்பது காந்திஜியின் எண்ணம்.

திரு. அம்பேத்கார் என்ன சொன்னார் என்றால் இந்துச் சமுதாயம் என்றைக்கு என்னை இந்து மதத்தவனாக ஏற்றுக் கொள்கிறதோ என்றைக்குத்தான் காந்திஜி அவர்களே உங்களின் இந்தக் கொள்கையை நான் ஏற்றுக் கொள்கவேன் என்று சொன்னார். எத்தனை காலம் இந்துச் சமுதாயம் என்னை இந்து என்று ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறதோ கோவிலுக்குள் விடமாட்டேன் என்று சொல்கிற அவல நிலை இருக்கிறதோ அதுவரையில் தனித்தொகுதி இருப்பது விரும்பத்தக்கது என்று சொன்னார்கள். திரு. ராஜாஜி அவர்கள்

\*\*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. எல். இளையபெருமாள்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

தான் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம் என்ற வகையில் அரிசன மக்கள் எவ்வளவு நாளைக்கு இந்த பாகுபாடு வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அவ்வளவு காலம் வரையில் அவர்களுக்குத் தனித்தொகுதி ஒதுக்கி, அதிலே இந்து சகோதரர்கள் நிற்க முடியாது. ஆனால் இந்து சகோதரர்கள் நிற்கும் தொகுதிகளில் இவர்களும் நிற்கலாம் என்று ஒரு ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இரண்டாவதாக முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அனுபவத் திற்கோ அல்லது சவாலுக்கோ நான் பெரியவன் என்று கருதவும் இல்லை; கருதவும் மாட்டேன். ஆனால் உண்மை ஒன்றைச் சொல்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். அந்தச் சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு நன்றி. அவர்கள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொன்னார்கள் என்றால், இந்து மதம் என்னை இந்துவாக ஏற்றுக்கொள்ளாத வரையில் நான் இந்து என்றோ, இந்து மதத்தவன் என்றோ \*\* ஒப்புக்கொள்ளப்போவது இல்லை, என்று வட்டமேஜை மாநாட்டில் சொன்னார்கள். அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அவர்களே, வைஸ்ராய் சவுன்சில் கூட்டத்திலே மேன்ட்டிவி ஜெயிலில் மகாதேவ தேசாய் போன்றவர்களைக் கைது செய்கிறபோது \*\* என்று சொல்லி யிருப்பதையும் நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் இவ்வளவு எளிதாகச் சிக்கிக்கொள்வார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனென்றால் \*\* என்று சொன்னதைத்தான் நான் சொன்னேன். ஆனால் அவர் மதத்தைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். இந்து மதம் எனக்குச் சரியான சம உணர்வு, சம தருதி, சம வாழ்வு தரவில்லையென்றால் எங்களுக்கு அந்த மதம் இல்லை. ஒத்துக்கொள்கிறேன். \*\* என்பது எப்படியாகிவிடும்? \*\* இந்தியாவிலே மாங்கள் வேறு மதத்தவர்கள் என்று சொன்னால் சரி, இதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், வாதத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். \*\*\*

திரு. எல். இளையபெருமாள். மாண்புமிகு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு புத்தகத்தை வைத்து இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அந்தப் புத்தகம் எதைச் சொல்கிறதோ அதை ஆட்சேபிக்க நான் வரவில்லை. கடந்த காலச் சீர்திருத்த மிக ஆர்வத்தோடு எடுத்துக்கொண்டு அந்த மக்களுக்கு ஒரு விடுதலை தருவதற்கு அந்த புத்தகம் ஒரு சாட்சியாக இருப்பதால், அதிலே உள்ள விவரத்தைச் சொன்னால் நல்லது. உண்மை அதிலே இருக்குமானால் உண்மையான நான் எப்போதும் மறுப்பவன் அல்ல.

\*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கி அகற்றப்பெற்றது.



திரு. ஜே. எஸ். இராசு. ஒரு சின்ன கிளாரிபிகேஷன் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். இப்போது கிளாரிபிகேஷன் கேட்க வேண்டாம். (குறுக்கீடுகள்) உங்களில் பல பேர் பார்ச்சாத அம்பேத்கார் அவர்களோடு நான் ரொம்பப் பழகியவன். அவர் பர்மாவில் சொன்னார். நான் இந்துவாகச் சர்க்காட்டேன் என்று சொன்னார். பெளத்தமதத்தில் சேர்ந்த பின்னர் தான் இறந்தார். கிட்டத்தட்ட 35,000 பேரை பெளத்த மதத்தில் சேர்த்த பின்னர் தான் இறந்தார்.\*\*

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன். இந்தப் பிரச்சனையை நான் எடுத்துக்கொண்டதற்குக் காரணமே, ஆதித் திராவிட மக்களிடம் நாம் இன்னும் பல உண்மைகளைச் சொல்லவில்லை. அதனால்தான் அவர்களுக்கு மத மாற்றம் என்கிற எண்ணம் வருகிறது. அவர்களுக்கு தேவையானது கிடைக்காவிட்டால், தேவையானது பெற முடியாது போய் விட்டால் நாம் மதம் மாறுவோம் என்று அவர்கள் சொல்வது எல்லாம் இந்தச் சூழ்நிலையை வைத்துத்தான் என்பதற்காக

நான் சொல்கிறேன். அங்கே போய்ச் சொல்லும்போது, அம்பேத்காரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள், நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அவர் தியாகிதான். சந்தேகம் இல்லை. அந்த இனத்திற்காக அவர் மிகத் துணிச்சலோடு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார். போராடினார் என்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால் இந்தியா தாயகம் அல்ல என்று சொன்ன பிரச்சனையை எல்லாம் இப்போது தள்ளி வைத்துவிட வேண்டும். இந்து மதம் எங்களுக்குச் சொந்தம் இல்லை; ஏனென்றால் எங்களுக்கு அங்கே இடமில்லை என்று சொல்வதை எல்லாம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னதைப் போல கோவிலுக்கு உள்ளே போகக்கூடாது, பொதுக்கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது, பொது இடங்களில் தங்கக்கூடாது, பொதுமக்கள் சாப்பிடுகின்ற உணவு விடுதிகளின் உள்ளே போகக்கூடாது, சாப்பிடக்கூடாது. எல்லோருக்கும் கொடுக்கின்ற மரியாதை அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று எல்லாம் இருந்த நேரத்தில் அது சரி. இப்போது சட்டபூர்வமாக உரிமை தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்பவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரலாம்; வழக்குப் போடுகிறோம்.

இப்போது 18 சதவீதம் என்ற பிரச்சனையை இங்கே கிடைக்கிற முயற்சிக்கிறோ. ஒன்றை நான் வேகமாகச் சொல்கிறேன். தீ அணைப்புப் படையாளாலும் சரி, காவல்

\*\*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் அண்ணக்கிணற்றுக்கு அகற்றப்பெற்றது.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

துறை என்றாலும் சரி, வேறு எந்தத் துறையானாலும் சரி, 18 சதவீதம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அந்த இடம் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்றால், தகுதி படைத்தவர் அந்த இனத்தில் கிடைக்கவில்லை என்றால், அதை நிறுத்தி வைப்போம்; பிறகு கிடைக்கும்போது பூர்த்தி செய்வோம் என்றால் அதற்காக வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகிறார்கள், வாதாடுகிறார்கள். அதைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு அனைத்துக் கட்சிகளும், அனைத்து மதத் தலைவர்களும்—எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும்—அந்த ஜாதத் தலைவர்களும் எல்லோரும் கலந்து கொண்டு இந்த எண்ணத்தை நாம் தெரிவித்தாக வேண்டும்.

தீண்டாமையை ஒழிப்போம் என்று வாயளவில் சொல்லி விட்டு நமது வீட்டிலே தீண்டாமையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை நாம் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது என்ற உணர்வோடு நாம் எல்லோரும் போவதற்கு உத்தரவாதம் தரவேண்டும், நமது செயல்முறைகளால். அதற்காகத்தான் அம்பேத்கார் வரலாற்றை எடுத்துக்கொண்டேனே தவிர, அவரை சிக்கவைக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அவராக மாட்டிக்கொண்டார். ஆகவே, பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையை நான் இதோடு விட்டுவிட்டு அடுத்தப் பிரச்சனைக்கு வருகிறேன்.

தீ அணைக்கும் படையில் இதுவரை வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பது நிச்சயமாக இல்லை. வருமானம் போதாது. இதை எல்லாம் ஆராய்ந்து, இதை மாற்றலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதுபற்றி என்னுடைய அறிக்கையிலே விளக்கிச் சொல்வேன். அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு திருப்தி அளிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

தீ அணைக்கும் படைக்குக் கருவிகள் பழுதுபார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன; செயர்ஸ் எல்லாம் எங்கெல்லாமோ கிடக்கின்றன என்கிறார்கள். முதலிலே நமக்கு என்ன தேவையோ, எத்தனை கேலன் தண்ணீர் வைக்க வேண்டுமோ, அது தேவை என்று கேட்டு வாங்கினோம். பிறகு முடியாமல் போய்விட்டது. ஆகவே அந்த 500 கேலன் தண்ணீர் 'டாங்க்' எங்கெல்லாம் பயன்படுத்தப்பட முடியுமோ அங்கெல்லாம் பயன்படுத்திவிட்டு முடியாத நிலையில் வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, புதிதாக வாங்க வேண்டுமென்று நாங்கள் முயற்சி செய்தபோதுதான் எல்லாவற்றையும் ஒரே இடத்தில் குவிக்க இடம் இல்லாத காரணத்தால் ஆங்காங்கே நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, வாங்கிப் போட்டுவிட்டு, அதைப் பயன்பற்றதாக ஆக்க வேண்டுமென்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.



1984 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் எம். ஜி. இரா. மச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் மதுரை மருத்துவக்கல்லூரி மாணவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை. அதுபற்றி விசாரித்து அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்புவதற்காக மதுரை மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிபதி அவர்கள் ஒரு நபர் குழுவாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒய்வுபெற்ற உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி வேண்டுமா, அல்லது பணியாற்றும் மாவட்ட நீதிபதியை அமைக்க வேண்டுமா என்று அவையில் கேட்டபோது மாண்புமிகு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் நீங்கலே முடிவுசெய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு உயர் நீதிமன்றத்தில் இந்த விசாரணைக்கு நீதிபதி ஒருவரை கொடுக்க இயலுமா என்று கேட்டபோது, வழக்குகள் நிறைய இருக்கின்றன. இயலாது என்று கூறிவிட்டார்கள். அதன்பிறகு மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிபதி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே இதில் பிரச்சனை இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சிதம்பரம் முன்னாள் டி. எஸ். பி. யாக இருந்த திரு. டி. ஜோசப் என்பவர் கிரிமினல் வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதாக அறிக்கை வந்திருக்கிறது. பின்னால் அவர் மீது டி. வி. எஸ். ஸி. வழக்கு ஒன்று விசாரணையில் இருந்தது. இந்த அடிப்படையில் அவர் தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இல்லை.

(பிற்பகல் 1-10)

வினாத்தொடரம்-காவல் நிலைய எல்லைக்குள் இருதரப்பினர் மோதிக்கொண்டார்கள். கிராம பொதுநல நிதியை எவ்வாறு பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதில் இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டது. அதை யார் பொறுப்பில் வைத்துக்கொள்வது என்ற சர்ச்சை நேர்ந்தது. மோதிக்கொண்டதன் விளைவாக இருவர் இறந்தனர். திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கூறியதுபோல, எட்டையபுரம் பகுதியில் அல்ல—4 பேர் கொலை அல்ல. நிகழ்ச்சி நடந்த இடத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், காவல் துறை கண்காணிப்பாளரும் விரைந்து சென்று அமைதி காத்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோல் இன்னும் பல விவரங்கள் இருக்கின்றன.

மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வைபற்றி நான் சொல்லியாக வேண்டும். அண்மையில்தான் அதை நான் எடுத்துக்கொண்டேன். வருவாய்த்துறையில் அவர் அதிகமான அக்கறை காட்டவேண்டுமென்பதற்காக—சென்ற ஆண்டு கொஞ்சம் விற்பனை வரி குறைந்துவிட்டது, அதை ஈடுசெய்யவேண்டும் என்பதற்காக அவர் தமிழ்நாடு முழுவதும் சென்று பல வேலைகளை நேரடியாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் துறையை

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] 1984 ஏப்ரல் 9]

நான் எடுத்துக்கொண்டேன். இதைத்தவிர பல துறைகள் அவரிடம் இருக்கின்றன. இதை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு நான் கமிஷனரை நியமித்தேன். இப்பொழுது நடக்கின்ற முறை, வரையறை எப்படி, நியதி எப்படி என்றால், அவர்கள் பரிந்துரை செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் பரிந்துரை செய்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் எனக்கு பொறுப்பு இல்லை என்பது அல்ல. தவறுகள் நேர்ந்தால் அதற்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். பொறுப்பு எனக்கு இருக்கிறது.

ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அரசு இந்த மதுவிலக்கை தளர்த்துவதற்கு முன்னாலே இங்கே பேசியதைப் பற்றி முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ரோடிலே எல்லாம் தண்ணீராக ஓடுகிறது சாராயம், மது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இத்தனை பேரைக் கைது செய்து ஜெயிலில் வைத்திருக்கிறீர்களே நியாயமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அதற்கெல்லாம் விளக்கம் சொல்லிவிட்டேன். இப்போது நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த அரசு வந்தபிறகு எவ்வளவு அக்கறையோடு அந்த டி. ஜி. பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. சர்மா அவர்கள், அந்தப் பணியைச் செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு சி. ஜி. டி. பார்ட்மென்ட், டி. ஜி. (லா அண்ட் ஆர்டர்) இவர்களெல்லாம் சேர்ந்து உதவி செய்ததன் விளைவாக எந்த அளவுக்கு அவர் கடமையைச் செய்திருக்கிறார், அதிகாரிகள் கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்பதை ஒரே ஒரு புள்ளிவிவரத்தை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை. ஏறத்தாழ 35 லட்சம், 40 லட்சம் விட்டர்கள் இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளும்போது விற்பனை செய்ய முடிந்தது. பாக்கி எல்லாம் கள்ளச் சாராயம்தான், கள்ள மதுதான். இப்போது 1, 22, 00, 000 விட்டர் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அந்தப் பணம் முழுவதும் அரசுக்கு வருகிறது. அப்படியானால், ஏறத்தாழ 80,00,000 விட்டர் கள்ளச் சாராயம் இருந்து, அது மக்கள் மத்தியில் பரவிக் கொண்டு இருந்தது. இப்போது இது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடிப்பவர்கள் அதிகமாகிவிட்டார்கள் என்பதல்ல, குடிப்பவர்கள் நல்ல சாராயத்தைக் குடித்துவிட்டுத்தான் இருக்கிறார்கள். அது தனியாருக்குச் சேராமல் அது அரசுக்கு சேருகிறது, நமக்குப் பயன்படுகிறது என்பதை இப்போது சொல்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் ஒன்றை நான் சொல்லவேண்டும். ஏமாற்று கிறேன் என்று சிலர் சொல்லலாம். அரசியலுக்காக அல்ல, ஆனால் உண்மையிலேயே சொல்கின்றேன், எவ்வளவு விரைவில் கள்ளச் சாராயம் தமிழகத்திற்குள் வரமுடியாமல் தடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு, அரசு அதிகாரிகளுடைய, அனைத்துக் கட்சித்தலைவர்களுடைய, தோழர்சளுடைய ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில் விடைவிலே எந்த மதுவை தளர்த்தினேனோ அதை மீண்டும் இல்லாத விதத்திலே கொண்டு வர நான் நிச்சயமாக முயன்று கொண்டிருக்கிறேன்.



என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். (கைதட்டல்)  
இங்கே சொல்கிறேன், தேர்தலைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு முன்பே அப்போதே சொன்னேன், இங்கே சொல்லும்போது யாரோ சொன்னார்கள், ஏதோ பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் உடன்பாடு மாதிரி இருக்கக்கூடாது என்று. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு இன்னும் உடன்பாடு வரவில்லை. எந்தக் கட்சியும் உடன்பாடு பற்றிப் பேசுவையில்லை. சிலருக்கு, தாங்கள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தமோ, அல்லது பேசிக் கொண்டதோ, உடன்பாடு, உடன்பாடு என்றே ஞாபகமாக இருக்கிறது. எங்களுக்கு அது நோக்கம் அல்ல. நாங்கள் ஏதாவது செய்வது என்றால் சொல்லிவிட்டு வந்தோமே, அதை எந்த அளவுக்கு முடிப்பது, செயலாக்குவது என்கிற நோக்கத்தில் செய்கிறோமே தவிர, ஒட்டு வாங்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல என்பதை தயவு செய்து திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள். பஞ்சாயத்துத் தேர்தலைப் பற்றி நான் சொல்லவேயில்லை. ரெக்கார்டைப் பாருங்கள், ரெக்கார்டிலே இருந்தால் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் சொன்னதெல்லாம் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலே தாங்கள் ஒதுக்கீடு செய்ததால்தான் அதனை அரசியல்வாதிகள் ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்பதற்காக.....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன். அந்தப் பிரச்சனை அல்ல. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வருவது, தேர்தலை எண்ணி நீங்கள் காரியத்தைச் செய்ய முனைந்தால் மக்களுக்கு நல்லது செய்ய முடியாது. சொன்னார்கள்... (குறுக்கீடு) அந்த எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. இருந் ருந்தால் உண்மையிலே சொல்கிறேன், பெரும் பான்மையாக இருக்கின்ற ஆதிதிராவிடர் அல்லாத மக்களுடைய நம்பிக்கை வேறு இருக்குமானால் அந்த எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது, இந்தச் சலுகையை நாம் கொடுக்கவேண்டும், பதவியில் அவர்களுக்கும் இடம் தரவேண்டும் என்று நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கவே முடியாது, கொண்டு வந்திருக்கமாட்டோம். இன்னும் சொல்வேன். இன்னும் விரைவில், இந்த அசெம்பளி செசன் முடிவதற்குள் வேண்டுமானால், 18 சதவீதம் என்ற முறைப்படி பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் உள்ளடக்கிய, யூனியன் தேர்தல்களை எல்லாம் நடத்துவதற்கு நாங்கள் முயற்சிப்போம். அப்படி முடியாமல் போகுமானால் பழைய முறையிலாவது, வெகு விரைவில்—வெகு விரைவில் என்றால் 2 மாதங்கள், 10 மாதங்கள் அல்ல--அண்மையில், தேர்தல் நடத்துவதற்கு இந்த அரசு, இங்கே நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டாலும், கவர்னரின் ஆணையாக, சட்டமாகக்கூட, அதைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதை நாங்கள் முயற்சிப்போம், அதைச் செய்வோம் என்பதை இந்த அவையில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே அந்தப் பிரச்சனை இனிமேல் இருக்காது.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

நாங்கள் தேர்தலைச் சந்திக்க பயந்து ஏதோ, நிபந்தனைகளை எல்லாம் போட்டோம், அந்த விதிகளை எல்லாம் கொண்டு வந்தோம், விழுக்காடுகள் கொண்டு வந்தோம், அதைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே போகவேண்டும். என்ற எண்ணம் இனிமேல் யாருக்கும் வரக்கூடாது என்பதற்காக, அந்த நல்ல ஆசையை, நம்பிக்கையை நாம் இங்கே வைத்து, அவர்கள் மேலும் அரசியலைப்பற்றி நாம் நம்பிக்கை வைத்து, இந்த உண்மையைச் சொல்வேன். அவர்கள் இனியாவது அப்படி உள்ளேயோ, வெளியேயோ, பேசமாட்டார்கள், இந்தத் தேர்தலுக்குத் தங்களைத் தயாராக்கிக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த எண்ணத்தை நாம் நிறைவேற்றும்போது, திரு. இளையபெருமாள் போன்றவர்களும், மற்றவர்களும், ஜனநாயகத்தில் வாக்களித்து வரவேண்டியவர்கள் எங்கெங்கே வரவேண்டுமோ, அந்தப் பதவிகளுக்கு எல்லாம் மக்கள் வரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், வேறு வழியின்றி இந்த 18 விழுக்காடு என்றெல்லாம் மாற்று கின்றோமேனெனினும், நீட்டிக் கொண்டே போக தேர்தலை நாங்கள் விரும்பவில்லை என்ற காரணத்தால் அதைச் செய்ய முனைகிறோம். ஆகவே இவைகளுக்கு நீங்கள் ஆதரவு தரவேண்டும். நமக்கு கொள்கை என்று இருக்கிறது. அதைவிட்டுவிடவில்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து தேர்தல், யூனியன் தேர்தல், நகரசபைத் தேர்தல், மாநகராட்சித் தேர்தல்கள் என்ற காரணத்தாலே, தள்ளிக்கொண்டே போகக் கூடாது என்பதால் நான் சொல்கிறேன். யாரை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ, அதை முடிவு செய்யவேண்டியது மக்கள் தான். ஆகவே மக்கள் முடிவு செய்வதுபற்றி, நாங்களே எண்ணிக்கொண்டு, எங்களுக்கு இலாபம் வரும், நாங்கள் எங்கே என்று பார்த்தால் அது சரியாக வராது. ஒத்துவராது. அது ஜனநாயகம் அல்ல. அது வழியும் அல்ல. அதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை. வெற்றி என்றாலும், தோல்வி என்றாலும், மக்களைச் சந்திக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம், உங்களைப்போல. ஆகவே அந்த முறையை நாங்கள் கடைபிடிப்போம் என்பதை நான் உத்தரவாதமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று சொல்வதற்குமுன், காவல்துறைக்காக நாங்கள் என்னென்ன புதிய புதிய திட்டங்களைச் செய்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

காவல்துறையில் பணியாற்றும் காவலர்களிலிருந்து ஆய்வாளர்கள் வரையுள்ள பணியாளர்களுக்கு மலிவு விலையில் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் அப்போதிருந்த விலையில் 50 சதவீதம் அரசு மானியம் வழங்கியது. விலைவாசியின் ஏற்றத்தைக் கருத்திற்கொண்டு தற்போதுள்ள விலைவாசியில் 50 சதவீதம் ஆக அரசு மானியம் உயர்த்தப்படும். இதனால் அரசுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு கூடுதலாக ரூ. 1 கோடி செலவாகும்.



1984 ஏப்ரல் 9]

[டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காவல் துறையில் அமைச்சுப் பணியாளர்களின் வேலைப் பளுவை ஆராய்வதற்கென அமைக்கப்பட்டுள்ள குழு வழங்கிய பரிந்துரைகளின் இறுதியான முடிவு எடுப்பதற்கு முன் உடனடித் தேவைகளை உணர்ந்து 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கு 200 கூடுதல் அமைச்சுப் பணியாளர் பதவிகளை அனுமதிப்பது என்று அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது.

சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையிலிருந்து விசாரணை மற்றும் காவற் கைதிகளை நீதிமன்றங்களுக்குப் பாதுகாப்புடன் கொண்டு செல்வதற்காக ஆண்டுக்கு ரூ. 17 இலட்சம் செலவில் காவலர் நிலை 2 முதல் ஆயுதப்படை உதவியாளர்கள் வரை ஒட்டுநர்கள் உட்பட 138 கூடுதல் பணியாளர்களைக் கொண்டு ஒரு விசேஷப்படையை அரசு ஏற்படுத்தும்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டை பகுதியில் சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாப்பு பணிகளைத் தீவிரப் படுத்தும் பொருட்டு, ரூபாய் 6 இலட்சத்து 94 ஆயிரம் செலவில் 62 நபர்கள் கொண்டு ஒரு காவல்படை ஏற்படுத்தப்படும்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஹோசூர் பகுதியில் சட்டம் ஒழுங்கைப்பராமரிக்க ரூபாய் 6 இலட்சத்து 94 ஆயிரம் செலவில் ஒரு சேம காவல்படைப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்படும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சட்டம் ஒழுங்கினைப் பராமரிப்பதற்கென ரூபாய் 6 இலட்சத்து 94 ஆயிரம் செலவில் ஒரு சேமக் காவல் படைப்பிரிவு ஏற்படுத்தப்படும்.

(பிற்பகல் 1-20)

மாநிலத்தில் காவலர் முதல் ஆய்வாளர் வரையிலான பணியாளர்களுக்கு பருத்திச் சீருடைகளுக்குப் பதிலாக டெரி காட்டன் சீருடைகள் 1984-85 ஆம் ஆண்டில், செப்டம்பர் 15 ஆம் தேதி வாக்கில் வழங்கப்படும். முதல் ஆண்டில் தலா 2 செட் உடைகளும், பின்னர் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் ஒரு செட் என்ற வீதத்தில் வழங்கப்படலாம் என்று முடிவெடுத்திருக்கிறோம். பின்னால் அது நிச்சயம் தேவ என்றால், இந்த அரசு சிந்திக்கும்.

தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படைப்பிரிவில் பணிபுரிபவர்களுக்கு மட்டும் ஆண்டுக்கு 2 செட் உடைகள் வழங்கப்படும். இயற்கைச் சீற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாது பணிபுரியும் காவலர்களுக்கும், சார்நிலை அதிகாரிகளுக்கும், அந்தந்தப் பணியில் ஈடுபடும்போது, மழைக் கோட்டுகளும், கம்-பூட்சுகளும் குறிப்பிட்டவர்களுக்கு முதல் கட்டமாக ரூ. 7.50 இலட்சம் செலவில் வழங்கப்படும்.

காவல் துறையில் உள்ள உதவி ஆய்வாளர்களுக்கு, ஆய்வாளராக பதவி உயர்வு அளிப்பதற்கான உச்ச வரம்பு வயது 52லிருந்து 55 ஆக உயர்த்தப்படும்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1984 ஏப்ரல் 9]

சென்னை மாநகரில் இரவு ரோந்துப் பணிக்காக தற்போது பணிபுரியும் 350 முன்னாள் இராணுவத்தினர் தவிர, கூடுதலாக 250 முன்னாள் இராணுவத்தினர் பகலில் நடக்கும் குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கென நியமிக்கப்படுவார்கள். இதற்காக ஆண்டொன்றுக்கு ஆகும் செலவு ரூ. 9 இலட்சம்.

சேமப்படையில் இருக்கும் காவலர்களுக்குத் தற்போது வழங்கப்பட்டு வரும் திறன் படி 1944 ஆம் ஆண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்தப் படி மிகவும் குறைவாக உள்ளது என்று சொல்லப்படுகிறது. சொல்லப்படுவது மாத்தரம் அல்ல, நாம் உணர்கிறோம். எல்லோருக்கும் சம்பள படி உயர்கிறது. அவர்களுக்கு மட்டும் இல்லை. ஆகவே, தலைமை காவலர்களுக்கு மாதம் ரூ. 2 லிருந்து 10 ஆகவும் காவலர்களுக்கு ரூ. 1 லிருந்து ரூ. 7½ யாகவும் உடனடியாக உயர்த்தப்படும்.

காவலர் சேமநல நிதிக்கு அரசு ஆண்டுதோறும் வழங்கி வரும் தொகையான ரூ. 2.50 இலட்சம், இவ்வாண்டிலிருந்து ரூ. 3.50 இலட்சமாக உயர்த்தப்படும்.

ரூ.64.30 இலட்சம் செலவில் காவல் வானொலி தொடர்புகளை மேம்படுத்தும் பொருட்டு சில முக்கிய நகரங்களில் வி.எச்.எப். தொடர்புடை வர்கள் அமைக்கவும், கூடுதலாக தேவைப்படுகின்ற வி.எச்.எப். செட்டுகளைப் புத்தாக வாங்கவும் சில பழுதடைந்த வி.எச்.எப். கருவிகளைக் கழித்துவிட்டு புதிய வி.எச்.எப். செட்டுக்கள் வாங்கவும், வானொலிப் பிரிவினுள்ள கருவிகளைச் சரி பார்க்கவும் செலக்டிவ் லெவல் மீட்டர்கள், மின் அழுத்தத்தைச் சீராக்கும் கருவி ள் (மின் ஸ்டெபிலைசரஸ்) வாங்கவும் வானொலிப் பிரிவினுள்ள கட்டுப்பாடு அறையைக் குளிர்பதனப்படுத்தவும் அனுமதி வழங்கப்படும்.

மறைமலை நகர், பழனி மலை அடிவாரம், சோமங்கலம், சேலம் நகரத்தில் ஃபேர் லேண்ட்ஸ், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தாமரைக் குளம் ஆகிய இடங்களில் புதிதாக காவல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம், மேல் மருவத்தூரில் இயங்கி வரும் புறக் காவல் நிலையம், காவல் நிலையமாகத் தரம் உயர்த்தப்படும்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மிலட்டுரில் இயங்கி வரும் புறக் காவல் நிலையம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அஞ்சிகிராமத்தில் இயங்கி வரும் புறக்காவல் நிலையம் ஆகியவை காவல் நிலையங்களாக தரம் உயர்த்தப்படும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூர், காவல் படையைப் பிரித்து முதுகுளத்தூர், கடலாடி ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும், காவல் வட்டங்கள் அமைக்கப்படும்.



1984 ஏப்ரல் 9] டாக்டர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சேலம் மாவட்டம், திருச்செங்கோடு, காவல் நிலையத் தைப் பிரித்து, திருச்செங்கோடு காவல் நிலையம் (நகரம்), மற்றொரு காவல் நிலையம் (புறநகர்) என இரண்டு காவல் நிலையங்கள் அமைக்கப்படும்.

தீயணைப்புத் துறை பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் உணவுப் படி மற்றும் சிற்றுண்டிப் படிகளின் அளவு நாளொன்றுக்கு ரூ. 4.50 ஆக உயர்த்தப்படும்.

தீயணைப்புத் துறை பணியாளர்கள் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது விபத்து ஏற்பட்டு மரணம் அடைந்தால் குடும்ப நல

நிதித்திட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கும் ரூ 10,000-த்துடன் மேலும் ரூபாய் 10,000 சுருணை அடிப்படையில் வழங்கப்படும்.

சென்னையிலுள்ள மாநில தீயணைப்புத் துறை பயிற்சிப் பள்ளியில் பணியாற்றும் கோட்ட தீயணைப்பு அலுவலர்களுக்கு ரூபாய் 50/-ம், முன்னனி தீயணைப்போருக்கு ரூ. 40/-ம் போதனைப் படியாக வழங்கப்படும்.

குற்றவாளிகளைச் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் கடமை உணர்வுடன் தங்களது உயிரையும் பொருட்படுத்தாது பணியாற்றுகையில் வீர மரணம் அடையும் காவலர் துறைப் பணியாளர்களின், குழந்தைகளுக்கு அரசுப் பணிகளில் முன்னுரிமை அளிப்பதற்கும் அவர்களது குழந்தைகள் பள்ளியிலும், கல்லூரிகளிலும் கல்வி பயிலுவதற்கும், தேவைப் படும்போது மருத்துவ சிகிச்சைப் பெறுவதற்கும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். (குறுக்கீடு)

திரு. எல். இளையபெருமாள்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபேரது \*\*\*\*

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதம் முடிந்து விட்டது, என்னைப் பொறுத்தவரையில்.

திரு. எல். இளையபெருமாள்: அது நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருக்கலாமா என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொன்னது தன்னுடைய கருத்தா அல்லது இந்து மகாசபைக்காரர் எழுதிய புத்தகத்திலிருக்கிற குறிப்பா, கான்ஸ்டிடியூஷன் அசெம்பிளியில் சொல்லப்பட்டதா என்ற விளக்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அது ஏ.எஸ்.கே. அவர்களுடையது. ஏ.எஸ்.கே. அவர்கள் இந்து மகாசபையைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல.

\*\*\*\* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 ஏப்ரல் 9]

திரு எல். இளையபெருமாள்: தனிப்பட்டவர்கள் எழுதி இருக்கலாம். ஏ.எஸ்.கே. அய்யங்கார்....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அவர் அய்யங்கார் அல்ல. மற்றவர்கள் அழைத்தால் அவர் என்ன செய்வார், ஜாதி மதம் எல்லாம் அவருக்குக் கிடையாது. நீங்கள் சொல்ல விரும்பவில்லை என்பதால் அவைக்குறிப்பிவிருந்து எடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: \* \* என்று சொன்னதை மட்டும் அவைக்குறிப்பிவிருந்து நீக்கிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, என்னால் எவ்வளவு தூரம் சொல்ல முடியுமோ சொல்லியிருக்கிறேன். முழுக் குறிப்பும் என்னால் படிக்க முடியவில்லை. அதற்கும் வெளியே சொல்வார்கள். 3 நாட்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே இன்னும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சொல்லலாம். ஆகவே இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது, இப்போது வர்க்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை

திருவாளர்கள் ரா.கிருஷ்ணன், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. ச. பரவன் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண்.15-காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 86,35,48,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

\* \* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.



1984 ஏப்ரல் 9]

கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்

திருவாளர்கள் டி. மணி, தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திரு கெ. சொக்கலிங்கம் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—  
“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,48,99,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை

திரு. எம்.செல்லமுத்து அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—  
“மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,79,18,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 10.4.1984 காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-29 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

4. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்  
ஏதுவுமில்லை